

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน
ที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

PROJECT EVALUATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM IN THE 35TH
NETWORK SCHOOL GROUP, LADKRABANG DISTRICT OFFICE UNDER
THE DEPARTMENT OF EDUCATION, BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2559

KMITL-2016-ED-M-212-072

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT EVALUATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM IN THE 35TH
NETWORK SCHOOL GROUP, LADKRABANG DISTRICT OFFICE UNDER
THE DEPARTMENT OF EDUCATION, BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2016

KMITL-2016-ED-M-212-072

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35
สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นางสุพิชฌาย์ หัวดอน

รหัสประจำตัว

56603092

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

พ.ศ.

2559

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. บุญจันทร์ สีสันต์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์.ดร. ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 351 คน โดยวิธีการสุ่มแบบสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมิน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 ฉบับที่ 2 สำหรับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 ฉบับที่ 3 สำหรับนักเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินพบว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีผลการประเมินดังนี้ 1) ด้านบริบท ผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดี 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับพอใช้ 3) ด้านกระบวนการ ผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดี และ 4) ด้านผลผลิต ผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Project Evaluation of The Student Support System in the 35 th Network School Group, Ladkrabang District Office under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration
Student	Supitcha Huadon
Student ID.	56603092
Degree	Master of Industrial Education
Program	Educational Administration
Year	2016
Thesis Advisor	Assistant Professor.Dr. Boonchan Sisan
Thesis Co - Advisor	Associate Professor.Dr. Pariyaporn Tungkunan

ABSTRACT

This research aimed to evaluate the project of the student support system in the 35th network school group, Ladkrabang District Office under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration. The CIPP Model was used for the evaluation, including the context, input, process and product. The samples consisted of 351 stakeholders who were school administrators, teachers, basic educational institution committees, network parents, parents and students in the 35th network school group, Ladkrabang District Office under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration in the academic year 2015, that was selected by a stratified random sampling technique. The research instruments included three evaluation forms [and as follows the 1st form which used for the school administrators and teachers, there was a reliability of .99; the 2nd form used for the basic educational institution committees, network parents and parents that there was a reliability of .98; and the last one, the 3rd form 3 used for the students that there was a reliability of .91. The statistics used for the data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The evaluation result showed that the project of the student support system in the 35th network school group, Ladkrabang District Office under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration, passed the evaluation criteria at a good level. When considering in each aspect, the evaluation results as were follows:1) Context evaluation passed the criteria at a good level. 2) Input evaluation passed the criteria at a fair level. 3) Process evaluation passed the criteria at a good level.and 4) Product evaluation passed the criteria at a good level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และแจ้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบตลอดจน ปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆอย่างดียิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี ดร.อำภาพรรณ ตันตินาครกุล และดร.ณรงค์ พิมสาร คณะกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครง วิทยานิพนธ์ และสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ อาจารย์ รองศาสตราจารย์.ดร.ไพศาล หวังพานิช อาจารย์สุเมธตรา บุโธสง อาจารย์สุธี สายสิน อาจารย์บรรเจิด ท้าวแพทย์ อาจารย์เสียงพิณธ์ ท้าวแพทย์ อาจารย์เบญจมาศ พุ่ม ผกา อาจารย์อภิวัฒน์ เรืองมนตรี อาจารย์สุพรรณ จันทมาศ อาจารย์มาเรียม ฉำบุญรอด ซึ่งเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ คุณภาพ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนวัดทิพพาวาสที่ให้ความอนุเคราะห์ ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยกับบุคลากรในสังกัด เพื่อปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัยให้เกิดความสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนวัดพลมานีย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บ ข้อมูลการวิจัยกับบุคลากรในสังกัด เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนวัดสุธาโภชน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บ ข้อมูลการวิจัยกับบุคลากรในสังกัด เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บ ข้อมูลการวิจัยกับบุคลากรในสังกัด เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนลำพะอง ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล การวิจัยกับบุคลากรในสังกัด เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณพ่อเสี่ย คุณแม่หนูกาย คำโส ผู้เป็นที่เคารพยิ่งและเป็นผู้ให้การสนับสนุน ในด้านทุนทรัพย์ กำลังใจ และคำสั่งสอนด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณ รุ่นน้องและเพื่อนนักศึกษาสาขาบริหารการศึกษาทุกคนที่คอยให้คำชี้แนะ กำลังใจ และช่วยเหลือด้านต่างๆเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆที่เป็นผลมาจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่บิดา มารดา และครู อาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

สุพิชฌาย์ หัวดอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และแจ้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ii
กิตติกรรมประกาศ.....	iii
สารบัญ	iv
สารบัญตาราง	vi
สารบัญภาพ	vii
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	15
2.3 โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 35.....	32
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ.....	35
2.5 แนวคิด หลักการและรูปแบบการประเมินโครงการของ Stufflebeam:CIPP Mode.....	43
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
5.1 สรุปผลวิจัย.....	98
5.2 อภิปรายผล.....	99
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	104
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	110
. ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	111
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	115
ภาคผนวก ค แบบสรุปค่าสามเที่ยงตรงของเนื้อหา.....	139
ประวัติผู้เขียน.....	145

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงกระบวนการดำเนินงาน วิธีการและเครื่องมือ.....	26
2.2 แสดงกิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	34
2.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของการประเมินความก้าวหน้าและ การประเมินผลสรุปรวมกับประเภทของการประเมิน.....	51
2.4 แสดงรูปแบบการประเมิน CIPP Model จำแนกตามวัตถุประสงค์ วิธีการและ ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในกระบวนการเปลี่ยนแปลง.....	52
3.1 แสดงจำนวนผู้ให้ข้อมูลเพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558.....	64
3.2 แสดงกรอบและเกณฑ์การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.....	70
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของ ผู้บริหาร ครู.....	75
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองนักเรียน.....	76
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของ นักเรียน.....	77
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินโครงการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามภาพรวมและองค์ประกอบ.....	78
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครองที่มีต่อด้านบริบท ของการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน ที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายย่อยด้าน 3 ด้าน.....	79
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง ที่มีต่อปัจจัยเบื้องต้นของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายการ.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง ที่มีต่อด้านกระบวนการของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายการ.....	85
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง ที่มีด้านผลผลิตของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่าย โรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายการ	92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แผนภูมิแสดงระบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	18
2.2 แสดงการประเมินแบบ CIPP Model	47
2.3 แสดงความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจตามแบบ การประเมินของ Stufflebeam	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา VIII เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) และแนวทางการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (มาตรา 22) ในการจัดการศึกษา ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้การดำเนินการ คือเรื่อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23 ข้อ 5) ทั้งนี้เพื่อจัดกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กรมสุขภาพจิต. 2554 : 14)

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนจำนวนมาก ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และบุคลากรด้านเด็กและเยาวชนจะใช้ความรัก ความปรารถนาดีอย่างมากมายก็ตาม ไม่อาจพิทักษ์ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอื่น ๆ มักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์จนถึงขั้น หมกมุ่น และเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกม จนไปสู่การปฏิบัติ ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองและสังคม นิยมประลองความเร็วโดยการแข่งรถจักรยานยนต์ มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมาย ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท จับกลุ่มรวมตัวกันสร้างความปั่นป่วนในชุมชนจนถึง การยกพวกตีกัน มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เป็นพ่อแม่ตั้งแต่อายุน้อย มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง ขาดความรับผิดชอบ เข้าถึงสารเสพติดได้ง่าย เริ่มจากการใช้บุหรี่ยาสูบ ยาบ้า ยาไอซ์ ยาเลิฟ และสารอันตรายที่แพร่ระบาดในกลุ่มเด็กและเยาวชน ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ไม่เห็นความสำคัญของศาสนา ค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวค่อนข้างเปราะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อ และให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรมน้ำใจ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคมและต่อสุขภาพ เครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2550 : 9) อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้แก่ (1) ปัจจัยเสี่ยงจากสภาพครอบครัว ครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมที่เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาของเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูด้วยวิธีการไม่เหมาะสม ปล่อยปละละเลย เรียนรู้การใช้ความรุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ขาดการอบรมบ่มนิสัยและไม่มีจุดหมายปลายทางในชีวิต (2) ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน โรงเรียนเป็นบ้านหลังที่สองของเด็ก เป็นบ่อเกิดของคุณงามความดี โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม แต่โรงเรียนจำนวนมากยังขาดความพร้อมที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหวังของสังคม จากการติดตามพบว่า โรงเรียนขาดการดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจัง จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง (3) ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ชุมชนอ่อนแอขาดสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในสังคมต่างคน ต่างอยู่ ละเลยต่อปัญหาของเด็กและเยาวชน มองเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาด้วยทัศนคติและท่าทีที่ตอกย้ำซ้ำเติม (4) ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน เพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญในชีวิตของเด็กและเยาวชนเป็นธรรมชาติที่เด็กและเยาวชนทุกคนต้องมี แต่เพื่อนก็เป็นดาบสองคมที่อาจทำให้เด็กและเยาวชนจำนวนมากก้าวพลาด การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางก้าวร้าว เสี่ยงภัย มั่วสุม เบี่ยงเบน หรือการได้รับแรงบีบอัด กดดัน ช่มชู้ หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสภาพการณ์ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น (5) ปัจจัยเสี่ยงจากบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียนเอง เด็กและเยาวชนแต่ละคนมีภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกัน มีบุคลิกภาพภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น มีข้อจำกัดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมองและการรับรู้ ขาดทักษะในการคิด บกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่มีทักษะในการสื่อสาร ปฏิเสธไม่เป็น ควบคุมอารมณ์และความเครียดไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552 : 5-7)

ด้วยสภาพและปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนดังได้กล่าวถึงข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความร่วมมือของกรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษาในอดีต จะเป็นเครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้ใช้เป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแวดล้อมไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่มีความเร็ว ร้อน แร้ง และร้าย ได้อย่างเท่ากัน ทัวถึง ถูกต้องและเป็นธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 3) โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้เริ่มดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในปีการศึกษา 2552 เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งการส่งเสริม การป้องกัน ปัญหา และการช่วยเหลือแก้ไขในด้านความสามารถทางการเรียน ทั้งด้านสุขภาพและด้านครอบครัว โดยดำเนินการตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ 5 องค์ประกอบ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ช่วยกันส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะวิกฤติต่างๆได้อย่างปลอดภัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 10) และจากหลักฐานการแสดงผลการเรียนรู้และบันทึกฝ่ายปกครองของแต่ละโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 นักเรียนจะมีพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจเป็นเพราะผู้ปกครองส่วนมากคิดว่านักเรียนช่วยเหลือตนเองได้แล้วจึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปล่อยให้ดูแลตนเองนักเรียนในวัยนี้จึงเริ่มมีพฤติกรรมไม่สนใจเรียน ไม่มีความรับผิดชอบ โดดเรียนไปร้านเกม ไปมั่วสุม ตามบ้านเพื่อนในกลุ่มภายในโรงเรียนและกลุ่มนอกโรงเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนถูกจัดวางให้เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะวิกฤติต่างๆได้ปลอดภัย และโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้มีการดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2552 แต่ยังไม่ได้มีการประเมินผลโครงการ ดังนั้นเพื่อเป็นการค้นหา สภาพการดำเนินงานที่แท้จริงว่าดำเนินการตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กำหนดไว้มีผลการดำเนินการเป็นอย่างไร อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมถึงใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจนโยบายสำหรับสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยประยุกต์รูปแบบการประเมิน CIPP Model เพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินโครงการจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมถึงใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือที่จะช่วยแก้ไขและพัฒนาโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ

1. ด้านบริบท (Context)
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input)
3. ด้านกระบวนการ (Process)
4. ด้านผลผลิต (Product)

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2558 แนวทางที่ใช้ในการประเมินโครงการผู้วิจัยได้ประยุกต์รูปแบบการประเมิน CIPP Model ตามแนวคิดของ Stufflebeam (อ้างในเชาว์ อินโย, 2555 : 15-129) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านบริบท (Context)
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input)
3. ด้านกระบวนการ (Process)
4. ด้านผลผลิต (Product)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 4,313 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียน ในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 351 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie & Morgan. (1970: 607-608) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยการสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Allocation)

1.4.2 ขอบเขตการประเมิน

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการประเมินไว้ 4 ด้าน คือ

1. ด้านบริบท (Context evaluation) คือ
 - 1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ
 - 1.2 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการ
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluation) คือ
 - 2.1 ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์
3. ด้านกระบวนการ (Process evaluation) คือ
 - 3.1 การบริหารจัดการ
 - 3.2 การดำเนินการกิจกรรม
 - 3.3 การติดตามและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ด้านผลผลิต (Product) คือผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนตามกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและความสำเร็จของโครงการโดยพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

4.1 ความตระหนักของบุคลากร

4.2 ความรับผิดชอบของบุคลากร

4.3 การวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน

4.4 การช่วยเหลือนักเรียน โดยป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษา นักเรียนได้

4.5 ความสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.6 การนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อประเมินด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตที่ได้จากการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไขให้มีประสิทธิภาพ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 การประเมินด้านบริบท (Context evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสมในประเด็นต่างๆดังนี้

1.1.1 ความต้องการจำเป็น หมายถึง การพิจารณาสภาพปัญหาและต้องการแก้ปัญหาการตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์ เรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกม นิยมประลองความเร็วโดยการแข่งรถ ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท การยกพวกตีกัน มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เข้าถึงสารเสพติดได้ง่าย ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันส่งผลให้ต้องดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.2 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการ หมายถึง การบริหารจัดการโครงการที่มีนโยบายที่ชัดเจน มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สามารถกำกับและติดตามได้ ตลอดจนการให้ความร่วมมือของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการกับประเด็นปัญหา ความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน นโยบายของต้นสังกัดและความสำเร็จของโครงการ

1.2 การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสมของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นต่างๆดังนี้

1.2.1 ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่ปรึกษา ครูที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อื่นๆมีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อโครงการ มีความตระหนัก เห็นความสำคัญของโครงการ และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือตลอดในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง เอกสาร วัสดุ งบประมาณและเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งในปริมาณและคุณภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสมในกระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรม โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นต่างๆดังนี้

1.3.1 การบริหารจัดการ หมายถึง ขั้นตอนการบริหารจัดการจากการวางแผน การจัดระเบียบ จัดการ ชี้นำและควบคุมทรัพยากรต่างๆเพื่อให้การดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3.2 การดำเนินกิจกรรม หมายถึง กระบวนการทำงานหรือกิจกรรมที่กลุ่มบุคคลในองค์กรร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การสั่งการ การประสานงานและการควบคุม

1.3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้นสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา การป้องกันแก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.3.2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำและจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรอง ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนเป็น กลุ่ม ปกติ กลุ่มเสี่ยงและมีปัญหา

1.3.2.3 การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง /มีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษให้มีคุณภาพได้พัฒนาเต็มศักยภาพมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ

1.3.2.4 การป้องกันและการแก้ปัญหาให้นักเรียน หมายถึง การที่ครูให้ความสนใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน หาวิธีการช่วยเหลือทั้งป้องกันและแก้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนเกิดเป็นปัญหาของสังคม

1.3.2.5 การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การช่วยเหลือนักเรียนแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไปเพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

1.3.3 การติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการวัดและติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการต่างๆเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อประเมินว่าสามารถปฏิบัติงานหรือโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product) เป็นการประเมินความเหมาะสมของบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1.4.1 ความตระหนักของบุคลากร หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียน ครู รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้การสนับสนุนการดำเนินงานและร่วมกิจกรรมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.2 ความรับผิดชอบของบุคลากร หมายถึง ความสามารถของบุคลากรในการคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติได้ และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน

1.4.3 การวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคลากรในการค้นหาวิธีการช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และพัฒนา นักเรียนกลุ่มปกติให้มีคุณภาพ

1.4.4 การช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง บุคลากรมีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียน สามารถจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ความพร้อมในการให้คำปรึกษาและการส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือได้

1.4.5 ความสามารถจัดกิจกรรม หมายถึง ความสามารถในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนของบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.6 การนิเทศ ติดตามและประเมินผล หมายถึง การใช้สารสนเทศในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง โครงการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้โรงเรียนดำเนินการเพื่อส่งเสริม ป้องกัน พัฒนาและช่วยเหลือนักเรียน ให้เป็นคนดี คนเก่ง ปลอดภัยจากสารเสพติดและมีความสุขในการดำรงชีวิต ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงาน ดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักและทุกคนร่วมกันดำเนินงาน รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 5 กิจกรรม คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและการแก้ปัญหา นักเรียน การส่งต่อนักเรียน

3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่และมีบทบาทในการบริหารโรงเรียนบริหารการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพของโรงเรียน

4. ครู หมายถึง บุคลากรที่มีตำแหน่งครูมีหน้าที่ปฏิบัติงานสอน และดำเนินงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียน

5. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลทั้งด้านพฤติกรรมและความเป็นอยู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35

6. ผู้ปกครองเครือข่าย หมายถึง บุคคลหรือองค์กรที่เข้ามาเป็นตัวแทนมีบทบาทในฐานะการสร้างความร่วมมือ แนวร่วมและหรือการมีส่วนร่วมเพื่อที่จะให้เกิดกลไกความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 ปีการศึกษา 2558

7. คณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 ปีการศึกษา 2558

8. นักเรียน หมายถึง เด็กที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35

9. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 หมายถึง โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา โรงเรียนวัดสุธาโภชน์ โรงเรียนวัดพลมานีย์ โรงเรียนลำพะอง และโรงเรียนวัดทิพพาวาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.1 ความสำคัญและและความเป็นมาของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.2 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.3 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.4 วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.5 ประโยชน์และคุณค่าของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.6 กลยุทธ์ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.7 โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

2.3.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

2.3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินโครงการ

2.3.3 ประเภทของการประเมินโครงการ

2.4 หลักเกณฑ์ การประเมินตามแนวคิด CIPP Model

2.4.1 แนวคิดการประเมิน CIPP Model

2.4.2 วิธีการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model

2.4.3 การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model เพื่อการประเมินโครงการ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35

โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 คือกลุ่มโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทิพพาวาส โรงเรียนวัดพลมานีย์ โรงเรียนวัดสุธาโภชน์ โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา และโรงเรียนลำพะอง

2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวัดทิพพาวาส

ประวัติ

โรงเรียนวัดทิพพาวาส (2557 : 1-2) โรงเรียนวัดทิพพาวาส ตั้งอยู่เลขที่ 68 หมู่ 7 ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10520 โทรศัพท์ 0-2347-1154 โทรสาร 0-2347-1154 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 2 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเขตพื้นที่บริการ 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 5,6,7,9

ประวัติของโรงเรียนวัดทิพพาวาส ตั้งอยู่เลขที่ 68 หมู่ที่ 7 ซอยฉลองกรุง 53 ถนนฉลองกรุง (ซอยวัดทิพพาวาส) แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เปิดทำการสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2476 อาศัยศาลาการเปรียญวัดทิพพาวาส เป็นสถานที่เรียน ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาลตำบลลำปลาทิว 2” มีนายโชติ อวยชัย เป็นครูใหญ่ ต่อมาท่านพระครูจักรธนเปาโล เจ้าอาวาสกับนายเสงี่ยม บุญชอบ ครูใหญ่ได้จัดหาทุนสร้างอาคารเรียนชั้นเดียว ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2481 ต่อมานายสำรวล เป็นมั่นคง ครูใหญ่ ได้ของบประมาณสร้างอาคารขึ้นใหม่ โดยได้รับงบประมาณจากกระทรวงและจากกรุงเทพมหานครดำเนินการ มีเนื้อที่รวม 8 ไร่ 1 งาน 87 ตารางวา มีอาคารเรียน 4 หลัง เป็นอาคารเรียนแบบ สนศ. 800 3 ชั้น 1 หลัง และอาคารแบบ สนศ.3855 ชั้น 1 หลัง และอาคารแบบ สนศ.505 5 ชั้น 1 หลัง

พ.ศ.2555 ได้ดำเนินการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ของโรงเรียนโดยใช้งบประมาณจากกรุงเทพมหานคร การบริจาคของคหบดีในชุมชน และบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง รวมทั้งได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดี

ปรัชญาของโรงเรียน “ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ คู่คุณธรรม”

อุดมการณ์ของโรงเรียน “พัฒนาทุกด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน”

คติพจน์ของโรงเรียน “วิชาการดี ดนตรีเด่น เน้นคุณธรรม สัมพันธ์ชุมชน”

วิสัยทัศน์

โรงเรียนวัดทิพพาวาส มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีสุขภาพพลานามัยที่ดี ใฝ่เรียนรู้ มีศักยภาพทั้งในด้านการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีของชุมชน พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

พันธกิจของโรงเรียน

1. ปลูกฝังคุณธรรมนำความรู้การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. พัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เป็นคนดี มีความรู้และมีทักษะในการดำรงชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พัฒนาคุณภาพการศึกษาของครูให้มีความเจริญก้าวหน้าสู่ความเป็นครูมืออาชีพ
5. ส่งเสริมและพัฒนาให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพพร้อมด้วยอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
6. เตรียมความพร้อมทุกด้านเพื่อให้ครูและนักเรียนก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตามมาตรฐานสากลและบนพื้นฐานบนความเป็นไทย

เป้าหมายของโรงเรียน

1. นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม มีจิตสาธารณะ อ่อนน้อม สุภาพ ใฝ่เรียนรู้ ไม่เป็นภาระของสังคม ดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขด้วยความพอเพียง
2. นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพทั้งในด้านภาษา วิชาการและวิชาชีพ
3. สร้างเสริมสุขภาพพลานามัยให้สมบูรณ์ แข็งแรง มีความสุนทรีย์ด้วยดนตรี และกิจกรรมนันทนาการ
4. นักเรียนทุกคนมีความรู้พื้นฐานภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาของชาติโดยสามารถอ่านออกเขียนได้ เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน
5. จัดการระบบบริหารงานในองค์กรให้มีความชัดเจนในภาระหน้าที่ และสามารถตรวจสอบได้
6. นักเรียนผ่านการทดสอบความรู้จากสถาบันทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน) ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
7. พัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการวิจัย มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และผลิตคู่มือการสอนด้วยตนเอง เป็นครูมืออาชีพ
8. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ช่วยเหลือสังคม ร่วมกิจกรรมกับชุมชนตามโอกาสอันสมควร
9. พัฒนาอาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพและงดงามส่งเสริมการเรียนรู้

อัตลักษณ์โรงเรียน “เลิศล้ำคุณธรรม (มารยาทงาม ตามแบบไทย) น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง”โรงเรียนวัดทิพพาวาสจัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนาให้เกิดความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรม โดยเฉพาะการปลูกฝังให้นักเรียนมีความสมบูรณ์พร้อมทั้งกายและใจ สติปัญญา เสริมสร้างให้เป็นคนมีมารยาทดีงาม มีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้ใหญ่ รู้จักการเจรจาปราศรัยกับบุคคลต่างๆอย่างเหมาะสม

เอกลักษณ์ “ สุภาพดี ดนตรีรีไซเคิล ”

โรงเรียนวัดทิพพาวาส นอกเหนือจากการมุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ความสามารถในด้านสมองและสติปัญญาแล้ว ยังมุ่งพัฒนาส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรง มีภูมิคุ้มกันตนเองต่อ สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา พร้อมเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย สนุกสนานโดยใช้เครื่องอุปกรณ์ดนตรีต่างๆ ทั้งที่เป็นดนตรีกระป๋องรีไซเคิล และเครื่องดนตรีสากล ซึ่งทำให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทำกิจกรรมเสริมพัฒนาการเรียนรู้ไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนวัดพลมานีย์

ประวัติ

โรงเรียนวัดพลมานีย์ (2557 : 1) โรงเรียนวัดพลมานีย์ ตั้งอยู่เลขที่ 2/3 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ 0-2172- 9743 โทรสาร 0-2172- 9743 เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 5 ไร่ 200 ตารางวา มีเขตพื้นที่บริการในพื้นที่แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดพลมานีย์ เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2476 โดยมีขุนปรากฏ อารี ปลัดกิ่งอำเภอลาดกระบัง นายเปล่ง ปุ่นโรจน์ กรรมการกิ่งอำเภอลาดกระบัง นายรอด คนหาญ กำนันตำบลทับยาว มาทำพิธีเปิดโรงเรียนโดยอาศัยศาลาการเปรียญของวัดพลมานีย์ เป็นสถานที่เรียน พระอธิการอินทร์ เจ้าอาวาส วัดพลมานีย์ เป็นผู้อุปการะโรงเรียน เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 มีนายอินทร์ ยืนยง เป็นครูใหญ่ คนแรก

นางสำลี แสงศิริธัญ ได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาจึงมอบที่ดินให้จำนวน 2 ไร่ 1 งาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ทางโรงเรียนจึงได้ขอขบประมาณจากทางกรุงเทพมหานคร เพื่อซื้อที่ดินเพิ่มอีก 3 ไร่ เพื่อขยายพื้นที่และจัดสร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม ปัจจุบันโรงเรียนมีเนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน มีอาคารเรียนถาวรเป็นตึก 4 ชั้น 2 หลัง และตึก 5 ชั้น 2 หลัง

วิสัยทัศน์

สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย นักเรียนไหว้วสวยมารยาทงาม ใส่ใจการออม มีนิสัยรักการอ่าน รักสุขภาพ รักสิ่งแวดล้อม ชุมชนมีส่วนร่วม

พันธกิจ

1. พัฒนาศักยภาพบุคลากรในด้านคุณวุฒิ คุณธรรม และทักษะในการบริหารจัดการและการปฏิบัติงาน
2. พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมให้มีความสะอาด ร่มรื่น บรรยากาศวิชาการ
3. ปลูกฝังการไหว้การมีมารยาทแบบไทย ใส่ใจการออมมีนิสัยรักการอ่าน รักสุขภาพและรักษาสีสิ่งแวดล้อม
4. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้โดยชุมชนมีส่วนร่วมทั้งของบุคคล ครอบครัวและองค์กรเอกชนที่เป็นภาคีเครือข่าย

เป้าหมาย

1. บุคลากรมีศักยภาพในการบริหารจัดการและปฏิบัติหน้าที่ด้านการศึกษาอย่างมืออาชีพ
2. อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสะอาดร่มรื่น สวยงามและมีความปลอดภัย
3. กระบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพ นักเรียนไหว้วสวยมารยาทงาม รักการออม การอ่าน และสุขภาพ
4. สถานศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เข้มแข็ง จากการประสานสัมพันธ์ระหว่างชุมชน บ้าน วัด และ องค์กรเอกชนภาคีเครือข่าย

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา ไหว้วสวย

เอกลักษณ์ของสถานศึกษา การออม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนวัดสุธาโภชน์

ประวัติ

โรงเรียนวัดสุธาโภชน์ (2557 : 1) โรงเรียนวัดสุธาโภชน์ ตั้งอยู่เลขที่ 129 แขวงทับยาว สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ : 02-737-3088 FAX : 02-737-3088 พื้นที่ 11 ไร่ 1 งาน 95 ตารางวา โรงเรียนวัดสุธาโภชน์ เดิมชื่อโรงเรียนประชาบาล ตำบลทับยาว 3 ตั้งอยู่ริมคลองลำปลาทิวฝั่งตะวันออก ปากคลองมอญอยู่ในอาณาเขตของวัดสุธาโภชน์ บริเวณที่ดินแห่งนี้แต่เดิมเป็นพระตำหนักของเจ้าจอมมารดากลิ่น พระสนมเอกในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ที่ได้พระราชทานที่ดินให้ก่อตั้งวัดสุธาโภชน์ เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2476 และต่อมาได้ก่อตั้งโรงเรียนวัดสุธาโภชน์ สังกัดกระทรวงธรรมการ โดยมี นายจรัส นุชนาฏ เป็นครูใหญ่ คนแรก นายรส พูลสุวรรณ นายบุญมา พรหมโม เป็นครูน้อย โดยได้อาศัยวัดสุธาโภชน์ จำนวน 4 ไร่ 77 ตารางวา ต่อมาประชาชนร่วมกับทางอำเภอ ลาดกระบังร่วมกันสร้างอาคารไม้หลังคาสังกะสี เป็นอาคารเรียนหลังแรกของโรงเรียน ในปี พ.ศ. 2495 กระทรวงศึกษาธิการได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนประชาบาล ตำบลทับยาว 3 เป็น ชื่อโรงเรียนวัดสุธาโภชน์ ต่อมาคุณแม่หนู มรรคดวงแก้ว ได้มอบที่ดินที่ติดอยู่กับวัดให้กับกรุงเทพมหานครอีก 6 ไร่ 40 ตารางวา รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 10 ไร่ 1 งาน 17 ตารางวา ในปีพ.ศ. 2546 คุณสำเร็จ สวนมาลา ได้บริจาคที่ดิน จำนวน 1 งาน 75 ตารางวา เพื่อทำถนนเข้าโรงเรียนทางทิศตะวันออก รวมพื้นที่โรงเรียนทั้งหมด 11 ไร่ 1 งาน 95 ตารางวา

คำขวัญ “ ปัญญา รานรตน ” ปัญญาเป็นดวงแก้วของผู้ประพฤติดี

ปรัชญา วิชาการก้าวหน้า เสริมคุณค่าคุณธรรม เลิศล้ำลายมือไทย ชุมชนร่วมใจพัฒนา

วิสัยทัศน์ มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้ตามมาตรฐาน มีคุณธรรม นำความรู้ ควบคู่ อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ใส่ใจลายมืองาม ก้าวไกลเทคโนโลยี มีชุมชนร่วมใจพัฒนา นำพาสู่ ประชาคมอาเซียน

2.1.4 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนวัดปลุกศรัทธา

ประวัติ

โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา (2557 :1-2) โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา ตั้งอยู่ที่ 587 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10520 โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2326-9005 เปิดสอนตั้งแต่ระดับ อนุบาล ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพื้นที่บริการ 7 ชุมชน ได้แก่ หมู่บ้านรุ่งอรุณ หมู่ 2 , 3 ,4 แขวง ลาดกระบัง ชุมชนวัดปลุกศรัทธา ชุมชนคลองประเวศบุรีรมย์ แขวงลำปลาทิว โรงเรียนวัดปลุกศรัทธาเปิดทำการสอน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2471 เดิมใช้ห้องแถวในตลาดหัวตะเข้ เป็นสถานที่เรียนมีชื่อว่าโรงเรียนประชาบาลตำบลลาดกระบัง 2 (อรุณราชบุรีเจริญ) มีนายทองสุข ชลประเวศน์ เป็นครูใหญ่ ขุนวิวัฒน์ธำรง กำนันตำบลลาดกระบัง เป็นผู้อุปการะ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2476 ย้ายจากที่เดิมมาเปิดทำการสอน ณ ศาลาการเปรียญ วัดปลุกศรัทธา และใช้ชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาลตำบลลาดกระบัง 2 วัดปลุกศรัทธา” มีนายทองสุข ชลประเวศน์ เป็นครูใหญ่ พระอธิการฉ่ำ อนุตโร เจ้าอาวาสเป็นผู้อุปการะ มีขุนปรากฏ อารีย์ ปลัดกิ่งอำเภอ และนายเปล่ง บุษโรจน์ ธรรมการ กิ่งอำเภอลาดกระบัง มาประกอบพิธีเปิด และได้รับการพัฒนามาเป็นโรงเรียนวัดปลุกศรัทธาในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิสัยทัศน์ (VISION)

“จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา สามารถใช้เทคโนโลยี ในการแสวงหาความรู้ และมุ่งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมตามแนววิถีพุทธ วิถีไทย การดำรงชีวิต โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้เด็กนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ (MISSION)

1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นกรุงเทพมหานครศึกษา และหลักสูตรอาเซียนศึกษา ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
2. พัฒนาระบบประกันคุณภาพทั้งภายใน และภายนอกให้ได้มาตรฐาน และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
3. พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีทักษะในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมเป็นพลเมืองของประชาคมอาเซียน
4. พัฒนานักเรียนในด้านกระบวนการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
5. พัฒนาครูให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้จัดการเรียนการสอน ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย มีเทคนิคการสอนด้านการสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาด้วยโครงงาน และการวิจัยในชั้นเรียน
6. จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนเทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดการ เรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความเป็นประชาคมอาเซียน
7. พัฒนาอาคารสถานที่ให้มีความสะอาดร่มรื่นสวยงามน่าอยู่ น่าเรียน มีความปลอดภัย เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความเป็นประชาคมอาเซียน
8. ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนากับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
9. พัฒนาระบบการบริหารจัดการ โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ ที่เป็นปัจจุบัน และต่อเนื่องพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าหมาย (GOAL)

1. โรงเรียนผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาทั้งการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก
2. นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่นกรุงเทพมหานครศึกษา และประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน
3. นักเรียน เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่โรงเรียนกำหนด มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี และมีทักษะในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมเป็นพลเมืองของประชาคมอาเซียน
4. นักเรียนมีทักษะมีทักษะพื้นฐานในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการคิดวิเคราะห์ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
5. ครูสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาประกอบการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ครูใช้เทคนิคการสอนที่แปลกใหม่ หากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้โครงงาน และการวิจัยในชั้นเรียนประกอบการจัดการเรียนการสอน

7. โรงเรียนมีวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความเป็นประชาคมอาเซียน

8. โรงเรียนมีอาคารสถานที่สะอาดร่มรื่นสวยงาม น่าอยู่น่าเรียน มีความปลอดภัย เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความเป็นประชาคมอาเซียน

9. คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายผู้ปกครอง ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

10. โรงเรียนมีเครือข่ายร่วมพัฒนากับสถาบันการศึกษาอื่น ในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนของโรงเรียนพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

11. โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศ ที่เป็นปัจจุบัน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการบริหารงาน และจัดการศึกษา อย่างต่อเนื่องพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

12. ชุมชนได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจการจัดการศึกษาของโรงเรียน

2.1.5 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนลำพะอง

ประวัติ

โรงเรียนลำพะอง (2557 : 1-2) โรงเรียนลำพะอง ตั้งอยู่ที่ 307 ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ 0-2737-2206 โทรสาร 0-2737-2206 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 41 ตารางวา โรงเรียนลำพะอง จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2483 ตั้งอยู่หมู่ 8 แขวงละปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ใหญ่แก้ว จำเริญ และประชาชนในท้องถิ่นได้ช่วยกันสร้างอาคารชั่วคราวขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 12 เมตร หลังคามุงจาก เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครูใหญ่คนแรกของโรงเรียนคือ นายถนอม วิไลจันทร์ เดิมโรงเรียนไม่มีเนื้อที่เป็นของตนเอง เพียงแต่ผู้ใหญ่แก้ว จำเริญ ให้ยืมที่ดินหน้าบ้านของตนเอง บริเวณคลองลำปลาทิว ร่วมกับประชาชนสร้างโรงเรียนชั่วคราวขึ้น และผู้ใหญ่แก้ว จำเริญ ผู้นี้เป็นผู้ดูแลอุปการะโรงเรียน ต่อมาได้ย้ายสถานที่ตั้งโรงเรียนมาอยู่บริเวณสามแยกระหว่างคลองลำปลาทิวและคลองลำกอไผ่ ซึ่งเป็นที่ดินของนายเหลียม สิงห์กุล และน้องๆ โดยได้ทำหนังสือเป็นหลักฐานไว้ที่อำเภอลาดกระบัง อาคารเรียนที่สร้างเป็นอาคารไม้ชั้นเดียว หลังคาเป็นสังกะสี เป็นเงิน 10,000 บาท รวมกับไม้และวัสดุที่รื้ออาคารเก่า ต่อมาทางราชการได้มอบงบประมาณให้อีก 6,000 บาท นำมาทำฝ้า ทำเพดาน หน้าต่างและเสาธง ปัจจุบันโรงเรียนลำพะองมีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง จำนวน 3 ไร่ 2 งาน 41 ตารางวา อาคารเรียนแบบ สนศ. 264 จำนวน 1 หลัง อาคารเรียนแบบ สนศ. 384 จำนวน 1 หลัง อาคารเรียนแบบ 385 จำนวน 1 หลัง หอสมุดเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 1 หลัง บ้านพักครูจำนวน 4 หลัง

วิสัยทัศน์

โรงเรียนลำพะอง (ราษฎร์จำเริญบำรุง) มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีความเป็นไทย ใส่ใจสุขภาพ ดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พันธกิจ

จัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีเป้าหมายพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนเก่งที่รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา มีทักษะการดำรงชีวิตในสังคม อย่างมีความสุข บนพื้นฐานของความพอเพียง ปลูกจิตสำนึกความเป็นไทย ด้วยการสร้างความตระหนักในบทบาท หน้าที่ความเป็นครู ประสานผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนต้องเป็นคนดีมีความรู้ทักษะตามหลักสูตร มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รักรักษาความเป็นไทย ปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ครูมีองค์ความรู้ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพเหมาะสมกับวัย และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครู
3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

อัตลักษณ์ของโรงเรียน

ไหว้จากใจมารยาทไทยแท้

เอกลักษณ์ของโรงเรียน

ศิลปะการวาด

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.1 ความสำคัญและความเป็นมาของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551:1) การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่าปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อเกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรืออื่นๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 12) ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมสุขภาพจิต กระทรวง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาธารณสุข จัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น ตั้งแต่ปี 2543 ซึ่งประสบผลสำเร็จ เป็นอย่างดีในโรงเรียนที่ดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้น ทุกโรงเรียนในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริม คุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤตสังคม จึงควรนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน โดยมุ่งหวังให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนร่วมมือกันดำเนินงาน และที่สำคัญที่สุด คือ บทบาทของครูที่ปรึกษาที่ต้องเอาใจใส่ดูแลนักเรียนใน ความดูแลทุกคนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจอย่าง กัลยาณมิตร ทั้งนี้ เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งในเชิงสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน การป้องกันมิให้เกิด ปัญหา การส่งเสริมการพัฒนาตามศักยภาพ ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้

สายสมร ยูมินิ (2545) กล่าวว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้เริ่มครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2543 โดยกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ทดลองใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยทำในรูปแบบนำร่องขึ้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชน์บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร โรงเรียนสุวธรรมพิลาพิทยาคม กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนยานตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ผลการดำเนินงานในช่วง ระยะเวลา 9 เดือน สะท้อนให้เห็นว่าหากครูทุกคนร่วมแรงร่วมใจรับเป็นที่ปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนใน สัดส่วน 1: 20-25 และมีเครื่องมือที่จะช่วยคัดกรองนักเรียนด้วยหลักวิชามีกิจกรรมที่ช่วยให้ครูได้มี ปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างใกล้ชิดกับผู้ปกครอง โดยมีครูแนะแนวและฝ่ายปกครองทำหน้าที่ประสาน และสนับสนุนการดำเนินงานของครูที่ปรึกษา จะช่วยทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถขยาย ผลได้ทั่วถึง ครอบคลุม และมีคุณภาพอย่างแท้จริง

จากการกล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคม มุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุน นักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการ หนึ่งของการพัฒนาซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีในโรงเรียนที่ดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้นจึงต้อง อาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป

2.2.2 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีผู้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2554 : 131) กล่าวว่าระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมือ อย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน และการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ด้วยวิธีการและ เครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 4) ได้กำหนดความหมายของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน สอดคล้องกับการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครูรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครูรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว

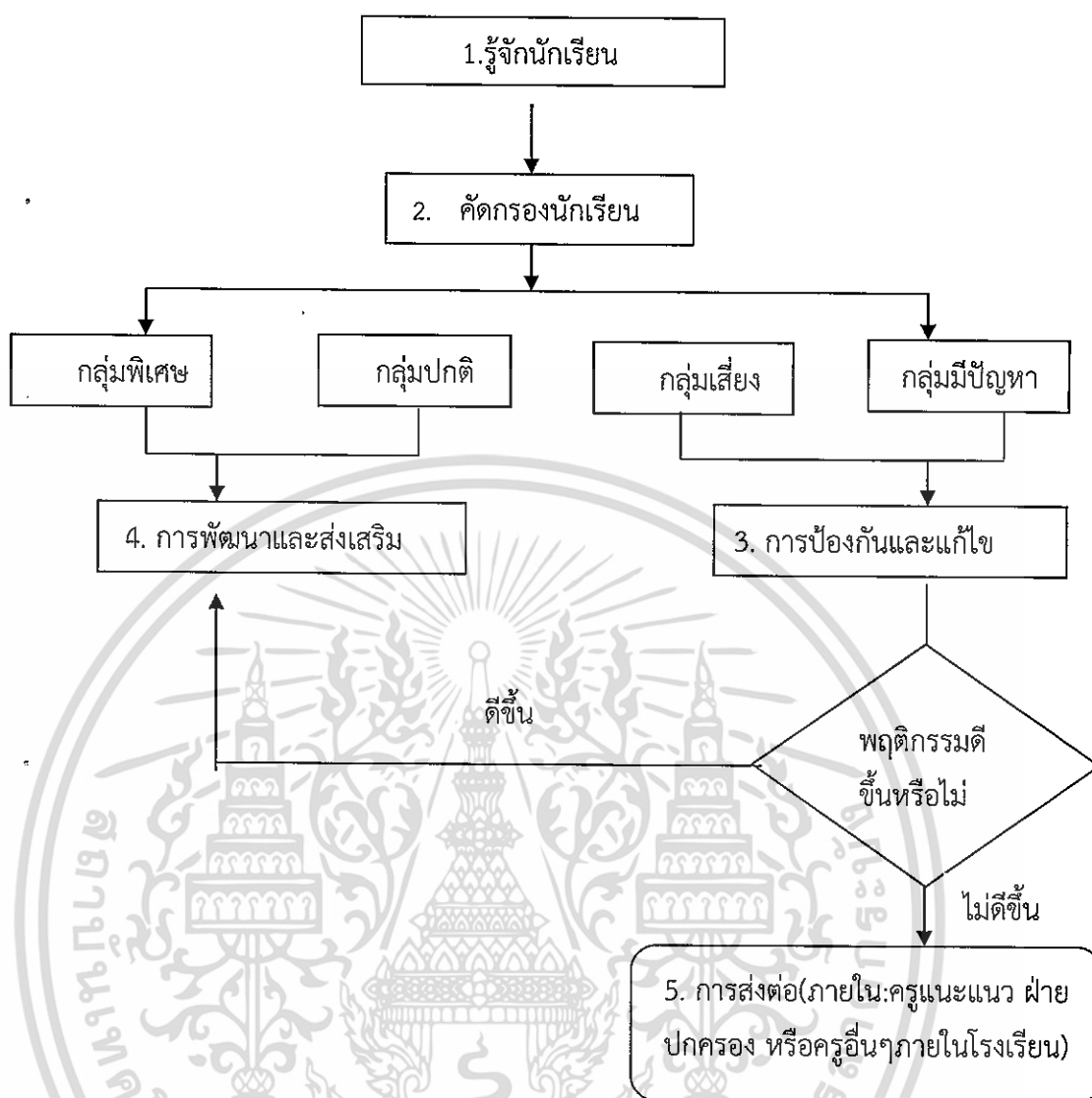
2.2.3 การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552:17-18) ได้กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

กระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน
5. การส่งต่อ

กระบวนการดำเนินงานทั้ง 5 ประการดังกล่าว แสดงให้เห็นเป็นแผนภูมิดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดง ระบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,กระทรวงศึกษาธิการ.2552:23

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 18-22) ได้กล่าวถึง กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือ 5 ขั้นตอน มีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกัน ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายลักษณะ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือ การคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหานักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาควรมีเกี่ยวกับ

นักเรียนมี 5 ด้านใหญ่ๆ คือ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ด้านความสามารถ แยกเป็น

1.1.1 ด้านการเรียนรู้ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในแต่ละภาคเรียน พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน

1.1.2 ด้านความสามารถอื่นๆ เช่น บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน ความสามารถพิเศษ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

1.2 ด้านสุขภาพ แยกเป็น

1.2.1 ด้านร่างกาย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก โรคประจำตัว ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น

1.2.2 ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม เช่น อารมณ์ซึมเศร้า/วิตกกังวล /พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง / สมาธิสั้น / บุคลิกภาพเก็บตัว / ซ้ำๆ

1.3 ด้านครอบครัว แยกเป็น

1.3.1 ด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน

1.4 ด้านการคุ้มครองนักเรียน เช่น จำนวนพี่น้อง / บุคคลในครอบครัว สถานภาพของบิดา มารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียนความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว หรือ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน

1.5 ด้านสารเสพติด เช่น พฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมในชั้นเรียน การใช้ยา เป็นต้น

1.6 ด้านความปลอดภัย เช่น สุขภาพและบุคลิกภาพ สถานภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลการเดินทาง การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ดังนี้

1. ระเบียบสะสม ระเบียบสะสมเป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนโดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำ ความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่นๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่างๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ รูปแบบและรายละเอียดในระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนอาจมีความแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ระเบียบสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี ไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่นๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูที่ปรึกษาและมีผู้เก็บระเบียบสะสมให้เรียบร้อย ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปี การศึกษาหรือ 6 ปี การศึกษาและส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปี การศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอนหรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

2. แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมที่ปรับตัวที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำ ขึ้น โดยพัฒนาจาก The Strengths and Weaknesses Inventory (SWI) เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทย แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนมี 3 ชุด คือ ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน ชุดที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียน และชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง ทั้ง 3 ชุด มีรายการประเมิน และจำนวนข้อ 25 ข้อเท่ากัน โรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้นโดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

3. แบบประเมิน EQ (ความฉลาดทางอารมณ์) คือ การวัดความฉลาดทางอารมณ์ เซาว์น อารมณ์ หรือ Emotional Intelligence ซึ่งเป็นความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น มีแรงจูงใจในตนเอง และจัดการอารมณ์ต่างๆ ได้ อันจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ทั้งชีวิตส่วนตัว ครอบครัว สังคม และชีวิตทำงานของเด็กในอนาคต อีกทั้ง เรายังสามารถเพิ่มพูนอิคิวให้กับเด็กได้ด้วยการฝึกฝน และการเสริมสร้างทักษะ ซึ่งการประเมินได้โดยการตอบข้อความที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมของลูกที่แสดงออกในลักษณะต่างๆ ในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา แม้ว่าบางประโยคอาจจะไม่ตรงกับที่ลูกเป็นอยู่ก็ตาม ขอให้พ่อแม่เลือกคำตอบที่ใกล้เคียงกับที่ลูกเป็นอยู่จริงมากที่สุด การตอบตามความเป็นจริงและตอบทุกข้อจะทำให้ได้รู้จักลูกและหาแนวทางในการพัฒนาลูกให้ดียิ่งขึ้นได้ มีคำตอบที่เป็นไปได้ 4 คำตอบ สำหรับข้อความแต่ละประโยคคือ ไม่เป็นเลย เป็นบางครั้ง เป็นบ่อยครั้ง และเป็นประจำ การประเมินให้ใช้ความรู้สึกของพ่อแม่เป็นหลัก แต่กรณีที่ไม่แน่ใจให้ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้เป็นแนวทางในการประเมิน

4. แบบประเมิน MQ (คุณธรรมและจริยธรรม) MQ เป็นคำย่อมาจาก Moral Quotient หมายถึง ระดับความคิดด้านศีลธรรม หรือระดับความมีศีลธรรม MQ เป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก ดร.โรเบิร์ต โคลส์ จิตแพทย์ได้ให้ข้อสังเกตเรื่องนี้ ว่า MQ ไม่สามารถฝึกฝนได้ หรือขัดเกลาได้ในเวลาสั้นๆ การที่บุคคลจะมี MQ ในระดับดีจะต้องมีการปลูกฝังในวัยเด็ก ด้วยการมีผู้ใหญ่เป็นแบบอย่าง และสั่งสอน ถ่ายทอดเรื่องทางศีลธรรม ฝึกความมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความรักความเมตตากรุณาเสมอมา ผู้ที่ได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จะสามารถพัฒนาพื้นฐาน MQ ของตนขึ้นมาในระดับหนึ่ง จะมากจะน้อยขึ้นอยู่กับ การปลูกฝัง MQ ที่ได้รับการพัฒนาจะฝังลึกลงไปในชีวิตสำนึกของบุคคลผู้นั้น และพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากการอบรมสั่งสอนการฟังธรรม และวิธีอื่นๆ เพื่อพัฒนา MQ ให้สูงขึ้น แต่ถ้าบุคคลไม่มี MQ อยู่ในจิตสำนึกดั้งเดิมแล้ว ก็ยากที่จะทำให้บุคคลผู้นั้นกลายเป็นคนดีขึ้นมา คนบางคนมี IQ และ EQ สูงแต่ MQ ต่ำ เช่น เป็นคนฉลาด อารมณ์ดี แต่ขี้โกง หรือฉลาดแกมโกง บางคน IQ ไม่สูงนักแต่ EQ และ MQ สูง เช่น ชาวชนบทที่มีความรู้่น้อยแต่เป็นคนที่มีความสุขุมรอบคอบ อารมณ์ดีประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม นักจิตวิทยาจึงได้สรุปจากการสังเกต และการศึกษาวิจัยไว้ว่า IQ EQ MQ นั้นเป็นอิสระต่อกัน การพัฒนาแต่ละด้านมีความเกี่ยวเนื่องกันบ้าง แต่ก็ไม่ได้เป็นเงื่อนไขการพัฒนาต่อกันนัก การพัฒนา MQ จึงควรทำตั้งแต่วัยเยาว์อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องกังวล ว่า เด็กจะมีระดับสติปัญญาเท่าไร

5. วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนไม่พอหรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเครื่องมืออื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2.2 กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหามาตรัดกรณี การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาก็ให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่ม ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหาก็จะไม่มีนัยยะ มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ผลการคัดกรองนักเรียนที่ปรึกษาต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพราะวัยรุ่นมีความไวต่อการรับรู้ (sensitive) แม้ว่านักเรียนจะรู้ว่าขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไร หรือประสบกับปัญหาใดก็ตามและเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ หากครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ก็ควรระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกอับอายหรืออายของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่นๆ ซึ่งอาจมีผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้ แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันเพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียนรวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำ เกณฑ์การคัดกรอง และแหล่งข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียน แต่ละด้าน

3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ได้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป วิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนโดยให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ เช่นการรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมมีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมความสามารถ และป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวดำเนินการกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้

1.1 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม หรือจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมิจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน และครูที่ปรึกษาก็กดำเนินการตามนั้นแต่ให้ยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินการให้เหมาะสมและทันสมัย

1.2 กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม โดยสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูมาแล้วจึงพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้งควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของการบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่นๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้เมื่อจัดกิจกรรมเสร็จแล้วควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานด้วย

1.3 วิธีการผสมผสาน โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

1.4 วิธีการอื่นๆ ตามความเหมาะสม

2. การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะหรือกันระหว่างครูที่ปรึกษากับ ผู้ปกครองนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาดูแลอยู่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านโรงเรียนและผู้ปกครองด้วยกัน การประชุมผู้ปกครองจะทำให้ นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ ความสามารถมากยิ่งขึ้นหรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหานักเรียน โดยมีแนวดำเนินการคือครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้มีใช้การรายงานสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมประชุมก็คือ

2.1 การเตรียมการ ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนและกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

2.2 การสื่อสาร ครูที่ปรึกษาควรระมัดระวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบหรือต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุมควรใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียนแสดงถึงความห่วงใยใส่ใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคนและอาศัยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองตระหนักในความรับผิดชอบ และต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

2.3 การจัดกิจกรรมในการประชุม การที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมนั้นจำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่างๆ โดยเริ่มด้วยการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองด้วยกันก่อนจึงจะมีกิจกรรมอื่นๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครองในการประชุม แต่ละครั้ง ครูที่ปรึกษาควรมีการสรุปผลและจัดทำเอกสารเป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นข้อมูลสำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในครั้งต่อไป

4. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไข ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม ต่อไป วิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามีหลายเทคนิค วิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ

1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนเป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ การปรึกษาเบื้องต้นมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐานด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกายและจิตใจกระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญๆ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถามการรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก แนวทางการแก้ไขปัญหานักเรียนในแต่ละลักษณะปัญหาเช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น ซึ่งศึกษาค้นคว้าได้จากเอกสารของหน่วยงานต่างๆ แนวดำเนินการนั้นครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้การปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ การปรึกษาโดยมีกระบวนการในการปรึกษา คือสร้างสัมพันธภาพ พิจารณาทำความเข้าใจ กำหนดวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหาและการยุติการปรึกษา การเป็นผู้ให้การปรึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้นครูที่ปรึกษาควรจะมีปฏิบัติดังนี้

1.1 รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปรึกษาหรือวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านต่างๆ ซึ่งอาจรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอก หรือโรงเรียนจัดอบรมให้

1.2 หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษาและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ หรือความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับการปรึกษา การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้การช่วยเหลือ มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนและผู้ปกครอง โดยมีแนวดำเนินการ ได้แก่

2.1 การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.2 การใช้กิจกรรมในห้องเรียน

2.3 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

2.4 การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม

2.5 การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง สำหรับข้อ 2.2, 2.3 และ 2.5 ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนข้อ 2.1 และ 2.4 จำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากครูอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือ ทั้ง 5 กิจกรรมดังกล่าวครูที่ปรึกษาสามารถขอคำแนะนำ ความคิดเห็นจากครูอื่นๆ ในการจัดกิจกรรม ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น การพิจารณาเลือกใช้กิจกรรม ครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องกับ ลักษณะปัญหาบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคน สภาพของชั้นเรียน/โรงเรียน/ชุมชน ข้อที่พึง ตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีดังนี้

1. การรักษาความลับ

1.1 เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข ไม่ควรนำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอ ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียนและ การเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกียรตินักเรียน

1.2 บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่ที่เหมาะสมและสะดวก ในการเรียกใช้

1.3 การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วนที่เปิดเผยได้ โดยให้เกียรติและ คำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

2. การแก้ไขปัญหา

2.1 การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ ครบถ้วนและ หาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้นๆ เพราะปัญหาไม่ได้เกิดจากสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิด จากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

2.2 ปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกันและ วิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่ง ก็อาจไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะ การให้คำแนะนำปรึกษา จึงไม่มีสูตรการช่วยเหลือสำเร็จตายตัว เพียงแต่มีแนวทาง กระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครู แต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

5. ด้านการส่งต่อนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยครู ที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 1.4 อาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือ ช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานี้พัฒนา หน้าทีของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลาม กลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไขการส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

5.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น

5.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง เป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายในหากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองควรจะเป็น การแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษาแล้ว เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และ ประสาน การทำงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการ ช่วยเหลืออีกก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษา ในบางกรณีที่นักเรียนมีปัญหารุนแรง จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางซึ่งเป็นบุคลากรภายนอกโรงเรียน ครูที่

ปรึกษาจึงควรศึกษารวบรวมแหล่งส่งต่อภายนอกไว้ให้เป็นระบบและทันสมัยเพื่อความสะดวกในการใช้และเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีแนวทาง การพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา มีดังนี้

1. นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมหรือไม่ดีขึ้นหรือแย่ลงแม้ว่าครูที่ปรึกษาจะ ดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใดๆ

2. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดเสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใดๆ เป็นต้น

3. ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา

ควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าควรส่งต่อนักเรียน แนวดำเนินการส่งต่อนักเรียนมีดังนี้

3.1 ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน เพื่อให้ผู้รับนักเรียนต่อได้เตรียมการในการช่วยเหลือนักเรียน

3.2 สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมารวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้น ให้ผู้ที่รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับช่วยเหลือนักเรียนทราบข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนและการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาที่ผ่านมา ทำให้สะดวกในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

3.3 ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระมัดระวังมิให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสบายใจ ยินดีรับการช่วยเหลือจากครูอื่นๆ เช่นครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา เป็นต้น

3.4 ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าหน่วยงานใดที่ควรส่งต่อนักเรียนที่ประสบปัญหาไปพบ เพื่อขอความช่วยเหลือ โดยให้พิจารณาลักษณะของบริการในหน่วยงานนั้นรวมทั้งประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ

3.5 ครูที่ปรึกษานัดแนะวัน เวลา สถานที่ที่นัดพบกับครูที่รับช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย เพื่อ รับรู้ วัน เวลา สถานที่ ที่พบกัน

3.6 ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เสมอเพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าในการช่วยเหลือนักเรียนและความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน จะเห็นได้ว่ากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดและมีความต่อเนื่อง จึงต้องอาศัยครูที่ปรึกษาที่มีความสุขุมรอบคอบ โดยศึกษารูปแบบการคัดกรองจึงจะได้ข้อมูลนักเรียนสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน แก้ไข ส่งเสริม พัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

จากกระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาตลอดกระบวนการโดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ปกครอง สามารถสรุปวิธีการและเครื่องมือ ได้ดังตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 กระบวนการดำเนินงาน วิธีการและเครื่องมือ

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
1.การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 1.1 ด้านความสามารถ - การเรียน - ความสามารถอื่น ๆ 1.2 ด้านสุขภาพ - ร่างกาย - จิตใจ - พฤติกรรม 1.3 ด้านครอบครัว - เศรษฐกิจ - การคุ้มครองนักเรียน 1.4 ด้านอื่นๆ	ศึกษาข้อมูลจากการใช้ 1) ระเบียบสะสม 2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) 3)อื่นๆ เช่น - แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์(E.Q.) - แบบสัมภาษณ์นักเรียน - แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน -แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	1)ระเบียบสะสม 2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก(SDQ) 3)อื่นๆ เช่น -แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์(E.Q.) - แบบสัมภาษณ์นักเรียน - แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน -แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านนักเรียน ฯลฯ
2.การคัดกรองนักเรียน 2.1 กลุ่มปกติ 2.2 กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา	ดำเนินการต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลจาก 1.1 ระเบียบสะสม 1.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) 1.3 แหล่งข้อมูลอื่นๆ 2) คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน	1)เกณฑ์การคัดกรอง 2)แบบสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล 3)แบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้อง
3.ส่งเสริมนักเรียน (สำหรับนักเรียนทุกกลุ่ม)	ดำเนินการต่อไปนี้ 1) จัดกิจกรรมโฮมรูม(Homeroom) 2) จัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) 3) จัดกิจกรรมอื่นๆที่ครูพิจารณาว่าเหมาะสมในการส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น	1) แนวทางในการจัดกิจกรรมโฮมรูมของโรงเรียน 2)แนวทางการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนของโรงเรียน 3)แบบบันทึก /สรุปประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
4. การป้องกันการแก้ไขปัญหา (จำเป็นมากสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา)	ดำเนินการต่อไปนี้ 1) ให้การปรึกษาเบื้องต้น 2) ประสานงานกับครูและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อการจัดกิจกรรมสำหรับการป้องกันและช่วยเหลือปัญหาของนักเรียนคือ 2.1 กิจกรรมในห้องเรียน 2.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร 2.3 กิจกรรมเพื่อช่วยเพื่อน 2.4 กิจกรรมชมเสริม 2.5 กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง	1) แนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5 กิจกรรม 2) แบบบันทึกสรุปรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล 3) แบบบันทึกรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
5.การส่งต่อ 5.1 ส่งต่อภายใน 5.2 ส่งต่อภายนอก	ดำเนินการต่อไปนี้ 1)บันทึกการส่งนักเรียนไปยังครูที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียนต่อไป เช่น ครูแนะแนว ครูปกครองครูประจำวิชา ครูพยาบาล เป็นต้น ซึ่งเป็นการส่งต่อภายใน 2) บันทึกการส่งนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกโดยครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการซึ่งเป็นการส่งต่อภายนอก	1) แบบบันทึกการส่งต่อของโรงเรียน 2) แบบรายงานแจ้งผลการช่วยเหลือนักเรียน

2.2.4 วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 4) กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคน ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ ดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

กรมสุขภาพจิต (2551 : 3) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจนพร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถ ตรวจสอบหรือรับการประเมินได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย

1. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบโดยมีกระบวนการ วิธีการและเครื่องมือการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้

2. เพื่อส่งเสริมให้ ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนหน่วยงานและองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

2.2.5 ประโยชน์และคุณค่าของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 : 1-5) กล่าวถึงประโยชน์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า การพัฒนานักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้คุณธรรมและจริยธรรมและการดำรงชีพอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวคือ ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ด้วยความร่วมมือของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ชุมชน สังคม และครอบครัวของนักเรียนเอง ด้วยสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนซึ่งมีความซับซ้อนมากขึ้น หลายครอบครัวมีเวลาและใกล้ชิดเพื่อดูแลอบรมสั่งสอนลูกหลานลดน้อยลง ตัวนักเรียนเองซึ่งเป็นเยาวชนที่มีประสบการณ์ในชีวิตไม่มากนัก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงทำให้เกิดปัญหากับตนเองและสังคมได้ง่าย ดังนั้นความจำเป็นในการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง การมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับระบบการจัดการเรียนการสอน

กรมสุขภาพจิต (2551 : 3) ได้บอกประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี และอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเองและควบคุมตนเองได้
4. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข
5. นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ต่อนักเรียนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียน

1.1 ได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พิเศษ
- 1.2 ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้และความสามารถ
 - 1.3 ได้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัว และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 - 1.4 มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครูและผู้ปกครอง
 2. ครู
 - 2.1 ตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน
 - 2.3 มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา
 - 2.4 มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
 3. ผู้บริหารโรงเรียน
 - 3.1 รู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้
 - 3.2 ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน หลักสูตรและคุณภาพการจัดการศึกษา
 - 3.3 มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม
 4. ผู้ปกครอง ชุมชน
 - 4.1 ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน
 - 4.2 เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน
 - 4.3 เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน
 - 4.4 มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง
 5. โรงเรียน
 - 5.1 มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา
 - 5.2 ได้รับการยอมรับ การสนับสนุนและความร่วมมือจากบุคลากร จากชุมชนและจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง
 - 5.3 มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร
 6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 - 6.1 พัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน
 - 6.2 พัฒนางองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล / ประเมินผลและการวิจัยที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 6.3 มีระบบข้อมูลสารสนเทศ ทั้งข้อมูลระดับบุคคลและระดับโรงเรียน เพื่อใช้พัฒนางานต่อไป
 7. ประเทศชาติ
 - 7.1 มีการเชื่อมโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับ
 - 7.2 ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน และลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ
 - 7.3 ประชาชนมีคุณภาพ และเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

สรุปได้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน เช่น ด้านการเรียน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เป็นต้น โดยข้อมูลดังกล่าวอาจได้มาจากวิธีการและเครื่องมือ ซึ่งได้แก่ระบบสารสนเทศ แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อที่จะนำข้อมูลของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มต่างๆ ให้ตรงกับปัญหา และเป็น การร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้ข้อมูลนักเรียนในด้านต่างๆแล้ว ต้อง นำ ข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียดรอบ ด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและคัดกรองนักเรียน อันจะนำไปสู่การวางแผนการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

2.2.6 กลยุทธ์/ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 9-12) อธิบายว่า การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัย การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและ องค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ ดังนี้

1. การบริหารเชิงระบบ
2. การทำงานเป็นทีม
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. การนิเทศติดตามและประเมินผล

1. การบริหารเชิงระบบ

การบริหารเชิงระบบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เป็นการวางระบบซึ่งเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุดจะต้อง กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานเป็นกระบวนการแต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และมีการบันทึกข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากการบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบประเมินตนเองและให้ ผู้อื่นตรวจสอบได้และเป็นสารสนเทศที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของระบบ ย่อยอันจะส่งผลถึงคุณภาพรวมของโรงเรียนทั้งระบบ

2. การดำเนินงาน (Do) เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกคนโดยใช้กระบวนการวิธีการ ต่าง ๆ และการบันทึกผลบุคคลภายในองค์กรที่รับผิดชอบในระบบย่อยต่าง ๆ จะปฏิบัติและบันทึกผล อย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

3. การตรวจสอบ/ประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเองร่วมกันประเมินหรือ ผลัดเปลี่ยนกันประเมินภายในระหว่างบุคคลหรือระหว่างทีมย่อยในโรงเรียน

4. การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนางานซึ่งอาจจะแก้ไข พัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัยหรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบคุณภาพหรือวงจร คุณภาพเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

2. การทำงานเป็นทีม

กรมสุขภาพจิต(2554 : 1) อธิบายว่า การดำเนินงานเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน บรรลุผลสำเร็จและเป็นไปอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมของบุคลากรใน สถานศึกษาและนอกสถานศึกษาตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันและบูรณาการ การทำงานเข้าสู่ระบบและพัฒนาบุคลากรสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผล พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ร่วมคิดและร่วมทำ ไป พร้อมๆ กัน ตลอดจนแสวงหาแนวทางในการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมสุขภาพจิต(2554 : 45) อธิบายว่า ในการทำงานเป็นทีมเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพนั้นประกอบด้วย 3 ทีม ดังนี้

1. ทีมนำ ได้แก่คณะผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งจะเป็นผู้วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน จัดทำ แผนกลยุทธ์ ควบคุม กำกับ ติดตามและสนับสนุน เสริมสร้างพลังร่วม (Empowerment) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทีมสนับสนุน เป็นทีมหลักในการสนับสนุนประสานงานด้านวิชาการและอื่น ๆ ให้เกิดการสร้างระบบคุณภาพขึ้น ทีมสนับสนุนจะเป็นใครขึ้นอยู่กับพัฒนาระบบว่าจะมีจุดเน้นที่ระบบใด เช่น ทีมสนับสนุนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหัวหน้าทีม คือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

3. ทีมทำ เป็นทีมที่สมาชิกรับผิดชอบการทำงานโดยตรง เช่น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ทีมระดับชั้น ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาจะเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ

3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะทำให้ได้รับทราบจุดแข็งจุดอ่อนในการดำเนินงานของตนเพื่อให้เกิดแนวทางที่จะพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำได้ทั้งภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยมีบรรยากาศการทำงานที่เป็นกันเองไม่ใช้การสั่งการหรือบังคับบัญชา ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละส่วนเกิดความรู้สึที่ดี ไม่ต้องกังวลเรื่องการประเมินผลตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา

4. การนิเทศติดตามและประเมินผล

กรมสุขภาพจิต (2554 : 32) อธิบายว่า การนิเทศติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนางานซึ่งจะช่วยส่งเสริม สนับสนุนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ควรดำเนินการให้เป็นระบบ โดยมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. ขั้นการวางแผน

1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการ

1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือและวิธีการในการนิเทศติดตามและประเมินผล

1.3 กำหนดแผนงาน / ปฏิทินการดำเนินงาน

2. ขั้นการดำเนินงาน ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริงของสถานการณ์

2.1 ขั้นการตรวจสอบ

2.2 ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3. ประเมินผลการดำเนินงาน วิเคราะห์ผลการตรวจสอบและการจัดทำ รายงานผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.4 ขั้นการปรับปรุงและพัฒนางาน นำผลการประเมินมาปรับปรุงและดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 98-100) อธิบายว่า การนิเทศติดตามและประเมินผลจะบรรลุเป้าหมายได้ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
2. การวางแผนตามระบบมาตรฐาน (PDCA)
3. มีการนิเทศ ติดตามผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง
4. จัดทำ ระบบสารสนเทศ
5. สรุปรายงานและเผยแพร่

การนิเทศ ติดตามและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลงานในระหว่างการทำงานด้วยการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนซึ่งกันและกัน โดยมีกระบวนการวางแผนที่เป็นระบบ กำหนดขั้นตอน วิธีการ เครื่องมือที่มีมาตรฐานเป็นการประเมินระบบและผลลัพธ์ของระบบทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา ระหว่างผู้ประเมินและผู้รับการประเมินอย่างเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นไปตามสภาพจริงในการนำ มาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

กรมสุขภาพจิต (2551:3) อธิบายว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารของโรงเรียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ
2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนัก ในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน
3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด
4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน
5. การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2.2.7 โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาเอกสารโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีข้อมูลสำคัญเป็นรายละเอียดของโครงการ ดังนี้

1. หลักการและเหตุผล

เนื่องจากสังคมปัจจุบันนี้มีสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวกระตุ้นและยั่วยุหลายด้าน ที่จะทำให้นักเรียนมีปัญหา เด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อย ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรักความปรารถนาดีอย่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สรวงไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูชาติให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากมายเพียงใดก็ตามไม่อาจพิทักษ์ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยหรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ ดังนั้นต้องมีโครงการนี้เกิดขึ้น ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผนขั้นตอนชัดเจนในการส่งเสริม พัฒนา บัณฑิตและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมคิด ร่วมปฏิบัติร่วมแก้ไขปัญหาจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีทักษะการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีความสุข

งานแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีงานบริการ 5 งาน คือ บริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน บริการสนเทศ บริการจัดวางตัวบุคคล บริการการให้คำปรึกษา บริการติดตามและประเมินผล ซึ่ง งานทั้ง 5 งานจะครอบคลุมงาน 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 ตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 รู้จักและเข้าใจนักเรียนใน ความรับผิดชอบเป็นรายชั้น เป็นรายบุคคล สามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปกติ
3. เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สามารถวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา รวมทั้งพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ
4. เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 มีแนวทางในการช่วยเหลือ นักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้
5. เพื่อให้บุคลากรครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. เพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35

3. เป้าหมาย

1. บุคลากรในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 ตระหนักและเห็นความสำคัญของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. ครูและครูที่ปรึกษาในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 รู้จักและเข้าใจนักเรียนดี ยิ่งขึ้น
3. ครูและครูที่ปรึกษาในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รู้จักนักเรียนคัดกรองนักเรียน และคัดแยกนักเรียนเป็นกลุ่มได้
4. ครูและครูที่ปรึกษา ในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 35 สามารถวิเคราะห์ปัญหาและ ช่วยเหลือนักเรียนในเบื้องต้นได้
5. บุคลากรครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 ได้รับการนิเทศ ติดตามและประเมินผล ระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินงานโครงการจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทางกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 จึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานดัง ตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน

ที่	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
1.	ประชุมผู้บริหาร ครู เพื่อวางแผนการดำเนินงานและระบบจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตลอดปีการศึกษา	พฤษภาคม	- ผู้บริหาร ครู ประจำชั้นมีความ
2.	เก็บผลการคัดกรองนักเรียนจัดกลุ่ม นักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา	มิถุนายน-กรกฎาคม	เข้าใจในระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน
3.	ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่อยู่ในความดูแลในสถานศึกษาทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา	ตลอดปี การศึกษา	- ครูประจำชั้น สามารถคัดกรอง นักเรียนได้
4.	สร้างเครื่องมือเพื่อส่งเสริมนักเรียนดังต่อไปนี้ -จัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน -จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน -จัดกิจกรรมโฮมรูม -จัดกิจกรรมส่งเสริมความถนัดและความสนใจ -จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน - จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม -จัดกิจกรรมอบรมประจำสัปดาห์ จัดกิจกรรมเครือข่ายผู้ปกครอง	กรกฎาคม	- ครูประจำชั้น สามารถสร้าง เครื่องมือ เพื่อ ส่งเสริม พัฒนา นักเรียนต่อไปได้ - ครูประจำชั้น สามารถจัดกิจกรรม โฮมรูมและเสริม
5.	การป้องกันและการช่วยเหลือ 1.จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษารายงานการให้ความช่วยเหลือนักเรียน 2.จัดทำสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล 3.สรุปรายงานการอบรมนักเรียนประจำสัปดาห์ 4.สรุปรายงานผลการจัดกิจกรรม 5.สรุปบันทึกผลการศึกษา นักเรียนเป็นรายกรณี	ตลอดปี การศึกษา	สร้างความถนัดและ ความสนใจใน กิจกรรมอื่นๆ
6.	การส่งต่อนักเรียน -จัดทำรายงานการส่งต่อภายใน -จัดทำรายงานการส่งต่อภายนอกและข้อมูลย้อนกลับ -สรุปรายงานผลการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ลาดกระบัง	ตลอดปี การศึกษา	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การติดตามและประเมินผล

1. จากการสังเกต
2. สัมภาษณ์
3. การตรวจสอบจาก แบบเยี่ยมบ้าน,แบบข้อมูลส่วนบุคคล,แบบสัมภาษณ์,แบบสังเกตพฤติกรรม

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตลาดกระบัง ตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตลาดกระบัง รู้และเข้าใจนักเรียนในความรับผิดชอบเป็นรายชั้น เป็นรายบุคคล สามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตลาดกระบัง สามารถวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา รวมทั้งพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ
4. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตลาดกระบัง มีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อ และให้คำปรึกษานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตลาดกระบัง สามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตลาดกระบัง มีแนวทางในการนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

2.3.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการหรือการประเมินงานใดๆนั้น ผู้ประเมินต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการประเมิน ความหมาย ขอบข่ายของการประเมินผลให้ชัดเจนก่อน เพื่อจะนำมาประเมินบนพื้นฐานกำหนดแนวคิดในการที่จะประเมินโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้ายของงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

นิตา ชูโต (2537 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กิจกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทางวิธีการปรับปรุงจัดการเกี่ยวกับโครงการ และการหาผลที่แน่ใจว่าเกิดจากโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงการให้ดียิ่งขึ้น

ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ (2543 : 84) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง การประเมินช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งหรือทุกช่วงเวลาของโครงการ ส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือหลายส่วน หรือทุกส่วนขององค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชุม รอดประเสริฐ(2542:73) กล่าวว่า การประเมินโครงการหมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลและพิจารณาปัจจัยให้ทราบถึงจุดเด่น หรือจุดด้อยของโครงการอย่างมีระบบและตัดสินใจว่า จะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้น เพื่อดำเนินการต่อไป หรือจะยุติการดำเนินการโครงการนั้น

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544:117) ได้ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่า หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงกระบวนการและสารสนเทศในการตัดสินใจผลสัมฤทธิ์ของกระบวนการ

สุวิมล ตีรภานันท์ (2548: 2) กล่าวว่า การประเมินโครงการหมายถึง เป็นการสร้างสารสนเทศที่ถูกต้อง ชัดเจนเพียงพอแก่ผู้ใช้ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ เป็นการดำเนินงานที่ต้องทำควบคู่ไปกับการดำเนินแผนงานหรือโครงการทั้งนี้เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ทันต่อการแก้ไขปรับปรุงโครงการ อีกทั้งเป็นการกำกับให้มีการดำเนินโครงการตามแผนงานหรือโครงการที่วางไว้

พิสนุ พงศ์ศรี(2549:68) ให้ความความหมายของการประเมินโครงการไว้ว่าเป็น กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการในระยะหนึ่งระยะใดหรือทุกระยะ โดยนำเสนอสารสนเทศจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการทดลองหรือนำร่องปรับเปลี่ยน ระบุปรับปรุง ขยายผลหรือยกเลิกโครงการนั้นๆ

จิระศักดิ์ สารรัตน์ (2551:8-9) ได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินโครงการไว้ว่า การประเมินโครงการเป็นการประเมินที่ซับซ้อนจะต้องมีความละเอียด มีทัศนะกว้างกว่าจะทำการประเมินจุดใดและจะประเมินอะไร การหาข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นในการประเมินโครงการ การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดเกณฑ์ และกำหนดเครื่องมือในการประเมินต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ การวิเคราะห์ผลการประเมินจะต้องทำอย่างระมัดระวังและมีความเที่ยงตรงเพื่อพิจารณาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโครงการให้เหมาะสมต่อไป

เชาว์ อินโย (2553:4) อธิบายว่าการประเมินโครงการหมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่า โดยการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆจากชุดของกิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบมาประกอบการตัดสินใจ ตีค่าผลการดำเนินการนั้นว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ

Worthen and Sanders (1973:129) ได้อธิบายความหมายการประเมินว่า หมายถึง กระบวนการของการวิเคราะห์และเก็บรวบรวมข้อมูล อันเป็นการให้ประโยชน์สำหรับการตัดสินใจคุณค่า ผลผลิต วิธีการและแนวทางเลือกต่าง ๆ สำหรับผู้มีอำนาจจากความหมายดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการ และพิจารณาปัจจัยให้ทราบถึงจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างเป็นระบบแล้วตัดสินใจว่า จะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้นเพื่อดำเนินการต่อหรือยุติโครงการนั้นเสีย

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่กระทำอย่างต่อเนื่องและมีระบบเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการตัดสินใจและวัดปัจจัยที่นำเข้าจริง กระบวนการ และผลผลิตที่ได้จากโครงการ เพื่อพิจารณาถึงข้อดีข้อเสียของโครงการและนำข้อมูลมาจัดทำให้เกิดเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์ไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาแก้ไขโครงการ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและผลผลิตของโครงการให้ดียิ่งขึ้นและใช้เป็นทางเลือกประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการอย่างมีระบบย่อมจะมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารโครงการได้ตระหนักถึงคุณภาพของโครงการที่กำหนดขึ้นไว้ว่าจะสามารถตัดสินใจในการดำเนินการการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโครงการให้มีความถูกต้องเหมาะสมและส่งผลให้โครงการนั้นดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุถึงเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ ซึ่งการประเมินโครงการมีความมุ่งหมายและมีความสำคัญตามความคิดเห็นของนักวิชาการในหลายแง่มุมดังต่อไปนี้

Mitzel (1982:564) ได้อธิบายว่า การประเมินโครงการมีความมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ 'เพื่อแสดงผลการพิจารณาถึงคุณค่าของโครงการเพื่อช่วยให้ผู้ตัดสินใจมีการตัดสินใจที่ถูกต้องขึ้น และเพื่อการบริการข้อมูลแก่ฝ่ายการเมืองเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย การประเมินโครงการมีความมุ่งหมายเฉพาะเพื่อแสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่ชัดเจนของโครงการอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการตัดสินใจ ว่าลักษณะใดของโครงการมีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งจะต้องทำการประเมินเพื่อการหาประสิทธิผลและข้อมูลชนิดใดที่จะต้องเก็บรวบรวมไว้เพื่อการวิเคราะห์เพื่อรวบรวมหลักฐานความเป็นจริงและข้อมูลที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่การพิจารณาถึงประสิทธิผลของโครงการเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การสรุปผลของโครงการเพื่อการตัดสินใจว่าข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใดที่สามารถนำไปใช้ได้และเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการพัฒนาปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมคิด พรหมจ้อย (2552 : 41- 42) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. ช่วยให้เห็นแนวทาง หรือกรอบความคิดเห็นในการประเมินการเรียนรู้ เรื่องรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย จะทำให้เกิดประสบการณ์ในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการประเมินได้อย่างเหมาะสมกับสิ่งที่มุ่งประเมิน
2. ช่วยให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินมีความชัดเจนและครอบคลุมเนื่องจากรูปแบบการประเมินแต่ละรูปแบบจะมีกรอบความคิดเชิงเหตุผลอยู่ด้วย
3. ช่วยในการกำหนดตัวแปรหรือประเด็นสำคัญ ในการประเมินได้อย่างชัดเจน
4. ทำให้ผลงานการประเมินมีความเป็นระบบ ครอบคลุม เป็นที่ยอมรับ และสื่อความหมายได้ชัดเจนถ้าหากกำหนดรูปแบบการประเมินไม่ชัดเจนจะทำให้มองไม่เห็นแนวทางไม่มีเป้าหมาย การวิจัยก็ช้าลงหรือจนวิจัยไม่สำเร็จเลยก็ได้

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2553 : 93) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. การประเมินเป็นเครื่องมือของการรับรองคุณภาพในการให้บริการ ถึงแม้จะไม่รับประกันผลสัมฤทธิ์ขั้นสูงสุดของโครงการได้ แต่ก็สามารถรับรองคุณภาพของโครงการได้ในระดับหนึ่ง
2. การประเมินช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินทุนได้รับทราบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่จัดขึ้นเพื่อการกุศล เช่น โครงการอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาสจากการประเมินโครงการดังกล่าว ย่อมทำให้ทราบว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการนั้นมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ เด็กนักเรียนที่เข้ารับบริการโครงการประเภทนี้มีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในด้านใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงหรือแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป
3. การประเมินช่วยให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การประเมินช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลังโดยสามารถทราบได้ว่าโครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน ทั้งนี้เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการคัดเลือกโครงการ ตลอดจนช่วยลดความกดดันจากอำนาจทางการเมือง อันเนื่องมาจากโครงการมีจำนวนมาก (ทั้งจากการขยายโครงการและโครงการที่ต่อเนื่อง) แต่เงินทุนสนับสนุนมีจำนวนจำกัด

5. การประเมินช่วยให้ได้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้รับบริการ ข้อมูลประเภทนี้ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดและปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ ตลอดจนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการ

6. การประเมินช่วยให้ทราบถึงผลผลิตของโครงการทั้งในด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ควบคู่กันไป ถึงแม้ว่าการดำเนินโครงการต่าง ๆ ล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ผลผลิตที่พึงประสงค์เป็นหลักแต่ในความเป็นจริงแล้วก็อาจจะมียุทธศาสตร์บางส่วนที่ไม่พึงประสงค์ด้วย

รัตนะ บัวสนธิ (2540: 42) ได้กล่าวถึงการประเมินโครงการมิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพิสูจน์หรือตรวจสอบโครงการแต่เป็นการกระทำเพื่อปรับปรุงแก้ไขส่วนบกพร่องของโครงการเป็นสิ่งสำคัญสอดคล้องกับ Stufflebeam (1971) กล่าวว่าความมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินโครงการมิใช่เพื่อการพิสูจน์ แต่เพื่อการปรับปรุง จากความมุ่งหมายของการประเมินโครงการดังที่ได้กล่าวสามารถกล่าวเป็นข้อสรุป ที่แสดงถึงความสำคัญหรือคุณประโยชน์ของการประเมินโครงการ ได้ดังนี้

1. การประเมินจะช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานของการทำงานมีความชัดเจนขึ้นกล่าวคือก่อนที่โครงการจะได้รับการสนับสนุนให้นำไปใช้ย่อมจะได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดจากผู้บริหารและผู้ประเมินส่วนใดที่ไม่ชัดเจนเช่นวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานในการดำเนินงานหากขาดความแน่นอนแจ่มชัดจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องชัดเจนเสียก่อน ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนช่วยทำให้โครงการมีความชัดเจนและสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างได้ผลมากกว่าโครงการที่ไม่ได้รับการประเมิน

2. การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าหรือเกิดประโยชน์เต็มที่ ทั้งนี้เพราะการประเมินโครงการจะต้องวิเคราะห์ทุกส่วนของโครงการข้อมูลใดหรือปัจจัยใดที่เป็นปัญหาจะได้รับการจัดสรรให้อยู่ในจำนวนหรือปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอแก่การดำเนินงานทรัพยากรที่ไม่จำเป็นหรือมีมากเกินไปจะได้รับการตัดทอน และทรัพยากรใดที่ขาดก็จะได้มีการจัดหาเพิ่มเติม

3. การประเมินโครงการมีส่วนที่ทำให้การใช้ทรัพยากรของโครงการเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้นเมื่อโครงการได้รับการตรวจสอบวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขให้ดำเนินการไปด้วยดี ย่อมจะทำให้แผนงานดำเนินไปด้วยดีและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ หากโครงการใดโครงการหนึ่งมีปัญหาในการนำไปปฏิบัติย่อมกระทบกระเทือนต่อแผนงานทั้งหมดโดยส่วนรวม ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้เช่นเดียวกันว่าหากการประเมินโครงการมีส่วนช่วยทำให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมหมายถึงการประเมินโครงการมีส่วนช่วยทำให้แผนงานบรรลุถึงวัตถุประสงค์และดำเนินงานไปด้วยดีเช่นเดียวกัน

4. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบ (Impact) ของโครงการและทำให้โครงการมีข้อที่ทำให้เกิดความเสียหายลดน้อยลง ดังตัวอย่างโครงการเขื่อนน้ำโจน ซึ่งในการสร้างถนนเพื่อไปสู่สถานที่สร้างเขื่อนนั้นต้องผ่านป่าไม้ธรรมชาติ ทำให้เกิดการลักลอบ ตัดไม้ทำลายป่าและสัตว์ป่าหลายชนิดอาจต้องสูญพันธุ์การประเมินโครงการจะช่วยให้เกิดโครงการป้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษาป่า และโครงการอนุรักษ์และอพยพสัตว์ป่าขึ้นเพื่อการแก้ปัญหาเป็นต้น ด้วยตัวอย่างและเหตุผลดังกล่าวจึงถือได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนในการช่วยแก้ปัญหาได้

5. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการควบคุมคุณภาพของงาน ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า การประเมินโครงการเป็นการตรวจสอบและควบคุมชนิดหนึ่งซึ่งดำเนินงานอย่างมีระบบและมีความเป็นวิทยาศาสตร์อย่างมาก ทุกอย่างของโครงการและปัจจัยทุกชนิดที่ใช้ในการดำเนินงานจะได้รับการวิเคราะห์อย่างละเอียด กล่าวคือ ทั้งข้อมูลนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) และผลงาน (Outputs) จะได้รับการตรวจสอบประเมินผลทุกขั้นตอนส่วนใดที่เป็นปัญหาหรือไม่มีคุณภาพ จะได้รับการพิจารณาย้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้มีการดำเนินงานใหม่จนกว่าจะเป็นไปตามมาตรฐานหรือเป้าหมายที่ต้องการ ดังนั้น จึงถือได้ว่าการประเมินผลเป็นการควบคุมคุณภาพของโครงการ

6. การประเมินโครงการมีส่วนในการสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติตามโครงการ เพราะการประเมินโครงการมิใช่เป็นการควบคุมบังคับบัญชาหรือสั่งการแต่เป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนะวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติโครงการอันย่อมจะนำมาซึ่งผลงานที่ดีเป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้องทั้งปวง โดยลักษณะเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ มีความพึงพอใจ และมีความตั้งใจกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานต่อไปและมากขึ้น ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนอย่างสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

7. การประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจในการบริหารโครงการ กล่าวคือการประเมินโครงการจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบถึงอุปสรรคปัญหาข้อดีข้อเสียความเป็นไปได้และแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการโครงการโดยข้อมูลดังกล่าวแล้วจะช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการนั้นต่อไปหรือจะยุติโครงการนั้นเสียนอกจากนั้นผลของการประเมินโครงการอาจเป็นข้อมูลอย่างสำคัญในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายของผู้บริหารและฝ่ายการเมือง

ประชุม รอดประเสริฐ (2542:76-77) สรุปประโยชน์ของการประเมินโครงการดังนี้

1. การประเมินจะช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานของงานมีความชัดเจนขึ้น กล่าวคือ ก่อนที่โครงการจะได้รับการสนับสนุนให้นำไปใช้ย่อมจะได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียด จากผู้บริหารและผู้ประเมิน ส่วนใดไม่ชัดเจน เช่น วัตถุประสงค์หรือมาตรฐานในการดำเนินงาน หากขาดความแน่นอน แจ่มชัดจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องชัดเจนเสียก่อน ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนช่วยทำให้โครงการมีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติงานหรือใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

2. การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าหรือเกิดประโยชน์เต็มที่ ทั้งนี้เพราะการประเมินโครงการจะต้องวิเคราะห์ทุกส่วนของโครงการ ข้อมูลใดหรือปัจจัยใดที่เป็นปัญหาจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม คุ้มค่า

3. การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้นเมื่อโครงการได้รับการตรวจสอบวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขให้ดำเนินการไปด้วยดี ย่อมจะทำให้แผนงานดำเนินไปด้วยดีและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

4. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบของโครงการและทำให้โครงการมีข้อที่ทำให้เกิดความเสียหายลดน้อยลง

5. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการควบคุมคุณภาพของงาน ทุกส่วนของโครงการและปัจจัยทุกชนิดที่ใช้ในการดำเนินงานจะได้รับการวิเคราะห์อย่างละเอียด กล่าวคือ ทั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลนำเข้า กระบวนการ และผลงาน จะได้รับการตรวจสอบประเมินผลทุกขั้นตอน ส่วนใดที่เป็นปัญหาหรือไม่มีคุณภาพจะได้รับการพิจารณาย้อนกลับ

6. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ เพราะการประเมินโครงการมิใช่เป็นการควบคุมบังคับบัญชาหรือสั่งการ แต่เป็นการวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนะวิธีการใหม่ๆเพื่อใช้ในการปฏิบัติโครงการอันย่อมจะนำมาซึ่งผลงานที่ดีเป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง

7. การประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจการบริหารโครงการ กล่าวคือการประเมินโครงการจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบถึงอุปสรรคปัญหา ข้อดี ข้อเสีย ความเป็นไปได้ และแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการโครงการ โดยข้อมูลดังกล่าวจะช่วยผู้บริหารตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการนั้นต่อไปหรือจะยุติโครงการนั้นเสีย นอกจากนั้นผลของโครงการอาจเป็นข้อมูลอย่างสำคัญในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายของผู้บริหารและฝ่ายการเมือง

สมคิด พรหมจ้อย (2552:30) ได้อธิบายว่าการประเมินโครงการก่อประโยชน์ ดังนี้

1. การประเมินช่วยให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่างๆที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ

2. ทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน

3. ทำให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรคของการดำเนินโครงการ

4. บอกความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินงานโครงการต่อไป

5. ช่วยให้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร คຸ້ມกັບ การลงทุนหรือไม่

6. เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานโครงการ เพราะการประเมินโครงการด้วยตนเองจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่นจุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การประเมินโครงการมีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินโครงการคือ ช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจตัดสินใจปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการให้ถูกต้องเหมาะสม ช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ลดปัญหาอันที่จะเกิดจากผลกระทบของโครงการ และการประเมินโครงการสามารถสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานได้อีกด้วย

2.3.3 ประเภทของการประเมินโครงการ

ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (2541: 47 - 48) ได้แบ่งประเภทการประเมินตามเกณฑ์ลักษณะการแบ่งไว้ 5 ลักษณะคือ

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์การประเมิน

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างกรดำเนินการ โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่ประเมินว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ้นสุดการดำเนินงาน เพื่อตัดสินความสำเร็จว่า บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายมากน้อยเพียงใดหรือบรรลุเป้าหมายที่ควรจะเป็นเพียงใด

2. แบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นในเบื้องต้น ก่อนที่จะจัดทำสิ่งใด ๆ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย และการวางแผน เพื่อให้ได้แนวคิดของการดำเนินงานที่สามารถสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

2.2 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะดำเนินการ โดยศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จ ซึ่งจะพบการประเมินประเภทนี้ได้มากในการประเมินโครงการขนาดใหญ่ โดยมักจะประเมินในด้านการตลาด หรืออุปสงค์ ด้านเทคนิค ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสภาพแวดล้อม เป็นต้น

2.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินสิ่งที่ป้อนเข้าสู่การดำเนินงานว่ามีความเหมาะสมเพียงใดก่อนที่จะเริ่มดำเนินงาน เช่น คน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และงบประมาณ เป็นต้น

2.4 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการดำเนินงานตามที่กำหนด โดยประเมินในขณะที่กำลังดำเนินงานอยู่ เพื่อใช้ผลการประเมินไปปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานซึ่งมีลักษณะครอบคลุมการประเมินความก้าวหน้าของโครงการฯ

2.5 การประเมินผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ (Output/Product Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้จากสิ่งที่ประเมินหรือผลการดำเนินงานโดยตรง ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของสิ่งที่ประเมินว่ามากน้อยเพียงใด

2.6 การประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบ (Outcome/Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้ อันเนื่องมาจากผลของสิ่งที่ประเมินหรือการดำเนินงานทั้งที่คาดหวัง และไม่ได้คาดหวัง ซึ่งเป็นผลทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อนำผลไปประกอบการตัดสินใจในการหยุด ยกเลิกปรับ หรือขยายสิ่งที่ประเมินนั้น ๆ

2.7 การประเมินด้วยการติดตาม เมื่อดำเนินงานเสร็จสิ้นไปแล้วระยะหนึ่ง (Follow Up Evaluation) เป็นการประเมินที่อาจเหมือนกับข้อ 2.6 หรือเป็นการประเมินตามหัวข้อ 2.6 แต่ประเมินเมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้นไปแล้วระยะหนึ่ง อาจเป็น 6 เดือน 1 หรือ 2 ปี เพื่อคอยดูผลที่จะเกิดขึ้นให้ได้ชัดเจนบางครั้งเรียกกันว่า การติดตามหลังสิ้นสุดการดำเนินงาน แต่เพื่อไม่ให้สับสนกับคำว่า การติดตามระหว่างการทำงาน จึงใช้คำนี้แทน

2.8 การประเมินงานประเมิน (Meta Evaluation) เป็นการประเมินผลของการประเมินอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาคุณภาพโดยศึกษาความถูกต้องและความเหมาะสมของการประเมินในด้านต่าง ๆ การประเมินประเภทนี้ยังไม่แพร่หลายมากนัก

การเรียกชื่อการประเมินต่างๆ ข้างต้น บางครั้งอาจมีชื่อเรียกต่างกันไปบ้าง เช่น การประเมินความพยายาม และการประเมินความพร้อม เป็นต้น นอกจากนี้การประเมินบางประเภทอาจประเมินร่วมกันแล้วเรียกชื่อเป็นอย่างอื่น เช่น การประเมินความต้องการจำเป็นและการประเมินความเป็นไปได้ ถ้าประเมินร่วมกันอาจเรียกว่า การประเมินบริบท เป็นต้น

การแบ่งประเภทตามช่วงเวลาของการประเมินในข้อ 2.1- 2.8 ถ้าเป็นโครงการใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญ อาจประเมินทั้งหมดหรือค่อยๆ ลดบางหัวข้อลง ตามสภาพการณ์ที่ต้องการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารสนเทศจากการประเมินหรือบริบทที่เอื้ออำนวย หรือถ้าใช้รูปแบบการประเมินบางรูปแบบก็จะกำหนดให้ประเมินหลายหัวข้ออยู่แล้วตามแนวทางของรูปแบบนั้นๆ

3. แบ่งตามผู้ประเมิน การแบ่งตามเกณฑ์ผู้ประเมินแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

3.1 การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน (Internal Evaluator Evaluation) ผู้ประเมินเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องหรือปฏิบัติงานกับสิ่งที่ประเมินนั้น หรือปฏิบัติงานในองค์กรที่รับผิดชอบสิ่งที่ประเมิน ซึ่งมีข้อดี คือ ทราบรายละเอียดของสิ่งที่ประเมิน แต่ก็มีข้อเสียเรื่องความลำเอียง (Bias) เข้าข้างตนเองเสมอ

3.2 การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก (External Evaluator Evaluation) ผู้ประเมินเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ปฏิบัติงานกับสิ่งที่ประเมินโดยตรง อาจเป็นบุคลากรของหน่วยงานอื่น หรือหน่วยงานกลาง ซึ่งมีข้อดี คือ ความเป็นกลาง แต่มีข้อเสียคือมักจะทราบรายละเอียดของสิ่งที่ประเมินไม่ดีพอและอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะถ้าเห็นว่าเป็นการจับผิด

4. แบ่งตามมิติการประเมิน แบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

4.1 การประเมินตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้า การประเมินผลสรุป และการประเมินเพื่อการพัฒนา

4.2 การประเมินตามข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณ และแบบผสม

4.3 การประเมินตามวิธีการประเมิน ได้แก่ การประเมินเชิงธรรมชาติ และเชิงทดลอง

4.4 การประเมินตามจุดเน้นที่ประเมิน ได้แก่ การประเมินกระบวนการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลตอบแทน และการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล

5. แบ่งตามช่วงเวลาเพื่อเอื้อต่อการประเมิน แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

5.1 การประเมินก่อนดำเนินงาน เป็นการประเมินก่อนจัดกิจกรรมต่างๆ ของโครงการโดยมุ่งเน้นประเมินโครงการว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์กันในแต่ละส่วนหรือไม่มีความเป็นไปได้ คຸ້ມທຸນ ມີเวลาเพียงพอหรือไม่ และจะมีอุปสรรค หรือปัญหาอะไรที่จะทำให้โครงการไม่สามารถดำเนินการได้ การประเมินก่อนดำเนินงานมีประโยชน์ในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือล้มเลิกโครงการ

5.2 การประเมินระหว่างดำเนินงาน การประเมินแบบนี้ควบคู่ไปกับการดำเนินงานของโครงการ โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่ประเมินว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงส่วนใด อีกทั้งรวบรวมปัญหาและอุปสรรคต่างๆ สำหรับการปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเหมาะสมและทำให้ดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

5.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน เป็นการประเมินผลเมื่อการดำเนินงานได้สิ้นสุดลงแล้ว ทำการตรวจสอบว่าโครงการได้บรรลุสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพียงใด ผลที่เกิดขึ้นได้ใช้ทรัพยากรไปอย่างเพียงพอคุ้มค่าหรือไม่ และทรัพยากรเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการหรือไม่ มีผลกระทบ (Impact) หรือผลที่ไม่ได้คาดหวังหรือผลพลอยได้ (Side Effects) อะไรบ้าง

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544:114-117) ได้แบ่งประเภทของการประเมินโครงการไว้ดังนี้

1. แบ่งตามหลักยึดการประเมินค่า แบ่งเป็น

1.1 การประเมินค่าตามอุดมการณ์ของโครงการ (Goal-Based evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ โดยทราบก่อนการประเมินว่าโครงการนี้มีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การประเมินค่าซึ่งอิสระจากอุดมการณ์ของโครงการ (Goal-free evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยไม่ทราบว่าจะวัตถุประสงค์ของโครงการนี้มีอะไรบ้าง

2. แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน คือ การประเมินก่อนนำโครงการไปปฏิบัติการประเมินโครงการขณะดำเนินโครงการ การประเมินหลังจากกิจกรรมหรือโครงการสิ้นสุดลงแล้ว

สรุปว่า การกำหนดประเภทของการประเมินโครงการสามารถกำหนดได้หลายลักษณะแล้วแต่ว่าจะใช้เกณฑ์ใดเป็นตัวกำหนด ซึ่งกล่าวโดยรวมแล้วจะพบว่าประเภทของการประเมินแบ่งออกเป็นประเภทตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้ คือ แบ่งตามหลักยึดประเมินค่า แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน แบ่งตามสิ่งที่ถูกประเมิน แบ่งตามโมเดลการประเมิน และแบ่งตามความแท้จริงของการประเมิน

2.4 แนวคิด หลักการและรูปแบบการประเมินโครงการของ Stufflebeam:CIPP Model

2.4.1 แนวคิดการประเมิน CIPP Model

Daniel L. Stufflebeam (อ้างในมาเรียม นิลพันธุ์ .2553 : 30) และคณะได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า CIPP Model ในปี 1971 ก็ได้ขยายรูปแบบเป็น CIPPIEST ในปี 2007 ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เป็นรูปแบบการประเมินที่มีระบบแบบอย่างชัดเจนและสามารถนำไปใช้ในการประเมินโครงการต่างๆได้อย่างกว้างขวาง และคำว่า CIPP ย่อมาจากคำว่า Context (บริบท หรือสภาพแวดล้อม) Input (ปัจจัยเบื้องต้น) Process (กระบวนการ) และ Product (ผลผลิต) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า แนวคิดการประเมิน Stufflebeam นี้ได้ยึดหลักการของการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) หรือวิธีการเชิงระบบ (System Approach)

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2553 : 56 - 59) ได้กล่าวถึง แนวคิดการประเมินของ Stufflebeam ว่า การประเมินเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นกระบวนการคือ มีความต่อเนื่องกันในการดำเนินงานอย่างครบวงจร จะต้องมีการระบุหรือบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้ระบุหรือบ่งชี้ไว้ แล้วนำเอาข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้นั้น จัดทำให้เป็นสารสนเทศ โดยสารสนเทศที่ได้มานั้น จะต้องมีความหมายและประโยชน์ เพื่อนำไปเสนอใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดทางเลือกใหม่ หรือแนวทางดำเนินการต่อไป

มาเรียม นิลพันธุ์ (2553 : 30-35) การประเมินโครงการตามแนวคิด CIPP Model ต่อมาได้มีการขยายแนวคิด โดยขยายผลผลิต (Product) ออกเป็น IEST โดย I (Impact) เป็นผลกระทบที่นอกเหนือจากผลผลิตที่ต้องการให้เกิด E (Effectiveness) เป็นประสิทธิผลที่เกิดขึ้น S (Sustainable) เป็นความยั่งยืนของผลกระทบที่เกิดขึ้น และ T (Transportation) เป็นผลที่สามารถถ่ายทอดขยายผลที่ต่อเนื่องได้ ในช่วงแรกของการประเมินที่เน้น CIPP Model เน้นการประเมินเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการใน 4 ด้าน คือ

1. การประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context evaluations) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมินสภาพแวดล้อมจะช่วยให้ผู้พัฒนาโครงการรู้ว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับโครงการมีอะไรบ้าง สถานการณ์ที่คาดหวังกับสภาพที่แท้จริงในสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นอย่างไร มีความต้องการหรือปัญหาอะไรบ้างที่ยังไม่รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตอบสนองหรือแก้ไข มีโอกาสและกำลังที่จำเป็นอะไรบ้างที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาและสืบเนื่องมาจากปัญหาอะไรประเด็นการประเมินครอบคลุม เกี่ยวกับนโยบายความต้องการความคาดหวัง

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Inputs evaluations) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรหรือสรรพกำลังต่างๆที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของโครงการได้อย่างไรจะขอความช่วยเหลือด้านทรัพยากรและสรรพกำลังจากแหล่งภายนอกดีหรือไม่ อย่างไร ประเด็นการประเมินครอบคลุม เกี่ยวกับ งบประมาณ อาคารสถานที่ สื่อวัสดุ/อุปกรณ์/หนังสือตำรา เอกสาร

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluations) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นจุดเด่น จุดอ่อนหรือจุดที่ควรพัฒนาของรูปแบบการดำเนินงานตามที่คาดหวังเอาไว้หรือจุดเด่น จุดอ่อนหรือจุดที่ควรพัฒนาของการดำเนินงานโครงการ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีการต่อไป ฉะนั้นจึงต้องมีการจัดบันทึกผลการประเมินกระบวนการนั้น จำเป็นต้องอาศัยวิธีการหลาย ๆ วิธี ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับการบริหารจัดการโครงการ การนิเทศ การกำกับติดตาม การวัดและประเมินผล

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluations) วัตถุประสงค์หลักของการประเมินผลผลิตก็เพื่อ สอบวัด ติความ และตัดสินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงว่าตอบสนองบรรลุความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับผลประโยชน์หรือไม่ นอกจากนั้นการประเมินผลผลิตก็ยังต้องประเมินผลลัพธ์ (Outcomes) ทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ ทั้งที่เป็นไปทางบวกและทางลบอีกด้วย มีจุดมุ่งหมายจะตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นกับผู้ร่วมโครงการนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังเอาไว้มากน้อยเพียงใด ผู้ร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ สมรรถนะและคุณธรรมจริยธรรม เจตคติ รวมทั้งความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ ประสพการณ์ สมรรถนะจากกิจกรรมในโครงการไปสู่การปฏิบัติจริงได้หรือไม่อย่างไร

สมคิด พรหมจ้อย (2552 : 57 -- 58) ได้กล่าวว่า การประเมินโดยใช้ซีบีเอ็มโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งแนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินบริบท หรือสถานะแวดล้อม (Context evaluations: C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I) เป็นการประเมิน เพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluations: P) เป็นการประเมินระหว่างการทำโครงการ เพื่อหาข้อดี และข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการนั้นด้วย

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluations: P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินโครงการ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2550:29-31) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ CIPP Model โดยมีสาระโดยสรุปดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การประเมินบริบท (Context evaluations) เป็นการประเมินความต้องการปัญหา สิ้นทรัพย์หรือทรัพยากร โอกาสต่างๆเป็นการประเมินที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมาย ลำดับความสำคัญก่อนหลัง และผลลัพธ์

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluations) เป็นการประเมินทางเลือก แผนปฏิบัติ แผนบุคคล งบประมาณ เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้และศักยภาพของประสิทธิภาพในการลงทุน ใน การที่จะบรรลุความต้องการและเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการประเมินปัจจัยนำเข้าจึงช่วยในการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกแผนปฏิบัติ การเขียนโครงการเพื่อขอการสนับสนุนทางการเงิน การจัด ทรัพยากร การมอบหมายงานและงบประมาณ

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluations) เป็นการประเมินการนำแผนไปสู่การ ปฏิบัติ ประเมินกิจกรรมต่างๆโดยมุ่งเน้นที่การปฏิบัติงานตามโปรแกรมหรือแผนต่างๆ

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluations) เป็นการประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ทั้งที่ ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจให้เกิด ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นการบรรลุผลลัพธ์ที่ สำคัญและความสำเร็จในการบรรลุความต้องการที่ได้ตั้งเป้าไว้

ในการประเมินระยะยาวนั้น การประเมินผลผลิตเพื่อจะตอบคำถามว่าประสบความสำเร็จ หรือไม่ ลักษณะเช่นนี้จะประเมินใน 4 องค์ประกอบ คือ

4.1 ผลกระทบ (Impact) เป็นการประเมินกิจกรรมหรือผลการปฏิบัติได้ถึงผู้ที่ควรจะได้รับ ประโยชน์หรือไม่

4.2 ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ บรรลุผลหรือไม่

4.3 ความยั่งยืน (Sustainability) ประเมินประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีความยั่งยืนหรือไม่

4.4 ความสามารถที่ถ่ายทอดได้ (Transportability) ประเมินกิจกรรมที่ทำและเกิดผลดีนั้น สามารถนำไปใช้ที่อื่นหรือปรับใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในที่อื่นได้หรือไม่

บุญจันทร์ สีสันต์ (2554:6-7) กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ CIPP Model ในบริบททาง การศึกษาว่า จากการแบ่งการประเมินด้านผลผลิตของ Stufflebeam ออกเป็น 4 ด้าน สำหรับการ ประเมินผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการประเมินความสามารถในการขยายผลนั้น สามารถที่จะประยุกต์องค์ประกอบสำหรับการประเมินตามรูปแบบการประเมินของ CIPP Model ปรับจากเดิมที่ประเมินใน 4 องค์ประกอบ เป็นการประเมิน 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context evaluations) สำหรับการประเมินในด้านบริบทนั้นสิ่งที่ ควรจะพิจารณาสำหรับการประเมินด้านบริบทคือ ความต้องการและความจำเป็น ทั้งนี้เพราะ วัตถุประสงค์ของการประเมินด้านบริบทตามแนวคิดของ Stufflebeam เป็นการประเมินเพื่อกำหนด นโยบาย หรือวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือหลักสูตรต่างๆดังนั้นสิ่งที่พิจารณาเพื่อนำผลการ ประเมินมาตัดสินใจ ประเด็นการประเมินจึงควรพิจารณาจากความต้องการ ประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องตามนโยบายจากวัตถุประสงค์ของโครงการหรือหลักสูตรนั้นๆ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluations) สำหรับการประเมินปัจจัยเบื้องต้น ประเด็นที่จะต้องพิจารณา คือความพร้อม ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับตัวบ่อนทั้งหมดของหลักสูตรหรือ โครงการในสถานศึกษา อาจประกอบไปด้วย ความพร้อมในเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรหรือ โครงการ ความพร้อมของผู้ที่จะเข้าร่วมหลักสูตรหรือโครงการ เช่นผู้เรียน ครู ผู้บริหาร วิทยากร ความพร้อมในเรื่องโครงสร้างหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluations) การประเมินกระบวนการเป็นการประเมินที่ต้องพิจารณาจาก การปฏิบัติ การกระทำ หรือการใช้ ในประเด็นที่ต้องทำการประเมินที่เป็นไปได้คือการประเมินเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร หรือโครงการประเมินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งกระบวนการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรหรือโครงการ

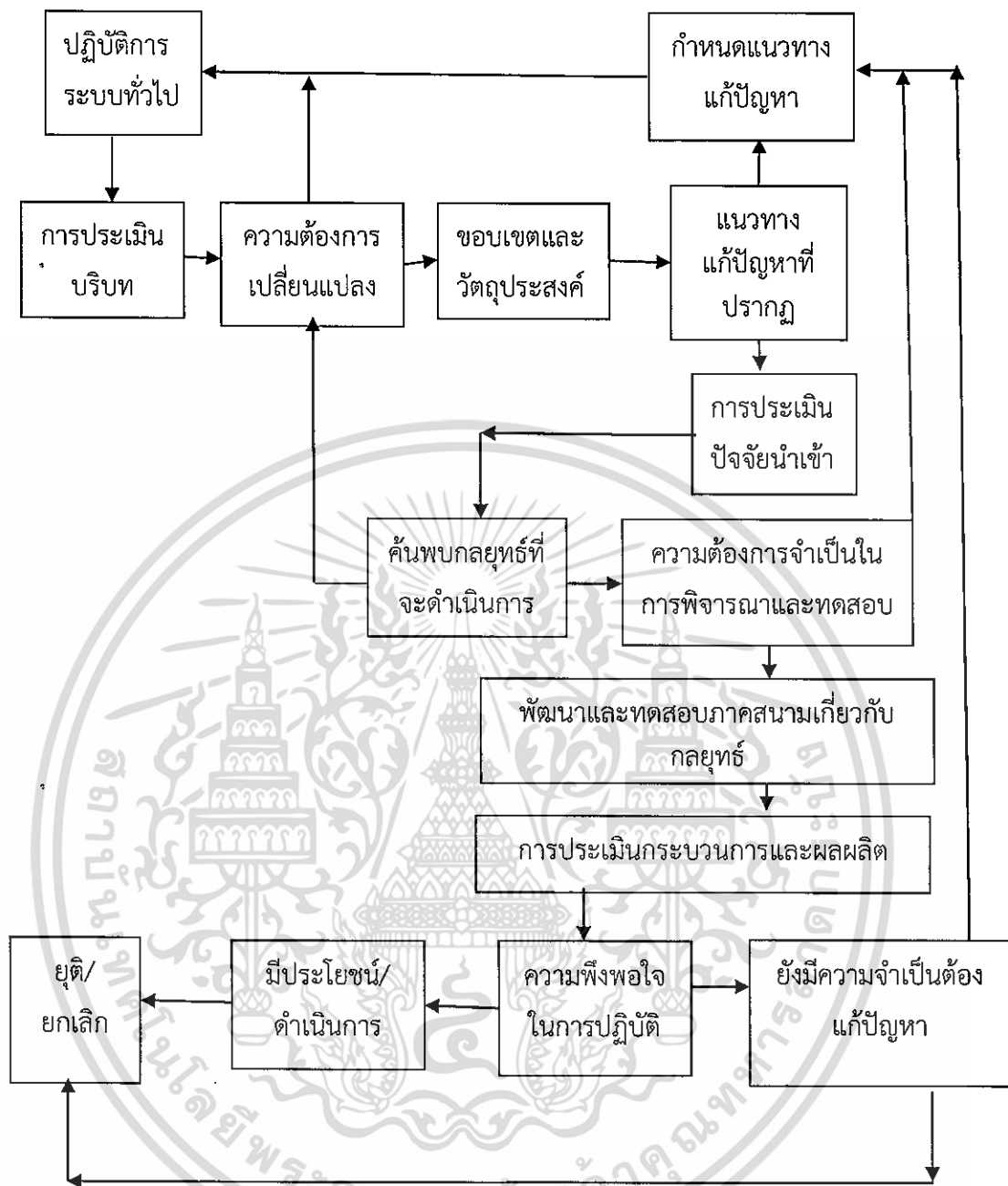
4. การประเมินผลกระทบ (Impact evaluations) สิ่งที่เป็นผลกระทบนั้นมุมมองจะปรากฏในสองด้านเสมอ กล่าวคือผลกระทบมีทั้งทางบวกและด้านลบ

5. การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness evaluations) สำหรับด้านประสิทธิผลการพิจารณาองค์ประกอบด้านประสิทธิผลมุ่งไปที่การตรวจสอบการบรรลุของวัตถุประสงค์หลักสูตรหรือโครงการ ดังนั้นกระบวนการประเมินนี้จะดูว่าผลที่เกิดขึ้นตามหลักสูตรหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือโครงการนั้นๆ

6. การประเมินความยั่งยืน (Sustainability evaluations) สิ่งที่จะตรวจสอบได้ว่าหลักสูตรหรือโครงการที่เราดำเนินการอยู่นั้นจะมีความยั่งยืนต่อไปหรือไม่ ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรหรือโครงการนั้น

7. การประเมินความสามารถในการขยายผล (Transportability evaluations) การพิจารณาความสามารถในการขยายผลของหลักสูตรหรือโครงการที่เราดำเนินการมาแล้วนั้นพิจารณาจากปริมาณการเพิ่มจำนวน การเผยแพร่ผลงานต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรหรือโครงการของเราได้มีการเพิ่มจำนวนขยายผลออกไปอย่างแพร่หลายทั้งในลักษณะแพร่ขยายในหน่วยงานเดียวกันหรือต่างหน่วยงาน

อย่างไรก็ดีด้วยแนวคิดดังกล่าวข้างต้น Stufflebeam จึงได้นำไปกำหนดรูปแบบการประเมินโครงการที่เรียกว่า “CIPP Model” ซึ่งเป็นการประเมินทั้งสภาวะแวดล้อม (Content) ข้อมูลนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลงาน (Product) ของโครงการ และเป็นรูปแบบการประเมินโครงการที่คณะกรรมการสมาคมเกียรตินิยมทางการศึกษา ให้การยอมรับเพื่อใช้ประเมินผลโครงการทางการศึกษาในสหรัฐอเมริกา การประเมินผลโครงการแบบ CIPP ให้ภาพที่ง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของผู้ประเมินโครงการ ลักษณะที่แสดงถึงรายละเอียดและขั้นตอนการประเมินผลโครงการแบบ CIPP อาจสรุปได้ดังภาพประกอบ 2.2

ภาพที่ 2.2 แสดงการประเมินโครงการแบบ CIPP

ที่มา: รัตนะ บัวสนธ์.2556:22

จากภาพที่ 2.2 โดยเริ่มต้นจากการดำเนินงานโครงการใด ๆ ขององค์กรจะต้องมีการประเมินบริบทของโครงการ (Context evaluations) โดยจะต้องมีการประเมินทั้งสภาวะแวดล้อมภายนอกและสภาวะแวดล้อมภายในโครงการ ผลจากการประเมินสภาพแวดล้อมโครงการจะทำให้มีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงโครงการ ซึ่งถ้าเป็นการตัดสินใจไม่เปลี่ยนแปลงโครงการ โครงการนั้นก็จะดำเนินงานต่อไปเป็นปกติ แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงโครงการผู้ดำเนินโครงการจะต้องชี้แจงให้เห็นถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาของโครงการ ถ้าไม่สามารถหาแนวทางที่พอใจในการแก้ปัญหาได้ การประเมินข้อมูลนำเข้า (Input Evaluation) ก็จะได้รับการตัดสินใจดำเนินการ การประเมินข้อมูลไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำเข้าจะต้องมียุทธศาสตร์หรือวิธีการประเมินที่เหมาะสม การทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ จะต้องได้รับการพัฒนาขึ้นทั้งนี้เพื่อให้โครงการที่ได้รับการตรวจสอบข้อมูลนำเข้านี้เป็นโครงการที่สามารถดำเนินการได้ หลังจากนั้นก็ต้องมีการประเมินกระบวนการและผลผลิตหรือผลงาน ว่ากระบวนการทั้งสองชนิดนี้มีคุณค่าหรือไม่และมากน้อยเพียงใด ถ้ากระบวนการและผลผลิตได้รับการพิจารณาตัดสินว่าดีมีคุณค่าไม่คุ้มกับทุนและแรงงานที่ลงไปโครงการนั้นอาจได้รับการตรวจสอบใหม่อีกครั้งหรืออาจเลิกล้มไปเลยก็ได้ อย่างไรก็ตามถ้าโครงการนั้นมีกระบวนการและผลผลิตที่มีคุณค่าควรแก่การพึงพอใจ โครงการนั้นจะได้รับการแก้ไขปัญหาและสามารถสนับสนุนให้ดำเนินกิจการต่อไปได้

2.4.2 วิธีการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model

Fitzpatrick, Sanders and Worthen (อ้างในพิชิต ฤทธิ์จำรูญ, 2555:150:159) วิธีการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model จะเกี่ยวข้องกับลักษณะของการตัดสินใจ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาช่วยในการตัดสินใจ 4 ลักษณะ คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน (Planning decisions) การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง (Structuring decisions) การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน (Implementing decisions) และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทบทวนการดำเนินโครงการเมื่อสิ้นสุดโครงการ (Recycling decisions) มโนทัศน์เบื้องต้นของรูปแบบ CIPP ก็คือประเภทของการตัดสินใจที่แตกต่างกันจำเป็นต้องใช้สารสนเทศในการตัดสินใจที่แตกต่างกันด้วย ซึ่ง Stufflebeam ได้จำแนกการตัดสินใจและการประเมินเพื่อการบริหารและการวางแผนไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจในการวางแผนกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังของโครงการ หรือวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ การประเมินบริบทเป็นการประเมินเกี่ยวกับ นโยบาย ปรัชญา เป้าหมาย แรงกดดันทางเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแรงกดดันทางการเมือง ซึ่ง สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553:169) อธิบายว่า การประเมินบริบทของโครงการเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ เป็นการประเมินสภาพเศรษฐกิจสังคม การเมือง ตลอดจนปัญหา อุปสรรคต่างๆ อันนำไปสู่ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ ในขณะที่ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2542:59) อธิบายว่า การประเมินบริบทเป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินโครงการใดๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดหลักการและเหตุผล รวมทั้งเพื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการดังกล่าว การชี้ประเด็นปัญหาตลอดจนการพิจารณาความเหมาะสมของเป้าหมายของโครงการ วิธีการประเมินทำโดยการบรรยายบริบท เปรียบเทียบกับตัวป้อนและผลที่ได้รับจริงๆ กับสิ่งที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบเชิงระบบที่เกิดขึ้นจริง สิ่งที่เป็นไปได้ของความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็จริงกับสิ่งที่คาดหวัง สารสนเทศที่ได้ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ

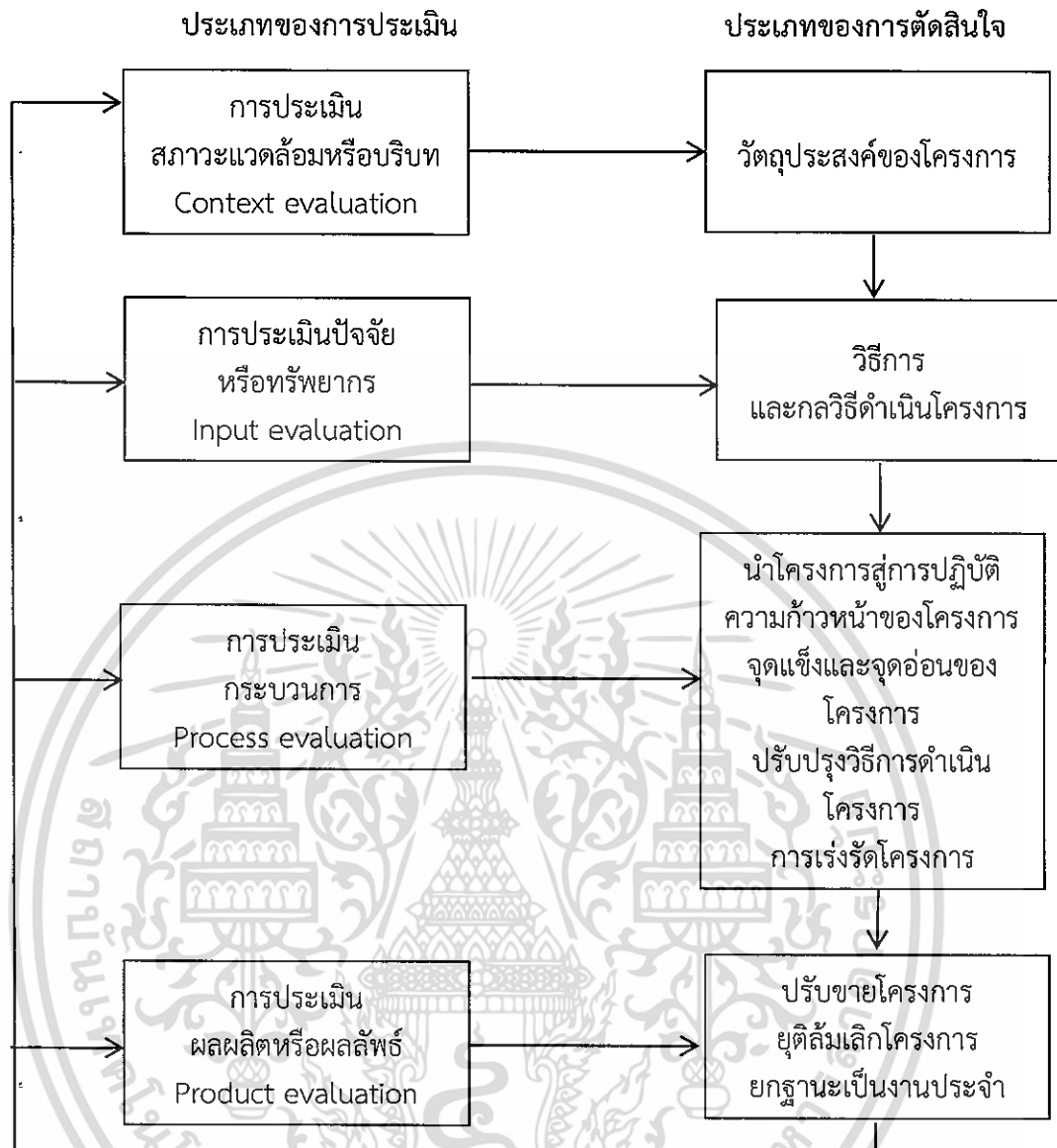
2. การประเมินปัจจัย หรือทรัพยากร (Input evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการและกลวิธีดำเนินโครงการ เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นต่างๆ เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เป็นต้น เป็นการประเมินเพื่อมุ่งเน้นว่ามีปัจจัยพร้อมที่จะดำเนินการหรือไม่ แผนหรือโครงการที่เสนอเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงส่วนใด สารสนเทศที่ได้ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อเลือกแผนการจัดการโครงการ หรือแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่ง เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2542:96-97) ให้แนวคิดว่าการประเมินปัจจัยเป็นการประเมินสิ่งที่จะนำไปใช้ในไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการมีทรัพยากรที่ได้รับเจตคติของบุคลากรที่จะทำให้การดำเนินงานของโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553:169) กล่าวว่า การประเมินปัจจัยหรือทรัพยากรเป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดระบบการบริหารจัดการเพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำโครงการไปปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จ ซึ่งเป็นการประเมินขณะดำเนินงาน หรือประเมินในเชิงความก้าวหน้าเพื่อปรับปรุงกระบวนการการบริหารหรือการดำเนินโครงการ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรค จุดเด่น จุดด้อย ซึ่ง เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2542:97-98) กล่าวว่า การประเมินกระบวนการเป็นการตรวจสอบความพยายามของโครงการว่าได้ดำเนินไปอย่างครบถ้วนและตรงตามแผนที่วางไว้ทุกขั้นตอน หรือไม่ ในขณะที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553:170) ให้แนวคิดว่าการประเมินกระบวนการเป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อน ตลอดจนปัญหา อุปสรรคของการดำเนินโครงการ จึงเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างทันทั่วทั้งที่ สารสนเทศที่ได้จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ การควบคุม หรือปรับปรุงแก้ไขวิธีการต่างๆให้เหมาะสมทันทั่วทั้งที่ในขณะที่กำลังดำเนินโครงการอยู่

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินผลหลังจากการดำเนินโครงการสิ้นสุดลง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการซึ่งในทัศนะของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553:170) เห็นว่า เป็นการประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผลการดำเนินงานคุ้มค่าเพียงใด ประกอบด้วย การประเมินผลผลิต (Output evaluation) โดยพิจารณาจากปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนการนำเอาความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน อีกส่วนหนึ่งคือผลกระทบ (Impact) สารสนเทศที่ได้จะนำมาใช้ในการตัดสินใจคุณค่าผลผลิตของโครงการ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อที่จะตัดสินใจว่าควรจะทำโครงการต่อไป หรือยุติ ล้มเลิก หรือยกฐานะเป็นงานประจำ

จากแนวคิดในการประเมินองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านดังกล่าว จึงเรียกแนวคิดในการประเมินนี้ว่า CIPP Model ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการประเมินเขียนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินและประเภทของการตัดสินใจได้ ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจตามรูปแบบการประเมินของ Stufflebeam

ที่มา : สมหวัง พิธิยานุวัฒน์.2553:168

Stufflebeam and Shinkfield (อ้างในพิชิต ฤทธิ์จำรูญ.2555:150:159) ได้อธิบายวิธีการใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของการประเมินกับประเภทของการประเมิน สรุปได้ดังตารางที่ 2.3 และเมื่อพิจารณารูปแบบการประเมิน CIPP Model จำแนกตามวัตถุประสงค์ วิธีการและความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในกระบวนการเปลี่ยนแปลง สรุปได้ดังตารางที่ 2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของการประเมินความก้าวหน้าและการประเมินผล
สรุปรวมกับประเภทของการประเมิน

บทบาทของการประเมิน	การประเมินสถานะแวดล้อม	การประเมินปัจจัยเบื้องต้น	การประเมินกระบวนการ	การประเมินผลผลิต
การประเมินเพื่อความก้าวหน้าโดยใช้สารสนเทศเพื่อตัดสินใจปรับปรุงและประกันคุณภาพ	เป็นแนวทางในการตัดสินใจกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการและจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายของโครงการ	เป็นแนวทางในการตัดสินใจกำหนดกลยุทธ์วิธีการ และแนวทางปฏิบัติงานตามโครงการ	เป็นแนวทางในการตัดสินใจปฏิบัติงานโครงการ กำกับและปรับกิจกรรมของโครงการให้มีประสิทธิภาพ	เป็นแนวทางในการตัดสินใจดำเนินโครงการปรับขยายโครงการโดยพิจารณาจากผลลัพธ์และผลข้างเคียงที่เกิดขึ้น
การประเมินผลสรุปรวม โดยใช้สารสนเทศสรุปรวมตัดสินใจคุณค่าคุณประโยชน์และความสำคัญของโครงการ	เปรียบเทียบวัตถุประสงค์เป้าหมายและจัดลำดับความสำคัญและตามรายการความต้องการปัญหาและโอกาส	เปรียบเทียบยุทธวิธีที่เลือกการออกแบบและงบประมาณเหตุผลที่เลือกมาจากทางเลือกอื่นๆ	พรรณนากระบวนการปฏิบัติงานและค่าใช้จ่าย รวมทั้งเปรียบเทียบการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานและค่าใช้จ่าย	เปรียบเทียบผลลัพธ์และผลข้างเคียงกับเป้าหมายที่ต้องการความเป็นไปได้ความสำเร็จ และการตัดสินใจในรอบใหม่อีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงรูปแบบการประเมิน CIPP Model จำแนกตามวัตถุประสงค์ วิธีการและความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในกระบวนการเปลี่ยนแปลง

	การประเมินสภาวะแวดล้อม	การประเมินปัจจัยเบื้องต้น	การประเมินกระบวนการ	การประเมินผลผลิต
วัตถุประสงค์	<p>1. เพื่อกำหนดสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. เพื่อระบุประชากรกลุ่มเป้าหมายและประเมินความต้องการจำเป็น</p> <p>3. เพื่อวินิจฉัยปัญหาที่อยู่เบื้องหลังความต้องการจำเป็นและโอกาสอื่นๆ</p>	<p>เพื่อระบุและประเมินความสามารถของระบบของปัจจัยและยุทธวิธีที่มีอยู่และการออกแบบเพื่อการใช้ยุทธวิธีดังกล่าว</p>	<p>เพื่อระบุหรือพยากรณ์เกี่ยวกับจุดอ่อนในกระบวนการออกแบบ</p> <p>ดำเนินงานและจัดหาสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับกระบวนการ/กิจกรรมต่างๆที่ได้ดำเนินการ</p>	<p>เพื่อเปรียบเทียบผลผลิตกับวัตถุประสงค์และสารสนเทศที่ได้จากสภาวะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น และกระบวนการต่างๆ</p>
วิธีการ	<p>ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงระบบ การสำรวจ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูล ทฤษฎีภูมิ การหยังเสียงประชามติ สัมภาษณ์ การทดสอบวินิจฉัย และการใช้เทคนิคเดลฟาย</p>	<p>บรรยายและวิเคราะห์ทรัพยากรที่มีทั้งคนและวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ยุทธวิธีแก้ปัญหา การออกแบบกระบวนการที่มีความเป็นไปได้ และประหยัด</p>	<p>กำกับปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในกิจกรรมและกระบวนการดำเนินงาน โดยการศึกษาสารสนเทศที่เฉพาะสำหรับใช้ในการตัดสินใจ</p> <p>ดำเนินงานและการบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในกระบวนการ</p>	<p>1. นิยามและกำหนดเกณฑ์การประเมิน</p> <p>2. เก็บรวบรวมผลข้อมูลการประเมินจากผู้เกี่ยวข้องโดยวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ</p> <p>3. เปรียบเทียบผลการประเมินกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

	การประเมินสถานะ แวดล้อม	การประเมินปัจจัย เบื้องต้น	การประเมิน กระบวนการ	การประเมิน ผลผลิต
ความสัมพัทธ์กับการตัดสินใจในกระบวนการเปลี่ยนแปลง	1. ตัดสินใจเกี่ยวกับ บริบทหรือเลือก สภาพการณ์ที่จะทำ โครงการ 2. ตัดสินใจกำหนด วัตถุประสงค์และ เป้าหมายเพื่อการ แก้ปัญหาตามความ ต้องการจำเป็นโดย พิจารณาถึงโอกาส ลำดับ ความสำคัญ งบประมาณ เวลา และ ทรัพยากรอื่นๆ ที่ต้องใช้ในการ วางแผนเพื่อการ เปลี่ยนแปลงและ จัดหาสารสนเทศเพื่อ การตัดสินใจ	เลือกแหล่ง ทรัพยากรที่จะใช้ใน การสนับสนุน โครงการ การเลือก ยุทธวิธีการ แก้ปัญหาและการ ออกแบบการ ดำเนินงานที่ ก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง	ดำเนินโครงการและ ตรวจสอบ ปรับปรุง แบบแผนของ โครงการและวิธีการ เพื่อการควบคุม กระบวนการให้มี ประสิทธิภาพ	1. การตัดสินใจ เกี่ยวกับโครงการว่า จะทำต่อไป จะ ยกเลิก ปรับปรุง หรือเน้นที่จุดใด 2. นำเสนอผลการ ดำเนินงานอย่าง ครอบคลุมชัดเจนทั้ง ผลทางบวกและผล ทางลบ 3. เปรียบเทียบผล การประเมินกับ วัตถุประสงค์ที่เป็น เป้าหมาย

2.4.3 การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model เพื่อการประเมินโครงการ

พิชิต ฤทธิจักรุญ.(2555:157)การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model มาใช้ในการประเมินโครงการ นักประเมินหรือผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องดำเนินการประเมินโครงการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบเพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินเสนอต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจหรือนำมาใช้ในการตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

1. การประเมินก่อนการดำเนินโครงการ นักประเมินหรือผู้ปฏิบัติงานควรทำการประเมินสถานะแวดล้อมและปัจจัยเบื้องต้น ซึ่งมีจัดมุ่งหมายเพื่อตัดสินใจเลือกวัตถุประสงค์ของโครงการ ตรวจสอบความเหมาะสม ความสมเหตุสมผลของการดำเนินโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการที่จะนำไปปฏิบัติ คุณภาพของโครงการ รวมทั้งตรวจสอบโอกาสที่โครงการนั้นจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การประเมินเพื่อตัดสินใจ หรือหาข้อมูลสรุปสำหรับการตัดสินใจเลือกโครงการ บางครั้งเรียก “การวิเคราะห์โครงการ” ในขั้นนี้เน้นการพิจารณาใน 3 ประเด็นหลัก คือ

1. ความเหมาะสมของโครงการที่จะดำเนินการ โดยวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นของโครงการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการ ความพร้อมในการบริหารจัดการโครงการ ความพร้อมการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร โดยเฉพาะความเป็นไปได้ทางการเงิน กำลังคน วัสดุ และการจัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการดำเนินโครงการ

3. การศึกษาและคาดหวังถึงผลประโยชน์ หรือสิ่งที่อาจตามมาจากการดำเนินโครงการนั้น ทั้งในระยะเริ่มโครงการและในขณะดำเนินโครงการ

2. การประเมินระหว่างการทำโครงการ โดยประเมินขณะที่กำลังดำเนินโครงการ โดยนักประเมินหรือผู้รับผิดชอบโครงการควรประเมินจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงาน ตรวจสอบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไร มีวิธีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แล้วใช้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินสำหรับตัดสินใจ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ทันที่

3. การประเมินหลังการทำโครงการ โดยนักประเมินหรือผู้รับผิดชอบโครงการต้องประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด ซึ่งเป็นการตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลการดำเนินงานคุ้มค่า หรือไม่ เกิดผลกระทบอะไรบ้าง สารสนเทศที่ได้จากการประเมินจะนำมาใช้ในการตัดสินใจ เกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่า ควรดำเนินการนั้นต่อไป หรือปรับปรุงขยาย หรือล้มเลิกโครงการ

จากการทบทวนเอกสารสรุปได้ว่า การประเมินโครงการตามกระบวนการของ Stufflebeam หรือที่เรียกว่า CIPP Model ดังกล่าวแล้วเป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) อย่างหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจใช้เป็นข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าโครงการที่กำหนดขึ้นจะเป็นโครงการที่สามารถให้บริการต่อองค์กรหรือต่อสังคมต่อไปได้อีกหรือไม่ จะมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมหรือเกิดคุณภาพในการดำเนินงานและการให้บริการในลักษณะเช่นใด การประเมินโครงการโดย CIPP Model เป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับและนิยมมากวิธีหนึ่งในปัจจุบัน

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นแม้ว่าแนวคิด ทฤษฎีและรูปแบบการประเมินที่นักประเมินหลายท่านได้เสนอไว้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งด้านแนวคิด และวิธีการนำไปใช้แตเมื่อนำรูปแบบนั้นมาจัดเป็นกลุ่ม ทำให้สรุปแนวคิดในการประเมินในแง่มุมต่างๆได้และสามารถมองเห็นแนวทางในการนำเอา รูปแบบของการประเมินเหล่านี้มาประยุกต์ในการประเมินโครงการได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ CIPP Model ในการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยประเมิน 4 ด้าน คือด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) การประเมินโครงการแบบ CIPP Model นี้เป็นการประเมินข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการในด้านต่างๆที่มีความครอบคลุมมากที่สุด หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการประเมินโครงการแบบ CIPP Model เป็นแนวทางในการดำเนินการนั้นก็คือการประเมินระบบโครงการนั่นเอง

การประเมินโครงการแบบ CIPP Model มีส่วนประกอบดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context evaluations)

1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใดและประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรจะเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง

1.2 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หมายถึง การบริหารจัดการโครงการที่มีนโยบายที่ชัดเจน มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สามารถกำกับและติดตามได้ ตลอดจนการให้ความร่วมมือของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องและความเหมาะสมของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluations)

2.1 ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากร หมายถึง ความสามารถของบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 จำนวนบุคลากร หมายถึง ความเพียงพอของบุคลากรในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่ใช้ในการดำเนินโครงการทั้งในปริมาณและคุณภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process evaluations)

3.1 การบริหารจัดการ หมายถึง การวางแผน จัดระเบียบ รับประกัน จัดการ ชี้นำ และควบคุมทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้โครงการบรรลุเป้าประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2 การดำเนินกิจกรรม หมายถึง กระบวนการทำงานหรือกิจกรรมที่กลุ่มบุคคลในองค์กร ร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การสั่งการ การประสานงานและการควบคุม

3.3 การติดตามและการประเมินผลโครงการ

3.3.1 การติดตาม (Monitoring) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (Input) การดำเนินงาน (Process) และผลการดำเนินงาน (Output) เกี่ยวกับโครงการ เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback System) สำหรับการกำกับ ทบทวน และแก้ไขปัญหาขณะดำเนินโครงการ

3.3.2 การประเมิน (Evaluation) โครงการ หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและตัดสินคุณค่า (Value Judgement) เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า การดำเนินงาน และผลการดำเนินโครงการ เพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงการดำเนินโครงการ สรุปผลสำเร็จของโครงการและพัฒนาโครงการต่อไป

สรุปการติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการวัดและติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการต่างๆเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อประเมินว่าสามารถปฏิบัติงานหรือโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยมีการรายงานผลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย

4. การประเมินด้านผลผลิต (Product evaluations) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.1 บุคลากรตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.2 บุคลากรรู้จักและเข้าใจในความรับผิดชอบเป็นรายชั้น เป็นรายบุคคล สามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 บุคลากรสามารถวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา รวมทั้งพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ

4.4 บุคลากรมีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้

4.5 บุคลากรสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.6 เพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

จำลอง สายใจ (2546:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนแก้งเหนือพิทยาคม อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาบุคลากรผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น จากผลคะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรมและหลังอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น และนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน บุคลากรที่ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ และศึกษาดูงานในระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนใหญ่เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การปฏิบัติกรงานจากเดิมที่ไม่ได้ ดำเนินการจัดทำเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ สามารถดำเนินการจัดระบบสารสนเทศที่เกี่ยวกับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ตามกระบวนการได้ครบถ้วน ทั้งการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อมีการวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ใน กิจกรรมส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาก็ถูกต้องมากขึ้น มีข้อมูลประกอบในการ ตัดสินใจในการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะที่พึงประสงค์มากขึ้น พฤติกรรมของนักเรียนจากการที่ บุคลากรได้มีข้อมูลการดำเนินการในการช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ เอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิม คือ สนใจเรียนมากขึ้น เข้าร่วมกิจกรรมกับทาง โรงเรียนจัดมากขึ้น

วิจัย เจริญศรี (2546 : 75-79) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ การปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาใน การดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การ ส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูที่ปรึกษาและ นักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่าได้ ปฏิบัติงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง นักเรียน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับ มากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ครูเพศหญิงและเพศชาย มี ความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ครูเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นได้ว่า ได้ปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูเพศหญิงระบุว่ามีการปฏิบัติในการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงกว่าครู เพศชาย 3) ครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวม และจำแนกเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 4) ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ (2547:98) ได้ศึกษาการประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 กล่าวว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น หนีเรียน ขู่สาว ยาเสพติด และปัญหาทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อดำเนินการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มปกติ

สังคม แก้วสว่าง (2547 : 66-76) ได้ศึกษาการพัฒนาโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเสสะเวชวิทยา ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาโรงเรียนเสสะเวชวิทยา ผลการวิจัยพบว่า 1) อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นวาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเสสะเวชวิทยาเป็นระบบที่สามารถดูแลช่วยเหลือและพัฒนาให้นักเรียนได้ทุกคน ทุกกลุ่ม ไม่ใช่เป็นระบบที่ช่วยเหลือเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาเท่านั้น ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานคืออาจารย์ที่ปรึกษามีภาระงานมากอยู่แล้ว การนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระงานเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากมีเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในระบบมาก ต้องเสียเวลาในการเก็บ และเอกสารบางอย่างเป็นงานที่ซ้ำซ้อน 2) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง กล่าวคือ มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน มีขั้นตอนที่กระชับง่ายต่อการปฏิบัติ รวมทั้งมีคู่มือที่อ่านเข้าใจง่ายและสามารถใช้ในการปฏิบัติงานได้ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาแล้วยังเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยเฉพาะฝ่ายพัฒนาและปกครอง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาแล้วแม้จะช่วยลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น แต่ก็ยังเป็นการเพิ่มภาระแก่อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมีปัญหาคืออาจารย์ที่ปรึกษาในห้องที่มีนักเรียนที่มีปัญหา และต้องการดูแลเป็นพิเศษ ทำให้เวลาในการพัฒนาการเรียนการสอนลดน้อยลง ฝ่ายบริหารควรหาทางแก้ไขต่อไป

ชมาภรณ์ สายวงศ์ปัญญา (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการดำเนินการประเมินตนเอง ด้านความสามารถในการดำเนินการ และความคิดเห็นที่มีอยู่ต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก ปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านบริหาร ผู้บริหารควรบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยตนเอง ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาควรไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ให้ครบทุกคน ด้านการคัดกรองนักเรียน ระบบการคัดกรองนักเรียนสามารถแก้ไขนักเรียนได้ตรงปัญหา ด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรมีระบบการส่งเสริมนักเรียนอย่างชัดเจน มีแผนงานโครงการกิจกรรม และงบประมาณรองรับ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนควรมีระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ด้านการส่งต่อนักเรียนเห็นว่า โรงเรียนควรระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกอย่างชัดเจน ส่วนในด้านอื่นๆพบว่า โรงเรียนควรมีการประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง

บุญหนา ศรีลาตเลา (2549:98) ได้พัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแคนดงพิทยาคม กิ่งอำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาชี้ว่าการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ ครู อาจารย์ เข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ทุกคนมีความพึงพอใจในกิจกรรมดังกล่าว จึงควรมีการติดตามการปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บุญมา นาคะวะรังค์ (2549:บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพปัญหาทางสังคมของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีสภาพปัญหาหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนลดลงกว่าก่อนเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลกระทบของปัญหาทางสังคมของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีผลกระทบหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนลดลงก่อนเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุปผา คงสะอาด (2549:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการโรงเรียนแสนสุขตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์ เมื่อแยกพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า การประเมินวัตถุประสงค์ของโครงการผ่านเกณฑ์ทุกรายการ กล่าวคือ โครงการนี้เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความสอดคล้องกับ นโยบายการดำเนินงานของโรงเรียน และหลักสูตรสถานศึกษารวมถึงความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน บุคลากรในสถานศึกษาและผู้ปกครองมีการยอมรับที่จะเข้าร่วมโครงการ ถึงแม้ว่า บางรายการ คือการมีส่วนร่วมของชุมชนยังน้อยก็ตาม จุดบกพร่องดังกล่าวมิได้เกิดผลกระทบต่อการทำงาน ของโครงการแต่อย่างใด นั่นคือ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความเหมาะสมในทางปฏิบัติได้จริง

จักรี โพธิ์สำนัก (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัย พบว่าปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียนตามลำดับ ปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มานพ บุญสมพงษ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นใจใช้ประโยชน์ใด ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาตราด ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাত্রาด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাত্রาด จำแนกตามระดับช่วงชั้นของครูที่ปรึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাত্রาด ครูที่ปรึกษาได้เสนอแนวคิดที่ว่าโรงเรียนควรหาวิธีประสานกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เช่น การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้าน ในระเบียนสะสมควรมีข้อมูลนักเรียนครบทุกด้าน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home Room) และครูที่ปรึกษาควรแสวงหาวิธีการร่วมมือจากนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ชาวลิต จินดารัตน์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรในโรงเรียนโดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 3 ท่าน พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จในระดับดีเพราะโรงเรียนได้ดำเนินการเป็นกระบวนการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยขั้นตอนง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

พัชรภรณ์ เดชสุภา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ในรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำแนกตามระดับช่วงชั้นในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรา งามเสงี่ยม(2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางแก้ไขปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาการเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูปรึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ชุติมา พงษ์เกษ (2552 : บทคัดย่อ) ได้การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Mode ของ Stufflebeam ใน 4 ด้าน ผลการประเมิน พบว่า ด้านบริบทด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ผลการประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านบริบท ด้านผลผลิตของโครงการ และด้านกระบวนการ ตามลำดับ

เสกสรร เด่นดวงใจ (2554 : บทคัดย่อ) ได้รายงานผลการประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพอนามัยนักเรียน โรงเรียนวัดหนองบัวค้าย โดยใช้รูปแบบจำลอง CIPP Model พบว่า 1) ผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมสุขภาพอนามัยนักเรียน และการสอนสุขศึกษา มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อประเมินผลกระทบต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการ พบว่า โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก 2) การประเมินกิจกรรมตามโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพอนามัยนักเรียน จำนวน 20 กิจกรรม สรุปได้ว่า กิจกรรมที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดมี 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 12 ดื่มนมเพื่อสุขภาพ กิจกรรมที่ 8 การแข่งขันกีฬาภายใน กิจกรรมที่ 13 ก้าวขยับกระดานกระดาน และกิจกรรมที่ 19 โรงเรียนปลอดยาเสพติดกิจกรรมที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดมี 16 กิจกรรมและ 3) การประเมินความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ทั้งครูผู้ปกครอง และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนต่อการรู้วิธีการหลีกเลี่ยงจากสิ่งเสพติดให้โทษ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

บำเพ็ญ ขวัญเพชร (2554 : บทคัดย่อ) ได้ประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) ปีการศึกษา 2554 ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST Model ผลการประเมินพบว่า 1) การประเมินสภาวะแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความเป็นไปได้ของโครงการด้านความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์และด้านความต้องการจำเป็นตามลำดับ 2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความพอเพียงของวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณด้านความเหมาะสมของบุคลากรด้านการบริหารจัดการโครงการและด้านระยะเวลาในการดำเนินงานตามลำดับ 3) การประเมินกระบวนการในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการติดตามโครงการและด้านกิจกรรมที่ดำเนินการตามลำดับ 4) การประเมินผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 5) การประเมินผลกระทบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 6) การประเมินประสิทธิผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 7) การประเมินความยั่งยืนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 8) การประเมินการถ่ายทอดความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ชูชัย นิลสันเทียะ (2554 : บทคัดย่อ) การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนปากช่อง 2 ภายใต้กรอบการประเมินเชิงระบบของ CIPPIEST Model จากการประเมินพบว่าโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อเผยแพร่ให้คนอื่นใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอนักเรียนโรงเรียนปากช่อง 2 มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดดังนี้ 1) ด้านบริบทมีความสอดคล้องชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการกับความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติได้จริงสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านปัจจัยนำเข้ามีการจัดสรรทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการในด้านบุคลากรผู้บริหารครูผู้ปกครองและนักเรียนงบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสถานที่อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ด้านกระบวนการมีการแก้ปัญหาจากการบริหารงานโครงการตลอดจนการวางแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนรัดกุมมีระบบการดูแลติดตามและการนิเทศการดำเนินงานหรือการบริหารโครงการอยู่ในระดับมาก 4) ด้านผลผลิตมีผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมจากการดำเนินโครงการได้แก่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด 5) ด้านผลกระทบมีการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด 6) ด้านประสิทธิผลมีประเมิณผลที่เกิดกับนักเรียนภายหลังสิ้นสุดโครงการนักเรียนมีความมั่นใจในองค์ความรู้ที่มีอยู่ในระดับมาก 7) ด้านความยั่งยืนนักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากโครงการไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการมีทักษะในการแก้ไขปัญหาในชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 8) ด้านการถ่ายโยงความรู้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมจริยธรรมให้ผู้อื่นปฏิบัติตามอยู่ในระดับมาก

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Tirri Kirsi (1995 : 12-C) ได้ศึกษาครูชาวฟินแลนด์ระบุและแก้ปัญหาความวิตกกังวลที่จะหาทางออกเกี่ยวกับจริยธรรมในโรงเรียน : โดยสำรวจปัญหาข้อวิตกกังวลที่จะหาทางออกทางจริยธรรมที่ครู 33 คนระบุไว้จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งใกล้นครเฮลซิงกิจากการสัมภาษณ์ครูคิดว่ากลยุทธ์เหล่านั้นมีประสิทธิผลเพียงพอหรือไม่การศึกษาใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับจริยธรรมให้ครูประเมินการแนะนำวิธีการแก้ปัญหาผลการศึกษาพบว่าครูระบุประเภทต่างๆ 4 ประเภทเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลที่จะหาทางออกเพื่อแก้ปัญหาทางจริยธรรมได้แก่ 1) เรื่องเกี่ยวกับงานของครู 2) จริยธรรมเกี่ยวกับงานของนักเรียน 3) สิทธิของชนกลุ่มน้อยและ 4) ระเบียบทั่วไปในโรงเรียน

Dickstein (1971: 2098-A) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปรากฏว่านักเรียนชายนิยมผู้ให้คำปรึกษาเพศชายมากกว่าและนักเรียนหญิงนิยมผู้ให้คำปรึกษาเพศหญิงมากกว่า และเปอร์เซ็นต์นักเรียนหญิงที่ต้องการไปรับคำปรึกษาจากผู้ให้คำปรึกษาเพศชายมีมากกว่านักเรียนชายที่ต้องการไปรับคำปรึกษาจากผู้ให้คำปรึกษาเพศหญิง

Gunderson (2001 : 1995-A) ได้ทำการศึกษาการใช้การประชุมสร้างสรรค์ในโรงเรียนซึ่งเรียกชื่อเฉพาะว่าการประชุมครอบครัวในการแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนหนึ่งเรียนโดยให้ผู้ปกครองที่มีลูกหลานหนึ่งเรียนได้มาร่วมประชุมปรึกษาหารือวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวโดยกลุ่มครอบครัวประกอบด้วยกลุ่มเสียงต่ำกลุ่ม เสียงปานกลาง และกลุ่มเสียงสูงโดยกลุ่มเสียงต่ำเป็นกลุ่มนักเรียนเคยได้รับการลงโทษจากโรงเรียน กลุ่มเสียงปานกลางนักเรียนเคยได้รับการลงโทษจากโรงเรียนบ้างและกลุ่มเสียงสูงนักเรียนเคยได้รับการลงโทษจากโรงเรียนอย่างรุนแรงในการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม การประชุมประชุมมีลักษณะเป็นกันเองยอมรับซึ่งกันและกันและกันทุกคนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคำแนะนำของนักเรียนผู้ปกครองได้รวมพลังที่จะสร้างสรรค์ครอบครัวและให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนโรงเรียนได้ให้โอกาสครอบครัวต่างๆได้เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อันจะนำไปสู่ข้อสรุปเพื่อเป็นแนวปฏิบัติของทางโรงเรียนต่อไป กระบวนการประชุมผู้ปกครองซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียบง่ายผลการดำเนินงานเป็นพลวัตมีผลทางบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อนักเรียนครอบครัวและโรงเรียนและยังมีผลสำคัญต่อการมาโรงเรียนโรงเรียนของนักเรียนซึ่งวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวมีประสิทธิภาพดีกว่ารูปแบบการแก้ไขปัญหานี้เรียนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

Walton. (2007 : unpagged) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาระดับผลคะแนนในแบบทดสอบตามมาตรฐานของรัฐซึ่งใช้ในโรงเรียนประจำอำเภอพบว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการทดสอบประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนเพื่อติดตามผลความก้าวหน้าทางด้านวิชาการของนักเรียนในช่วงปีการศึกษาที่โรงเรียนพยายามเพิ่มระดับคะแนนในแบบทดสอบซึ่งใช้ในการประเมินทั่วไปผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนมีผลการปฏิบัติงานที่ดีกว่าโรงเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งตั้งอยู่ในเขต 8 พื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติและยังพบว่าจำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 74 ชอบที่โรงเรียนของพวกเขาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนและคิดว่าน่าจะมีการเสนอแนะให้โรงเรียนอื่นๆที่ยังไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนได้นำไปใช้ในโรงเรียนของตนเองด้วยนอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 81 กล่าวด้วยความมั่นใจว่าพวกเขาเชื่อว่ามิใช่โรงเรียนใดบ้างที่ไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือควรเป็นการศึกษาศึกษาแบบระยะยาวใช้ความร่วมมือมือกับทางอำเภอมากขึ้นและใช้กลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้นนอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่าควรทำการวิจัยเพื่อทดสอบผลกระทบของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนโดยขยายผลจากนักเรียนกลุ่มหนึ่งไปยังกลุ่มอื่นๆต่อไปตามลำดับและควรทำการทดสอบการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยจึงสามารถสรุปได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียนคือเครื่องมือที่ใช้แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความปรารถนาที่จะเฝ้าติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียนตลอดช่วงระยะเวลาที่พวกเขาทำการศึกษาล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนโดยมีความคาดหวังว่าจะสามารถช่วยยกระดับคะแนนในการทดสอบปลายภาคการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้น

Nooshin Mohebbi and others (2011 : 3286-3290) ได้ศึกษาระดับการยอมรับ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาประวัติทางการแพทย์ ระดับปริญญาโททางวิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ในประเทศอิหร่าน จำนวน 4 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากกรอบแนวคิดด้านการประเมิน CIPP Model พบว่า ทั้งด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต อยู่ในลำดับของประเภทกลุ่มที่ได้รับการยอมรับ ผลของการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การประเมินด้านการวางแผนอย่างต่อเนื่องของกลุ่มประวัติทางการแพทย์ให้ผลดีว่าการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของแผนและการปรับปรุงระดับคุณภาพ

Khalil Allahviridiyani (2011 : 2996-2998) ได้ทำการประเมินที่ปรึกษาทางวิชาการแก่นักเรียนราชวงศ์ของมหาวิทยาลัยในรัฐเตหะราน โดยใช้ CIPP Model เป็นวิจัยเชิงสำรวจและการวิจัยเชิงประเมิน ประชากรประกอบด้วยนักเรียนราชวงศ์ และผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนร่วมในโครงการที่ปรึกษาทางวิชาการแก่นักเรียนราชวงศ์ พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านกระบวนการโดยทั่วไปสถานการณ์ที่เป็นตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับน่าพอใจ เนื่องจากใน 20 ตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีอยู่ 8 ตัวบ่งชี้ที่สถานการณ์อยู่ในระดับไม่น่าพอใจ มี 3 สถานการณ์อยู่ในระดับพอใช้ และมี 9 สถานการณ์อยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านผลผลิตโดยทั่วไปอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ เนื่องจากมี 3 ใน 5 สถานการณ์ ที่อยู่ในระดับไม่น่าพอใจ และมี 2 สถานการณ์อยู่ในระดับพอใช้ และด้านบริบทมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งให้เห็นว่าการประเมินโครงการเป็นกระบวนการพิจารณาอย่างรอบคอบและเป็นระบบเกี่ยวกับข้อเท็จจริงจากการดำเนินโครงการ แล้วนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าโครงการนั้น ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด อันเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการให้ดีขึ้น สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินของ Stufflebeam ที่มีชื่อเรียกว่า CIPP เนื่องจากรูปแบบการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทุกด้านของโครงการอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบไม่เน้นการวิเคราะห์จุดใดจุดหนึ่ง แต่เป็นรูปแบบการประเมินที่มีความต่อเนื่องทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ และสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา กอปรโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 35 ยังไม่มีการประเมินโครงการผู้วิจัยจึงต้องการทำการวิจัยนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงประเมินและเพื่อให้การศึกษาค้นคว้าดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 4,313 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 351 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie & Morgan (1970: 607-608) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยการสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Allocation)

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2558

สถานภาพ	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
ผู้บริหารโรงเรียน	14	2
ครู	186	16
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2,001	162
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	45	4
ผู้ปกครองเครือข่าย	66	5
ผู้ปกครองนักเรียน	2,001	162
รวม	4,313	351

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินที่ถูกสร้างขึ้นโดยแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถาม 3 ฉบับ มีดังนี้

1.1 ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร และครู แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 99 ข้อ 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) จำนวน 17 ข้อ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) จำนวน 13 ข้อ ด้านกระบวนการ (Process) จำนวน 46 ข้อ ด้านผลผลิต (outputs) จำนวน 23 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.2 ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย คณะกรรมการสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 69 ข้อ 3 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) จำนวน 17 ข้อ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) จำนวน 12 ข้อ และด้านกระบวนการ (Process) จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.3 ฉบับที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 29 ข้อ 1 ด้าน คือ ด้านกระบวนการ (Process) จำนวน 29 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 ของทั้ง 3 ฉบับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความเหมาะสม
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย เพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ทำการศึกษา

ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาการประเมินรูปแบบ CIPP ของ Stufflebeam โดยศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบในการประเมินทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และ ด้านผลผลิต(outputs)แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบประเมิน

3. สร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เสนอแนะและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบประเมิน 3 ฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมิน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล	หวังพานิช อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์เชาวลิตกุล
2. อาจารย์สุเมธตรา บุไธสง	เลขาธิการบัณฑิตศึกษาและอาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์เชาวลิตกุล
3. อาจารย์สุธี สายสิน	รองผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สุวินทวงศ์
4. อาจารย์บรรเจิด ท้าวแพทย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์
5. อาจารย์เสียงพิณธ์ ท้าวแพทย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจักรวรรดิ
6. อาจารย์เบญจมาศ พุ่มผกา	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดม่วงแค
7. อาจารย์อภิวัฒน์ เรืองมนตรี	รองผู้อำนวยการโรงเรียนเพ็ญพินอนุสรณ์
8. อาจารย์สุพรรณ จันทมาศ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทิพพาวาส
9. อาจารย์มาเรียม ฉ่ำบุญรอด	ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนลำพะอง

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์ (Index Of Consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

ให้คะแนน	+ 1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	- 1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรดังนี้ (พรรณี สิกิวัฒน์. 2555:195)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้อง
\sum	คือ	ผลรวม
R	คือ	คะแนนรายข้อตามดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญ
n	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่า IOC พบว่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.0 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบบสอบถามแต่ละฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามผู้บริหาร และครู ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.0

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักเรียน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.0

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญร่วมกับคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out)

7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ เมื่อได้รับแบบประเมินที่มีค่าอำนาจจำแนกครบเกณฑ์ที่ต้องการแล้ว รวมคะแนนข้อที่เข้าเกณฑ์แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1990:11) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามผู้บริหาร และครู ค่าความเชื่อมั่น .99

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง ค่าความเชื่อมั่น .98

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักเรียน ค่าความเชื่อมั่น .91

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ถึงโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 5 โรงเรียน

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อขออนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนในการขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในสถานศึกษา

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 ฉบับ และเก็บรวบรวมข้อมูลคืนได้จำนวน 351 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

3.1 แบบสอบถามฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหาร และครู ประสานงานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้อำนวยการได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการโรงเรียนแจกแบบสอบถามให้ผู้บริหารและครูจำนวน 18 ชุด และได้รับคืนจำนวน 18 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 แบบสอบถามฉบับที่ 2 สำหรับผู้ปกครองประสานงานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้อำนวยการได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการโรงเรียนแจกแบบสอบถามให้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อแจกนักเรียนกลับไปให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม จำนวน 162 ฉบับ และได้รับคืนจำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 แบบสอบถามฉบับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 162 ฉบับ และได้รับคืนจำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนยังอ่านไม่คล่องและไม่เข้าใจภาษา การเก็บข้อมูลผู้วิจัยจึงต้องอ่านข้อความให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนเลือกตอบและต้องอธิบายให้นักเรียนฟังในบางข้อที่นักเรียนสงสัยไม่เข้าใจคำถาม

3.3.2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถึงแม้ว่านักเรียนจะอ่านได้บ้างแต่บางข้อนักเรียนก็ไม่เข้าใจภาษาการเก็บข้อมูลผู้วิจัยก็ต้องอธิบายให้นักเรียนฟังในข้อที่นักเรียนซักถาม

4. นำแบบประเมินที่เก็บรวบรวมมาได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินและเลือกแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบประเมินลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์

2. แบบสอบถามส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตาราง

3. แบบสอบถามส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ประสิทธิภาพและผลกระทบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การแปลผลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (พรรณี สิกิจวัฒน์. 2555:172)

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
4.50 - 5.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
3.50 - 4.49	ความเหมาะสมมาก
2.50 - 3.49	ความเหมาะสมปานกลาง
1.50 - 2.49	ความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.49	ความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ความสำเร็จของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดความสำเร็จโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป โดยมีการแปลความหมายของผลการประเมินโครงการ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับการประเมิน
น้อยกว่า 3.49	ไม่ผ่านเกณฑ์
3.50 - 4.00	ผ่านเกณฑ์ในระดับพอใช้
4.01 - 4.50	ผ่านเกณฑ์ในระดับดี
4.51 - 5.00	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ร้อยละ

$$\text{pct} = \frac{n_i}{n_t} \times 100$$

เมื่อ	pct	แทน	ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา
	n_i	แทน	จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา
	n_t	แทน	จำนวนส่วนใหญ่ทั้งหมด

3.5.2 ค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (พรรรณี สถิติพัฒนาฯ. 2549:135)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.5.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (พรรรณี สถิติพัฒนาฯ. 2549:139-140)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \mu)^2}{n}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\sum	แทน	ผลรวม
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในชุดข้อมูล
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในชุดข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปกรอบและเกณฑ์การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ดังตารางที่ 3.2

ตาราง ที่ 3.2 แสดงกรอบและเกณฑ์การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558

องค์ประกอบ ของการ ประเมิน	องค์ประกอบย่อยของการประเมิน	ประเด็นการประเมิน	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
ด้านบริบท	1.ความต้องการจำเป็นของ โครงการ	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานไม่เกิน 1
	2.ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ โครงการ	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานไม่เกิน 1
	3.วัตถุประสงค์ของโครงการ	ความเหมาะสม	- บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานไม่เกิน 1

ตาราง ที่ 3.2 (ต่อ)

องค์ประกอบของการประเมิน	องค์ประกอบย่อยของการประเมิน	ประเด็นการประเมิน	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
	1.ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	2. งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
ด้านกระบวนการ	1.การบริหารจัดการ	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1

ตาราง ที่ 3.2 (ต่อ)

องค์ประกอบของการประเมิน	องค์ประกอบย่อยของการประเมิน	ประเด็นการประเมิน	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
ด้านกระบวนการ	2. การดำเนินการจัดกิจกรรม	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู - กรรมการสถานศึกษา - ผู้ปกครองเครือข่าย - ผู้ปกครอง	แบบประเมิน ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 ฉบับที่ 3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
	3.การติดตามและประเมินผล	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
ด้านผลผลิต	1.บุคลากรตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
	2. บุคลากรรู้จักแลเข้าใจในความรับผิดชอบเป็นรายชั้น รายบุคคล	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
	3.บุคลากรสามารถวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1

ตาราง ที่ 3.2 (ต่อ)

องค์ประกอบของการประเมิน	องค์ประกอบย่อยของการประเมิน	ประเด็นการประเมิน	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
ด้านผลผลิต	4.บุคลากรมีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียน	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
	5.บุคลากรสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1
	6. เพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศติดตามและประเมินผล	ความเหมาะสม	- ผู้บริหารโรงเรียน - ครู	แบบประเมิน ฉบับที่ 1	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย นักเรียนและผู้ปกครอง ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยเบื้องต้น

ส่วนที่ 5 ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านกระบวนการ

ส่วนที่ 6 ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านผลผลิต

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย นักเรียนและผู้ปกครอง ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู

ข้อมูลทั่วไป	ผู้บริหาร/ครู = 18	
	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	5.56
รองผู้อำนวยการโรงเรียน	1	5.56
ครู	16	88.88
รวม	18	100
เพศ		
ชาย	5	27.78
หญิง	13	72.22
รวม	18	100
อายุ		
20 - 30 ปี	4	22.22
31 - 40 ปี	10	55.56
41 - 50 ปี	2	11.11
51 - 60 ปี	2	11.11
รวม	18	100

จากตาราง 4.1 เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้ประเมินโครงการส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และรองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศพบว่า มีเพศหญิง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 เพศชาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 จำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 31-40 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 อายุ 20-30 ปี จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 22.22 อายุ 41-50 ปี จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 11.11 และอายุ 51-60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองนักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	n = 171	
	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	2.34
ผู้ปกครองเครือข่าย	5	2.92
ผู้ปกครองนักเรียน	162	94.74
รวม	171	100.00
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	9	5.26
พนักงานเอกชน	39	22.81
รับจ้างทั่วไป	74	43.28
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	49	28.66
รวม	171	100
เพศ		
ชาย	64	37.43
หญิง	107	62.57
รวม	171	100
อายุ		
20 - 30 ปี	10	5.85
31-40 ปี	76	44.44
41-50 ปี	65	38.01
51-60 ปี	20	11.70
รวม	171	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 62.57 คน เพศชาย 64 คน คิดเป็นร้อยละ 37.43 พิจารณาจำแนกตามอายุพบว่า อายุ 31-40 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อายุ 20 - 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.85 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 38.01 คน อายุ 51-60 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 และอายุ 20-30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.85 พิจารณาตามอาชีพพบว่า ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.28 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 22.81 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 28.66 และประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และพิจารณาจำแนกตามตำแหน่งพบว่าเป็นผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 94.74 ผู้ปกครองเครือข่ายจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.92 และเป็นคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของ นักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	n = 162	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	56	34.57
หญิง	106	65.43
รวม	162	100
อายุ		
10 - 13 ปี	119	73.46
14 - 16 ปี	43	26.54
รวม	162	100
ระดับชั้น		
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	119	73.46
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	43	26.54
รวม	162	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 162 คน เพศหญิงจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 65.43 คน เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 34.57 พิจารณาจำแนกตามอายุพบว่า มีอายุ 10 – 13 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 73.46 คน อายุ 14-16 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.54 80 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 73.46 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน

รายด้าน	ผู้ประเมิน						รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ผู้ปกครอง		นักเรียน				
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
1. บริบท	4.33	0.35	4.16	0.47	-	-	4.25	0.42	ดี
2. ปัจจัยเบื้องต้น	3.84	0.56	3.97	0.60	-	-	3.91	0.58	พอใช้
3. กระบวนการ	4.02	0.60	3.97	0.59	4.04	0.48	4.01	0.57	ดี
4. ผลผลิต	4.23	0.52	-	-	-	-	4.23	0.52	ดี
รวม	4.11	0.52	4.03	0.61	4.04	0.48	4.10	0.61	ดี

จากตาราง 4.4 พบว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้รับการประเมินในภาพรวมระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่าการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ความคิดเห็นของกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 และความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 3 ด้านได้รับการประเมินในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ อันดับ 1 ด้านบริบท ($\bar{X}=4.25$, $S=0.42$) อันดับ 2 ด้านผลผลิต ($\bar{X}=4.23$, $S=0.52$) อันดับ 3 ด้านกระบวนการ ($\bar{X}=4.01$, $S=0.57$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปัจจัยเบื้องต้น ($\bar{X}=3.91$, $S=0.58$) โดยได้รับการประเมินในระดับพอใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง ที่มีต่อการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครองที่มีต่อด้าน บริบทของการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านย่อย

ด้านบริบท	ผู้ประเมิน				รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง				
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
ความต้องการจำเป็นของโครงการ	4.77	0.31	4.39	0.70	4.59	0.68	ดีมาก
1. ท่านต้องการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหาการติดเกม และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอันเนื่องมาจากการติดเกม	4.72	0.57	4.38	0.88	4.55	0.86	ดีมาก
2. ท่านต้องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน	4.89	0.32	4.26	0.91	4.57	0.89	ดีมาก
3. ท่านเห็นความจำเป็นในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรม (ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวเปราะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อและให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีน้ำใจ)	4.89	0.23	4.34	0.88	4.62	0.86	ดีมาก
4. ท่านต้องการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ไม่สนใจเรียนในห้องเรียน	4.62	0.50	4.60	0.75	4.61	0.73	ดีมาก
ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการ	4.06	0.54	4.09	0.55	4.07	0.55	ดี
1. โรงเรียนสามารถบริหารจัดการโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.22	0.73	4.15	0.77	4.18	0.77	ดี

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านบริบท	ผู้ประเมินฯ				รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		\bar{X}	S	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S			
2. การจัดโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน	4.06	0.72	4.03	0.77	4.04	0.77	ดี
3. ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.33	0.76	4.19	0.75	4.26	0.75	ดี
4. ครูให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.28	0.82	4.25	0.79	4.27	0.80	ดี
5. ผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีการประสานสัมพันธ์เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชน	3.78	0.73	4.04	0.80	3.91	0.80	พอใช้
6. โรงเรียนสามารถกำกับและติดตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้	3.72	0.66	3.91	0.83	3.81	0.82	พอใช้
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4.16	0.51	4.01	0.56	4.09	0.56	ดี
1. วัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความชัดเจน	3.94	0.72	4.14	0.78	4.04	0.78	ดี
2. วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	4.17	0.70	4.15	0.75	4.16	0.74	ดี
3. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน	4.50	0.51	3.98	0.80	4.24	0.76	ดี
4. วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน	4.39	0.60	4.01	0.76	4.20	0.76	ดี
5. วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้	4.11	0.67	3.95	0.82	4.03	0.81	ดี
6. สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชนและท้องถิ่น	4.22	0.67	3.90	0.75	4.06	0.75	ดี
7. มีการปฏิบัติงานถูกต้องชัดเจน	3.83	0.78	3.98	0.78	3.91	0.78	พอใช้
รวม	4.33	0.35	4.16	0.47	4.25	0.42	ดี

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อยพบว่า

ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 คือ ความต้องการจำเป็นของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณารายข้อ ด้านความต้องการจำเป็นของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 - 4.60 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความจำเป็นในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรม (ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยม ความเป็นไทย ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวเปราะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อและให้ความสำคัญกับวัตถุ มากกว่าความมีน้ำใจ) ($\bar{X} = 4.62$, $S=0.86$) รองลงมา คือ ต้องการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สนใจเรียนในห้องเรียน ($\bar{X} = 4.61$, $S=0.73$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการแก้ปัญหานักเรียนที่มีปัญหา การติดเกม และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอันเนื่องมาจากการติดเกม ($\bar{X} = 4.55$, $S=0.86$)

ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับรองลงมา คือ วัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 เมื่อพิจารณารายข้อด้าน วัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 - 4.24 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน ($\bar{X} = 4.24$, $S=0.76$) รองลงมา คือ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ($\bar{X} = 4.20$, $S=0.76$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้ ($\bar{X} = 4.03$, $S=0.81$)

ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายข้อด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 - 4.27 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.27$, $S=0.80$) รองลงมา คือ ผู้บริหารมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินโครงการ ($\bar{X} = 4.26$, $S=0.75$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือโรงเรียน สามารถกำกับและติดตามโครงการ ($\bar{X} = 3.81$, $S=0.82$)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง ที่มีต่อการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง ที่มีต่อ ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านย่อย

ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ผู้ประเมิน				รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		\bar{X}	S	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S			
ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	3.96	0.53	4.03	0.59	4.00	0.59	พอใช้
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้นำในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.22	0.73	-	-	4.22	0.73	ดี
2. ครูที่ปรึกษาจัดทำระบบสารสนเทศนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	3.83	0.85	4.01	0.72	3.92	0.74	พอใช้
3. ผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.94	0.87	3.99	0.79	3.96	0.80	พอใช้
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ	3.83	0.61	4.08	0.81	3.95	0.80	พอใช้
5. ผู้ปกครองร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.72	0.67	4.01	0.80	3.87	0.80	พอใช้
6. ครูมีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่การดูแลนักเรียน	4.28	0.57	4.12	0.77	4.20	0.76	ดี
7. จำนวนครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพียงพอในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.89	0.90	3.99	0.76	3.94	0.78	พอใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ผู้ประเมิน				รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ผู้ปกครอง		\bar{X}	S	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S			
งบประมาณและอุปกรณ์	3.71	0.66	3.90	0.66	3.80	0.66	พอใช้
1. โรงเรียนมีเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครบถ้วน	3.83	0.92	4.03	0.82	3.93	0.83	พอใช้
2. มีวัสดุ-ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมาะสม	3.56	0.78	3.93	0.79	3.74	0.80	พอใช้
3. โรงเรียนได้สนับสนุนเครื่องอำนวยความสะดวกหรืองบประมาณในการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา	3.67	0.84	3.82	0.83	3.75	0.83	พอใช้
4. มีสถานที่จัดเก็บข้อมูลเอกสารและเครื่องมือในการดำเนินโครงการ	3.61	0.61	3.85	0.88	3.73	0.87	พอใช้
5. งบประมาณสนับสนุนโครงการมีอย่างเพียงพอ	3.56	0.78	3.77	0.84	3.67	0.84	พอใช้
6. มีการจัดระเบียบสภาวะแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียน	4.06	0.72	4.00	8.19	4.03	0.81	ดี
รวม	3.84	0.56	3.97	0.60	3.91	0.58	พอใช้

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การประเมินโครงการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย พบว่า ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 คือ ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 เมื่อพิจารณารายข้อด้านความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 4.22 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารเห็นเห็นความสำคัญและเป็นผู้ดำเนินการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.22, S=0.73$) รองลงมา คือ ครูมีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่การดูแลนักเรียน ($\bar{X} = 4.20, S=0.76$)

ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ($\bar{X} = 3.87, S=0.80$) ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณารายชื่อดัง้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.03 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการจัดระเบียบสภาวะแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียน ($\bar{X} = 4.03, S=0.81$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครบถ้วน ($\bar{X} = 3.93, S=0.83$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งบประมาณสนับสนุนโครงการ ($\bar{X} = 3.67, S=0.84$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านกระบวนการ ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อด้านกระบวนการของการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านย่อย

ด้านกระบวนการ	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		นักเรียน		รวมเฉลี่ย ทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
การบริหารจัดการ	4.03	0.66	3.99	0.61	-	-	4.02	0.68	พอใช้
1.ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องการดำเนินงาน/กิจกรรมโครงการเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้	3.94	0.64	3.97	0.77	-	-	3.96	0.64	พอใช้
2. ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และองค์กรอื่นๆหรือชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.94	0.72	3.98	0.77	-	-	3.96	0.78	พอใช้
3. ครูที่ปรึกษาในแต่ละระดับชั้นได้วางแผนร่วมกันในการดำเนินงานเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.00	0.76	3.98	0.77	-	-	3.99	0.88	พอใช้
4. มีการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อเป็นตัวแทนผู้ปกครองในการประสานความร่วมมือกับโรงเรียน	4.06	0.87	4.01	0.79	-	-	4.03	0.85	ดี

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการ/ผู้ปกครอง		นักเรียน		รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการประเมิน
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
5. จัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีระบบการจัดข้อมูลเอกสารที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้	3.89	0.83	3.92	0.80	-	-	3.91	0.80	พอใช้
6. โรงเรียนได้ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแก่ครู บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.06	0.80	4.02	0.75	-	-	4.04	0.82	ดี
7. มีการจัดประชุมผู้ปกครองรับทราบปัญหาและหาแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนร่วมกันระหว่างบ้าน ชุมชน โรงเรียน	4.17	0.78	-	-	-	-	4.17	0.78	ดี
8. มีการจัดทำและควบคุมเอกสาร ทรัพยากรต่างๆให้เพียงพอเพื่อให้การดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.94	0.72	4.01	0.80	-	-	3.98	0.83	พอใช้
9. มีการจัดระเบียบสภานะแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.33	0.84	4.03	0.78	-	-	4.18	0.83	ดี
การดำเนินการจัดกิจกรรม	4.02	0.60	3.88	0.63	4.03	0.48	3.88	0.63	พอใช้
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.07	0.68	3.88	0.63	3.94	0.58	3.99	0.62	พอใช้
1. ครูที่ปรึกษามีการจัดทำระเบียบสนทนนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.44	0.70	3.96	0.73	4.28	0.75	4.22	0.76	ดี
2. มีการประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)โดยครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน	3.83	0.78	3.95	0.82	-	-	3.89	0.82	พอใช้
3. ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน	3.72	1.13	3.68	0.93	3.33	0.89	3.58	0.94	พอใช้
4. ครูที่ปรึกษามีการสัมภาษณ์นักเรียน	4.22	0.87	3.81	0.84	3.88	0.92	3.97	0.89	พอใช้
5. ครูที่ปรึกษามีการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียน	4.17	0.78	3.85	0.84	4.30	0.78	4.11	0.84	ดี

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		นักเรียน		รวมเฉลี่ย ทั้งหมด		ระดับการ ประเมิน
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
6. ครูที่ปรึกษามีการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน	4.06	0.72	4.03	0.79	-	-	4.04	0.80	ดี
การคัดกรองนักเรียน	4.01	0.72	3.99	0.64	4.13	0.60	4.05	0.61	ดี
7. มีการประชุมครูเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน	3.89	0.90	4.12	0.73	4.26	0.82	4.09	0.75	ดี
8. ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	4.06	0.87	4.06	0.75	4.22	0.74	4.11	0.81	ดี
9. โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใด จึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหา	3.89	0.75	3.85	0.77	0.87	0.86	3.87	0.83	พอใช้
10. ครูที่ปรึกษามีการสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล และรายห้องเรียน	4.22	0.81	3.95	0.82	4.17	0.88	4.11	0.80	ดี
การส่งเสริมนักเรียน	4.11	0.61	4.00	0.62	4.15	0.55	4.08	0.59	ดี
11. มีแนวทางในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	4.28	0.82	3.92	0.84	4.19	0.78	4.13	0.85	ดี
12. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม	4.33	0.76	3.96	0.86	3.97	0.87	4.08	0.81	ดี
13. โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือคู่มือในการจัด กิจกรรมโฮมรูมที่จุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนใน การพัฒนานักเรียน	3.94	0.72	3.96	0.83	4.14	0.77	4.01	0.83	ดี
14. กิจกรรมโฮมรูมมีวิธีการผสมผสาน โดยยึดหลักตามความต้องการของ นักเรียนและนโยบายของโรงเรียน	4.17	0.78	3.94	0.78	3.94	0.84	4.01	0.85	ดี

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		นักเรียน		รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการ ประเมิน
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
15. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านโรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน	3.94	0.72	4.11	0.80	4.39	0.87	4.14	0.86	ดี
16. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วม	4.17	0.78	4.09	0.79	4.08	0.93	4.11	0.76	ดี
17. มีการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจระหว่างนักเรียนกับนักเรียน	4.11	0.83	3.98	0.81	3.96	0.75	4.02	0.78	ดี
18. มีการจัดกิจกรรมกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความเสียสละและเกิดความสามัคคี	4.06	0.63	4.08	0.78	4.44	0.68	4.19	0.81	ดี
19. มีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทีมระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ได้แสดงความสามารถเฉพาะตัว	3.89	0.67	4.04	0.77	4.14	0.85	4.02	0.75	ดี
การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน	4.13	0.57	4.06	0.62	4.14	0.56	4.11	0.56	ดี
20. ครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน	4.44	0.70	4.20	0.77	4.49	0.66	4.38	0.76	ดี
21. ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน	4.39	0.77	4.21	0.73	4.43	0.73	4.34	0.73	ดี
22. ครูที่ปรึกษาให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนในการผ่อนคลายปัญหาให้น้อยลง	4.33	0.74	4.08	0.75	4.12	0.73	4.17	0.77	ดี
23. มีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างน้อย 5 กิจกรรมหลักตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.22	0.80	4.01	0.84	4.03	0.79	4.09	0.87	ดี

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		นักเรียน		รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการ ประเมิน
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
24. ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมมีความเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะปัญหาและบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคน	3.94	0.72	3.98	0.80	3.99	0.91	3.97	0.87	พอใช้
25. มีการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยให้นักเรียนใกล้ชิดกับครู กลุ่มเพื่อน เพื่อควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	4.00	0.59	4.01	0.82	4.02	0.95	4.01	0.84	ดี
26. มีการเชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันค้นหา วิเคราะห์และวางแผนแนวทางในการจัดการแก้ปัญหา	3.61	0.77	3.97	0.84	3.96	0.88	3.85	0.90	พอใช้
การส่งต่อ	3.75	0.72	3.92	0.69	3.82	0.71	3.83	0.67	พอใช้
15. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่ช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	3.67	0.76	3.92	0.87	-	-	3.80	0.84	พอใช้
16. ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายผู้ปกครองในกรณีปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข	3.83	0.78	3.90	0.83	3.81	0.96	3.85	0.94	พอใช้
17. ครูที่รับช่วงต่อมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ	3.83	0.78	3.91	0.88	4.01	0.83	3.92	0.90	พอใช้
18. กรณีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก	3.67	1.02	3.88	0.79	3.42	0.96	3.66	0.88	พอใช้
19. มีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.78	0.80	3.98	0.85	3.72	0.97	3.83	0.79	พอใช้
20. ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า	3.78	0.73	3.92	0.69	4.12	0.84	3.94	0.84	พอใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	ผู้บริหาร/ครู		กรรมการฯ/ ผู้ปกครอง		นักเรียน		รวมเฉลี่ยทั้งหมด		ระดับการ ประเมิน
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
ด้านการติดตามและประเมินผลของการประเมินโครงการฯ	3.87	0.62	-	-	-	-	-	-	พอใช้
1. มีการรายงานข้อมูลของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง	4.00	0.68	-	-	-	-	-	-	พอใช้
2. มีการนำผลการประเมินมาทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพ	3.78	0.73	-	-	-	-	-	-	พอใช้
3. มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.78	0.73	-	-	-	-	-	-	พอใช้
4. มีการประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.83	0.70	-	-	-	-	-	-	พอใช้
5. มีแผนการกำกับติดตาม ประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.76	-	-	-	-	-	-	พอใช้
รวมทั้งหมด	4.02	0.60	3.97	0.59	4.04	0.50	4.01	0.57	ดี

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง เครือข่าย และผู้ปกครอง และนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 คือ ด้านบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณารายข้อด้านบริหารจัดการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.91 – 4.18 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดระเบียบ สภาวะแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.18, S=0.83$) รองลงมา คือ การจัดประชุมผู้ปกครองรับทราบปัญหาและหาแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนร่วมกันระหว่างบ้าน ชุมชน โรงเรียน ($\bar{X} = 4.17, S=0.78$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดเก็บ ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีระบบการจัดข้อมูลเอกสารที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้อง สามารถนำมาใช้ร่วมกันได้ ($\bar{X} = 3.91, S=0.80$)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายด้านย่อยของด้านการดำเนินกิจกรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.22 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี พิจารณาเป็นรายองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 คือ การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.38 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.38, S=0.76$) รองลงมา คือ ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.34, S=0.73$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันค้นหา วิเคราะห์และวางแผนแนวทางในการจัดการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.85, S=0.90$)

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 2 คือ การส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.01 – 4.19 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียน เพื่อให้เกิดความเสียสละและเกิดความสามัคคี ($\bar{X} = 4.19, S=0.81$) รองลงมา คือ การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน ($\bar{X} = 4.14, S=0.86$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือคู่มือในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.01, S=0.83$)

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 3 คือ การคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 4.11 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.11, S=0.81$) และครูที่ปรึกษาสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน ($\bar{X} = 4.11, S=0.80$) รองลงมา คือ การจัดประชุมเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ($\bar{X} = 4.09, S=0.75$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหา ($\bar{X} = 3.87, S=0.83$)

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 4 คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 – 4.22 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาที่มีการจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.22, S=0.76$) รองลงมา คือ ครูที่ปรึกษาที่มีการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียน ($\bar{X} = 4.11, S=0.84$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน ($\bar{X} = 3.58, S=0.94$)

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ การส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.66 – 3.94 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า ($\bar{X} = 3.94, S=0.84$) รองลงมา คือ ครูที่รับช่วงต่อมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.92, S=0.90$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.83, S=0.79$)

ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านการติดตามและประเมินผลของการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายข้อด้าน ด้านการติดตามและประเมินผลของการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78 – 4.00 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการรายงานข้อมูลของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.00, S=0.68$) และมีแผนการกำกับติดตาม ประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.00, S=0.76$) รองลงมา คือ มีการประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.83, S=0.70$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนำผลการประเมินมาทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพ และมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.78, S=0.73$)

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่าย โรงเรียนที่ 35 สำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านผลผลิต ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู ที่มีต่อด้านผลผลิตของการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่ม เครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านย่อย 6 ด้าน

ด้านผลผลิต	ผู้บริหาร/ ครู=18		ระดับการประเมิน
	\bar{X}	S	
ความตระหนักของบุคลากร	4.33	0.60	ดี
1. ครูมีความตระหนักและเห็นคุณค่าในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.39	0.70	ดี
2. ครูมีความรู้ความเข้าใจสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้	4.17	0.62	ดี
3. ครูเห็นว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถแก้ปัญหานักเรียนได้	4.44	0.70	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	4.44	0.63	ดี
1. ครูที่ปรึกษาให้ความใกล้ชิด เอาใจใส่ดูแลนักเรียนที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึง	4.50	0.70	ดี
2. ครูที่ปรึกษามีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.56	0.61	ดีมาก
3. ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติได้	4.33	0.68	ดี
4. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้นักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.39	0.70	ดี
การวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน	4.30	0.62	ดี
1. ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนได้อย่างเหมาะสม	4.39	0.70	ดี
2. ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และพัฒนากลุ่มปกติ	4.33	0.68	ดี
3. ครูที่ปรึกษามีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย	4.33	0.68	ดี
การช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้	4.11	0.55	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านผลผลิต	ผู้บริหาร/ครู=18		ระดับการประเมิน
	\bar{X}	S	
1. ครูที่ปรึกษามีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย	4.33	0.59	ดี
2. ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาได้	4.17	0.70	ดี
3. ครูที่ปรึกษาสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้	4.17	0.61	ดี
4. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่เกินความสามารถของครูที่ปรึกษาไปยังหน่วยงานอื่นทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน	3.78	0.73	ดี
5. ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหานักเรียนครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหานักเรียน	4.11	0.67	ดี
6. ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.11	0.67	ดี
ความสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.13	0.62	ดี
1. ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ	4.11	0.58	ดี
2. ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน	4.11	0.67	ดี
3. ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน	4.17	0.70	ดี
การนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.07	0.66	ดี
1. มีการสร้างความเข้าใจในการนิเทศ ติดตามและประเมินเพื่อทบทวนการจัดโครงการ	4.06	0.64	ดี
2. มีการดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามแผนที่วางไว้	4.11	0.67	ดี
3. มีการบันทึกและรายงานผลการนิเทศ ติดตาม สม่่าเสมอ	4.06	0.72	ดี
รวม	4.23	0.53	ดี

ตารางที่ 4.8 พบว่า การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 คือ ความรับผิดชอบของบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 – 4.56 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษามีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.56, S=0.61$) รองลงมา คือ ครูที่ปรึกษาให้ความใกล้ชิด เอาใจใส่ดูแลนักเรียนที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.50, S=0.70$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติได้ ($\bar{X} = 4.33, S=0.68$)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 2 คือ ความตระหนักของบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.44 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูเห็นว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ($\bar{X} = 4.44, S=0.70$) รองลงมา คือ ครูมีความตระหนักและเห็นคุณค่าในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.39, S=0.70$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีความรู้ความเข้าใจสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ ($\bar{X} = 4.17, S=0.62$)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 3 คือ การวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.39 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.44, S=0.70$) รองลงมา คือ ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และพัฒนากลุ่มปกติ และครูที่ปรึกษามีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.39, S=0.70$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.17, S=0.70$)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 4 คือ ความสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 – 4.17 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.17, S=0.70$) รองลงมา คือ ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.11, S=0.58$) และครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.11, S=0.67$)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 5 คือ การช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78 – 4.33 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษามีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.33, S=0.59$) รองลงมา คือ ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาได้ ($\bar{X} = 4.17, S=0.70$) และครูที่ปรึกษาสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ ($\bar{X} = 4.17, S=0.61$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่เกินความสามารถของครูที่ปรึกษาไปยังหน่วยงานอื่นทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน ($\bar{X} = 3.78, S=0.73$)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ การนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.11 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการดำเนินการ
นิเทศ ติดตาม ตามแผนที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.11$, $S=0.67$) รองลงมา คือ มีการสร้างความเข้าใจในการ
นิเทศ ติดตามและประเมินผลเพื่อทบทวนการจัดการโครงการ ($\bar{X} = 4.06$, $S=0.64$) และการบันทึก
และรายงานผลการนิเทศ ติดตามสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.06$, $S=0.72$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์การประเมิน

เพื่อประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product)

5.1.2 ขอบเขตของการประเมิน

5.1.2.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 4,313 คน

(2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองและนักเรียน ในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 351 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie&Morgan(1970:607-608) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยการสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Allocation)

5.1.2.2 ขอบเขตการประเมิน

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการประเมิน 4 ด้าน คือ

(1) ด้านบริบท (Context evaluation) คือ

- (1.1) ความต้องการจำเป็นของโครงการ
- (1.2) ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการ
- (1.3) วัตถุประสงค์ของโครงการ

(2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluation) คือ

- (2.1) ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- (2.2) งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์

(3) ด้านกระบวนการ (Process evaluation) คือ

- (3.1) การบริหารจัดการ
- (3.2) การดำเนินการกิจกรรม
- (3.3) การติดตามและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) ด้านผลผลิต (Product) คือ ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนตามกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความสำเร็จของของโครงการโดยพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

(4.1) ความตระหนักของบุคลากร

(4.2) ความรับผิดชอบของบุคลากร

(4.3) การวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน

(4.4) การช่วยเหลือนักเรียน โดยป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้

(4.5) ความสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4.6) การนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินที่ถูกสร้างขึ้นโดยแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร และครู มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.99

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครอง มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.98

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.91

5.1.4 ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้ให้ข้อมูลคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง และนักเรียน ได้รับการประเมินในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับดี

2. ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท ผู้ให้ข้อมูลคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง มีความเห็นว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับดี

3. ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปัจจัยเบื้องต้น ผู้ให้ข้อมูลคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง มีความเห็นว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยเบื้องต้น มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้

4. ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านกระบวนการ ผู้ให้ข้อมูลคือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความเห็นว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับดี

5. ผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านผลผลิต ผู้ให้ข้อมูลคือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครอง มีความเห็นว่าโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับดี

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านบริบท 2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น 3. ด้านกระบวนการ 4. ด้านผลผลิต ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัย ได้รับการประเมินในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับดี อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย และผู้ปกครองนักเรียนเล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนต้องการนำระบบดูแลช่วยเหลือเข้ามาแก้ปัญหาที่นักเรียน อีกทั้งวัตถุประสงค์โครงการมีความชัดเจน สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการทำให้ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนที่จะทำให้โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ และครูมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อดูแลและส่งเสริมนักเรียน อีกทั้งมีความรับผิดชอบในหน้าที่สามารถค้นหาวิธีการ วิเคราะห์ แนวทางในการแก้ปัญหา นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พิจารณารายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

2. อภิปรายเกี่ยวกับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านบริบท ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดี เนื่องโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองเห็นว่ามีค่าสำคัญและช่วยให้การแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนในเรื่องการติดเกม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่นๆโดยสามารถพิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยของการประเมินด้านบริบท รายการข้อคำถามที่ 1,2,3 และ 4 แต่ละรายข้อมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก และมีข้อที่น่าสังเกต คือต้องการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สนใจเรียน ได้รับการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งจากผลการประเมินดังกล่าวจึงสอดคล้องกับข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 5 กลุ่มสาระ พบว่าในปีการศึกษา 2557 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษลดลง การที่คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง อาจเกิดจากหลายปัจจัยด้วยกัน ความประพฤติ ความสนใจของนักเรียน กระบวนการเรียนการสอนของครู รวมทั้งบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนจึงมีความจำเป็นต้องจัดทำโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้นมา และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อดูแลและช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน สอดคล้องกับผลวิจัย เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ (2547:98) กล่าวว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น หนีเรียน ขู่สาว ยาเสพติด และปัญหาทางการเรียนมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อดำเนินการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มปกติ ด้านที่มีค่าเฉลี่ย ร่องลงมา คือวัตถุประสงค์ของโครงการ แสดงให้เห็นว่าการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มีความชัดเจนตรงกับสภาพปัญหาของนักเรียนสอดคล้องกับชุมชนและ ท้องถิ่นที่ต้องการแก้ปัญหาของนักเรียน รวมถึงการปฏิบัติงานได้ถูกต้องชัดเจนเพื่อให้การดำเนินงาน โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีระบบและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลวิจัย

บุปผา คงสะอาด (2549) ศึกษาการประเมินด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการโรงเรียนแสนสุขตามความ คิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์ เมื่อแยกพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า การประเมิน วัตถุประสงค์ของโครงการผ่านเกณฑ์ทุกรายการ กล่าวคือ โครงการนี้เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ สามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง มีความสอดคล้องกับ นโยบายการดำเนินงานของโรงเรียน และหลักสูตรสถานศึกษารวมถึง ความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน บุคลากรในสถานศึกษาและ ผู้ปกครองมีการยอมรับที่จะเข้าร่วมโครงการ ถึงแม้ว่า บางรายการ คือการมีส่วนร่วมของชุมชนยังน้อยก็ตาม จุดบกพร่องดังกล่าวมิได้เกิดผลกระทบต่อการทำงาน ของโครงการแต่อย่างใด นั่นคือ วัตถุประสงค์ของ โครงการมีความเหมาะสมในทางปฏิบัติได้จริง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ของโครงการ ซึ่งผลการประเมินโครงการแสดงให้เห็นว่า ครูให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการ ผู้บริหารมี ความชัดเจนในการดำเนินโครงการ และผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงโรงเรียนสามารถบริหารจัดการ กำกับ และติดตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด สายสมร ยูวนิมิ (2545:87) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และความสำเร็จของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า ผู้บริหารโรงเรียนรวมทั้งครูใน โรงเรียนต้องตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้การสนับสนุนและ มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ เนื่องจากครูเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสูงสุดในการดำเนินโครงการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และยังคงเป็นผู้ที่จะต้องมีความเข้าใจในบทบาทของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น อย่างดี หากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหรือกิจกรรมของโครงการให้ความร่วมมือดี ในการดำเนิน โครงการต่างๆ ส่งผลให้โครงการสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จและบรรลุ เป้าหมายของโครงการ

3. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ในภาพรวมของการประเมินระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้เมื่อ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีงบประมาณในการสนับสนุนโครงการยังไม่เพียงพอ ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนไม่ ครบตามจำนวนนักเรียนในปกครอง และเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆรวมถึงวัสดุ - ครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่เป็นปัจจุบัน และสถานที่จัดเก็บข้อมูล เอกสารอาจมีไม่เพียงพอ อีกทั้งการ จัดระเบียบสภาพแวดล้อมปลอดภัยเอื้อต่อการพัฒนานักเรียนยังไม่เหมาะสม สอดคล้องกับผลวิจัย วรทัศน์ อินทร์คัมพร (2547:77) กล่าวว่า การดำเนินโครงการนั้นต้องมีความพร้อมในส่วนของทรัพยากร และปัจจัยนำเข้า ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณซึ่งผู้บริหารโครงการและผู้เกี่ยวข้องต้องจัดทำให้มี ทรัพยากรอย่างเพียงพอเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ กิจกรรม และแนวทางการดำเนินโครงการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยร่องลงมา คือความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้บริหารยังให้ความสำคัญและเป็นผู้ดำเนินการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย เกินไป รวมถึงครูบางคนไม่มีความเข้าใจมีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่ในการดูแลนักเรียน ประกอบกับผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ปล่อยหน้าที่ในการดูแลนักเรียนให้กับครูประจำชั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสายสมร ยูวนิมิ (2545:74) ได้อธิบายปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียน คือ 1) ผู้บริหารโรงเรียนรวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารของโรงเรียน ต่างตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ 2) ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน 3) คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ด้านกระบวนการ ในภาพรวมของการประเมินระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารจัดการ อาจเนื่องมาจาก มีการจัดประชุมผู้ปกครองรับทราบปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนร่วมกันระหว่างบ้าน ชุมชน โรงเรียน ตลอดจนโรงเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในวางแผนร่วมกันในการดำเนินงานเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ที่ทุกโรงเรียนต้องมีการประกันคุณภาพภายในและได้รับการประเมินภายนอก จึงทำให้ทุกโรงเรียนพยายามที่พัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ โดยการพัฒนาบุคลากร เช่น การเข้าอบรมความรู้ด้านต่างๆ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การพัฒนาอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การพัฒนาด้านบริหารจัดการ รวมทั้งวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางานอยู่เสมอ จึงส่งผลดีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาคารสถานที่พอเพียง ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในทุกเรื่อง และสอดคล้องกับผลวิจัย จำลอง สายใจ (2546) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนแก่นหินวิทยาคม อำเภอเขมราฐ จังหวัด อุบลราชธานี พบว่า การพัฒนาบุคลากรโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงานในโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิม คือ สนใจในการเรียน เข้าร่วมกิจกรรมทางโรงเรียนจัดมากขึ้น ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ การติดตามและประเมินผลการประเมินโครงการ อาจเป็นเพราะการรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบยังไม่ต่อเนื่อง การกำกับติดตามขาดความสม่ำเสมอ ขาดการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน อีกทั้งผลการประเมินที่ได้มาอาจไม่นำมาทบทวนและปรับปรุงแก้ไข และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการดำเนินการจัดกิจกรรมใน 5 กิจกรรมของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมการส่งต่อนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 3.83$, $S=0.67$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการแก้ปัญหานักเรียนที่ยากต่อการช่วยเหลือขาดการประสานงานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญภายนอก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวี วิชัยวงษ์ (2548) พบว่าการพัฒนาการดำเนินงานสารสนเทศตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน ทำให้ครูที่ปรึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมเยี่ยมบ้าน สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัจฉรี พูลเพิ่ม (2546) พบว่าการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการใช้กลยุทธ์การนิเทศ การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและกิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครองนักเรียน ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น ผู้ปกครองเกิดความตระหนักและเอาใจใส่ดูแลนักเรียน รับทราบปัญหาที่พบในโรงเรียนและให้ความร่วมมือดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สังคม แก้วสว่าง (2547) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเสสะเวชวิทยา ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาโรงเรียนเสสะเวช วิทยา ผลการวิจัยพบว่า 1) อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนเสสะเวชวิทยาเป็นระบบที่สามารถดูแลช่วยเหลือและพัฒนาให้นักเรียนได้ทุกคน ทุกกลุ่ม ไม่ใช่เป็น ระบบที่ช่วยเหลือเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาเท่านั้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิชัย เจริญศรี (2546 : 75-79) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ การปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านคือ การรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ นักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูที่ปรึกษาและนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียนมีค่าเฉลี่ยใน ระดับปานกลาง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน ภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

5. ด้านผลผลิตของโครงการ ในภาพรวมของการประเมินระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 คือ ความรับผิดชอบของบุคลากร เนื่องจาก ครูมี เจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่ในการดูแลนักเรียน ให้ความใกล้ชิดเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงสามารถคัด กรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มปกติได้เป็นอย่างดีส่งผลให้นักเรียนได้รับการป้องกันแ ละแก้ไขปัญหได้อย่างทันที สอดคล้องกับแนวคิด กรมสุขภาพจิต (2551) การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มี คุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตาม สังคมที่มุ่งหวังไว้ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียน แล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปอย่างมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจาก ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 2 คือความตระหนักของบุคลากรอาจเป็นเพราะว่าครู มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชื่อว่าระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสามารถแก้ปัญหานักเรียนได้ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิตและแนวทาง ในการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและตาม ศักยภาพ ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จัก ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญญา ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี งามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและบุคคลใน ชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 3 คือ การวิเคราะห์และค้นหา วิธีการช่วยเหลือนักเรียน อาจเป็นเพราะว่า ครูที่ปรึกษาเห็นความจำเป็นและต้องการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมของนักเรียนจึงวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนจนสามารถคัดกรองนักเรียนได้อย่าง เหมาะสมทั้งในกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มปกติ สอดคล้องกับการศึกษา สังคม แก้วสว่าง (2547:66- 76) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเสสะเวชวิทยา ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาโรงเรียนเสสะเวชวิทยา ผลการวิจัยพบว่า 1) อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเสสะเวชวิทยาเป็นระบบที่สามารถดูแลช่วยเหลือและพัฒนา นักเรียนได้ทุกคน ทุกกลุ่ม ไม่ใช่เป็นระบบที่ช่วยเหลือเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาเท่านั้น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 4 คือ ความสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน คือ กิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต และกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน การประชุมผู้ปกครองจะทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น สอดคล้องกับผลวิจัย ธงชัยวิทยากุล (2547 : 91-93) ได้ศึกษาการพัฒนาครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนห้วยลึกผดุงวิทยาอำเภอสีคิ้วจังหวัดนครราชสีมาเมื่อดำเนินการพัฒนาครูที่ปรึกษาทำการฝึกอบรมการศึกษาเอกสารและการนิเทศพบว่าครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นระบบครอบคลุมทำให้รู้จักนักเรียนมากขึ้น การแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาที่มีความชัดเจนการส่งเสริมนักเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่นๆที่หลากหลายการป้องกันและแก้ไขปัญหามีการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 5 คือ การช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกันวิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อ และให้คำปรึกษา อาจเป็นเพราะว่าครูมีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้นเป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียน ตลอดจนสามารถจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาวិเคราะห์ปัญหาและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมชมเชย และกิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับ แนวคิดหลักของกรมสุขภาพจิต (2546:2) ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอธิบายว่ามนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกชนบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาเพื่อดูแลช่วยเหลือ ทั้งด้านป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือการส่งเสริมจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 แนวการจัดการศึกษามาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 6 คือ การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมีการดำเนินการนิเทศติดตาม กระบวนการทำงาน ขั้นตอนและวิธีการตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินโครงการตามแนวที่วางไว้และสร้างความเข้าใจในการนิเทศ ติดตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อทบทวนการจัดโครงการ รวมทั้งมีการบันทึกและรายงานผลการนิเทศ ติดตามอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของคมกริช มาตย์วิเศษ (2553) อธิบายว่า การนิเทศเป็นวิธีการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรให้มี ความสามารถสำหรับหน่วยงาน โดยความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายในการดำเนินงานให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและนวัตกรรมการสอนต่าง ๆ นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครูอีกด้วย และการนิเทศภายในมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษา เพราะเป็นความร่วมมือ ร่วมใจ ร่วมแรงของบุคลากรทุกภาคส่วนที่จะต้องพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาให้สูงขึ้น การให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในสถานศึกษาได้แสดง ศักยภาพของตนเองในการจัดการเรียนรู้ เพื่อมุ่งสู่คุณภาพที่สูงขึ้นของผู้เรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนากระบวนการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านบริบท ด้านผลผลิต ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยเบื้องต้น

1.2 จากผลการวิจัยในภาพรวม ความต้องการจำเป็นของโครงการอยู่ระดับดีแสดงว่าผู้บริหารต้อง กำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินโครงการอย่างจริงจังเพื่อแก้ปัญหานักเรียน รวมถึงการกำกับ นิเทศ และติดตาม อย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ

1.3 จากผลการวิจัยในภาพรวม ปัจจัยเบื้องต้นอยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้น ผู้บริหารควรให้การ สนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนทุกโรงเรียนในสำนักงาน เขตลาดกระบัง เพื่อประโยชน์ในการนำผลที่ได้จากการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุงต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่เหมาะสมกับ วัยของนักเรียนในแต่ละระดับ

2.3 ควรมีการเก็บข้อมูลนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการว่ามีพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ไม่พึงประสงค์และพฤติกรรมการเรียนมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

- กรตจันทร์ รัตนคุณาศาสน์.2550. “การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 3 ชนะสงคราม”. ฉะเชิงเทรา. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมเขต 6. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.2550. คู่มือครูที่ปรึกษาแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.2551.คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 1- ช่วงชั้นที่ 2.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.2554. คู่มือบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สำหรับผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.
- กระทรวงศึกษาธิการ.2552.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- จักรี โพธิ์สำนึก. 2550. “ปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2.” งานนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จำลอง สายใจ. 2546.การพัฒนาบุคลากรด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนแก้งเหนื่อพิทยาคม อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี.การค้นคว้าอิสระ.ศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิระศักดิ์ สารรัตน์.2551.ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองและปฏิบัติการ:ประเมินโครงการ.กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชัยฤทธิ์ โพธิ์สุวรรณ. 2543. การศึกษานอกระบบ พื้นฐานการวางแผนโครงการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชุตินา พงษ์เกษ. 2552. “การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4” งานวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชูชัย นิลสันเทียะ. 2554. การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนปากช่อง 2. นครราชสีมา : โรงเรียนปากช่อง 2.
- เชาว์ อินโย. 2553. การประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เขาวลิต จินดารัตน์. 2551. “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2”. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตา ชูโต. 2537. ความรู้เบื้องต้นสำหรับการประเมินโครงการ เล่ม 2. ฝ่ายประเมินผลการศึกษา 2 กองประเมินผลการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บำเพ็ญ ชวีญเพ็ชร. 2554. การประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา. สงขลา : เทศบาลนครสงขลา.
- บุปผา คงสะอาด.(2549). การประเมินโครงการโรงเรียนแสนสุขในจังหวัดสงขลา.วิทยานิพนธ์ การศึกษา มหาบัณฑิต,สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา,บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญจันทร์ สีสันต์.2554. การประยุกต์รูปแบบประเมิน CIPP Model สำหรับการประเมินบริบททางการศึกษา.ครุสาร
- บุญหนา ศรีลาด.2549.การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแคนดงพิทยาคม กิ่งอำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์.วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ประชุม รอดประเสริฐ.2542. การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- บุรชัย เปี่ยมสมบูรณ์.2541. การประเมินผลการปฏิบัติงาน : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พัชราภรณ์ เดชสุภา.2551. “ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย ,มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา.2555.เทคนิคการประเมินโครงการ.กรุงเทพฯ.บริษัทแฮร์สออฟ เคอร์มิสท์ จำกัด.
- พิสนุ พองศรี.2549. การประเมินโครงการศึกษา:แนวคิดสู่การปฏิบัติ.กรุงเทพฯ : เทียมฟ้าการพิมพ์.
- เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ (2547). การประเมินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มานพ บุญสมพงษ์. 2550. “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดตราด” งานนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มาเรียม นิลพันธ์. 2553. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2542. การประเมินโครงการ: แนวคิดและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2553. การประเมินโครงการ: แนวคิดและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน์ะ บัวสนธ์. 2540. การประเมินผลโครงการการวิจัยเชิงประเมิน. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี.
- โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35.2557. รายงานการสรุปผลโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. ปีการศึกษา 2558. กรุงเทพมหานคร.โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 โรงเรียนลำพะอง2557. รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557. กรุงเทพมหานคร.โรงเรียนลำพะอง
- โรงเรียนวัดทิพพาวาส.2557. รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557. กรุงเทพมหานคร.โรงเรียนวัดทิพพาวาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา.2557. รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557.
กรุงเทพมหานคร.โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา
- โรงเรียนวัดพลมานีย์.2557. รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557.
กรุงเทพมหานคร.โรงเรียนวัดพลมานีย์
- โรงเรียนวัดสุธาโกชน.2557. รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557.
กรุงเทพมหานคร.โรงเรียนวัดสุธาโกชน
- วรา งามเสียม. 2552. “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วาทสัน อินทร์คัมพร.(2547).การประเมินผลโครงการส่งเสริมการเกษตร.เชียงใหม่:ภาควิชา
ส่งเสริม การเกษตรและเผยแพร่การเกษตร. คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขมาภรณ์ สายวงศ์ปัญญา.2548.การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ส วาสนา ประवालพุกษ์. 2544. หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา.กรุงเทพฯ.
เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- สังคม แก้วสว่าง. 2547. การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเสสะเวชวิทยา.
สารนิพนธ์ กศ.ม.การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด พรหมจ้อย. 2552. เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. สุพรรณบุรี : โรงพิมพ์จตุพร
ดีไซน์.
- สมบูรณ์ ตันยะ. 2541. การประเมินทางการศึกษา. นครราชสีมา : ภาควิชาทดสอบและวิจัย
การศึกษาคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2541. วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2544. รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2553. วิธีวิทยาการประเมิน:ศาสตร์แห่งคุณค่า. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายสมร ยวะมินิ.2545.ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน:แนวทางหนึ่งในการปฏิรูปการเรียนรู้ของกรม
สามัญ.วารสารวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550. การพัฒนาและการใช้
แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและท้องถิ่นเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549. แนวทางการดำเนินระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550. เอกสารชุดประกันคุณภาพการศึกษา เล่มที่ 1 แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน : หลักการแนวคิด และทิศทางการดำเนินงาน. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.2553.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุชาติ ประสิทธิ์ฐิติ.2547.การประเมินผลโครงการ:หลักการและการประยุกต์.กรุงเทพฯ. เฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง.
- สุภมาส อังสุโชติ.2555. รูปแบบการประเมินนโยบาย แผนงาน และโครงการในประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงาน และโครงการ หน้าที่ 5. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิมล ตีรภานันท์. 2548. การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสกสรรค์ เต๋นดวงใจ. 2554. รายงานผลการประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพอนามัยนักเรียนโรงเรียนวัดหนองบัวค่าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1. ราชบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1.
- เสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์. 2550. ความเป็นครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : คุรุสภา ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริชัย กาญจนวาสี.2541. คู่มือการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาในระดับจังหวัด.กรุงเทพฯ: สถาบันดำรงราชานุภาพ
- อัฉนรี พูลเพิ่ม.2546.การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนกันทรารมณ์อำเภอกันทรารมณ์ จังหวัดศรีสะเกษ.การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนรรักษ์ ปัญญาวัฒน์. 2556. ประเมินผลการดำเนินงานโครงการการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554-2556). เชียงใหม่ : สำนักบริการวิชาการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Bennett,N. 1995. "The nature and quality of talk in co-operative classroom group". New York : Learning and Instruction.
- Dickstein,Robert.1972."Preferred Counselor Characteristics as Expressed by SecondarySchoolStudents,"Dissertation Abstracts International. 33(5): 2098-A;November.
- Gunderson, Jane. 2001."Family Group Conference : An Innovative Approach to Truancy in Schools : A Study," Dissertations Abstracts International. 62(06) : 1995-A ; December.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Khalil, Allahviridiyani. "Evaluate Implemented Academic Advisor of Shahed Students in Tehran State University Through CIPP Evaluation Model," *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 15 (2011) : 2996-2998.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. 1970. **Determining sample size for research activities.** *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Mitzel, H. E.1982. *Encyclopedia of Educational Research v.2. (5th ed)*. New York : The Free Press.
- Nonton, A.O. 1997. "A Comparative Analysis of School Staffs and Students Perceptions of Behaviors and of Other Contributing Factors that Lead to Gang and School Violence". Carolina : South Carolina State University.
- Price, V. A. 1998. "Behavior Intervention Support Teams (BIST) and Student Atten-Dence". *Achievement and Self-Esteem*. Columbia : University of Missouri-Columbia.
- Stufflebeam, D.L. and others. 1971. *Educational Evaluation and Decision Making*. Illinois : F.E. Peacock Publishers.
- Tirri, Kirsí.1995. "How Finnish Teachers Identify and Solve Moral Dilemmas at School : A Case Study," *Dissertation Abstracts International*.56(01) :12- C ; Spring.
- Walton, Connie.2007."The Effectiveness of Using a Student Monitoring System to Improve a School District's State Test Scores," *Dissertation Abstracts International*.67(12) : unpagged ; January.
- Worthen, B. and R. Sanders,J.R. 1973. *Educational Evaluation: The City and Practice*. Washington : Charles James Publishing Co.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0524.04/ 4219

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑๘ ตุลาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสุพิชฌาย์ หัวค้อน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อย เพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยในงานวิจัยของ นางสุพิชฌาย์ หัวค้อน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรภณกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.087-562-0445

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 4675

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

พศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทิพพาวาส

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวสุพิชฌาย์ หัวตอน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่
35 สังกัดสำนักการศึกษาสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.ปริยารักษ์ ตั้งคุณานันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ร่วมและได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม จึงขออนุญาตจากท่านให้ นางสาวสุพิชฌาย์ หัวตอน ทดลองใช้เครื่องมือและ
เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๕๖๘-๐๔๔๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 4847

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวสุทิษฌาญย์ หัวดอน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่
35 สังกัดสำนักงานศึกษาสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ร่วมและได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม จึงขออนุญาตให้จากท่านให้ นางสาวสุทิษฌาญย์ หัวดอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถาม ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรภณภพศักดิ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๕-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๗-๕๖๘-๐๔๕๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย
โรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ 1 สอบถามผู้บริหารโรงเรียน ครู

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นต่อโครงการ สามารถ
นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาและดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์
ตามเป้าหมายและผลที่คาดว่าจะได้รับ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมีคำตอบให้เลือก โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้เลือกตอบโดยการทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นหลังข้อความที่ต้องการเพียงช่องเดียว

3. ท่านเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความ
เป็นจริง และขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อเพื่อผลการวิจัยที่สมบูรณ์ คำตอบและความคิดเห็นของท่าน
ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆทั้งสิ้นต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสุพิชฌาย์ หัวดอน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

- ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน
 ครู

2. เพศ

- ชาย หญิง

3. อายุ ปี

4. งานที่ท่านรับผิดชอบนอกเหนือจากการสอน

- งานบริหารทรัพยากร งานแผนงานและความร่วมมือ
 งานพัฒนาการศึกษา งานวิชาการ
 งานอื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในลำดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน	5
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน	4
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน	3
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน	2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.ด้านบริบท (Context)						
1.1.ความต้องการจำเป็นของโครงการ						
1	ท่านต้องการแก้ปัญหานักเรียนที่มีปัญหาการติดเกม และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอันเนื่องมาจากการติดเกม					
2	ท่านต้องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน					
3	ท่านเห็นความจำเป็นในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรม (ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวเปราะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อและให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีน้ำใจ)					
4	ท่านต้องการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สนใจเรียนในห้องเรียน					
1.2 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ						
5	โรงเรียนสามารถบริหารจัดการโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
6	การจัดโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน					
7	ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
8	ครูให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
9	ผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีการประสานสัมพันธ์เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชน					
10	โรงเรียนสามารถกำกับและติดตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้					
1.3 วัตถุประสงค์โครงการ						
11	วัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความชัดเจน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การนำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
12	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ				
13	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน				
14	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน				
15	วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้				
16	สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชนและท้องถิ่น				
17	มีการปฏิบัติงานถูกต้องชัดเจน				
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น					
2.1 ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
18	ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้ดำเนินการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง				
19	ครูที่ปรึกษาจัดทำระบบสารสนเทศนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ				
20	ผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง				
21	นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ				
22	ผู้ปกครองร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน				
23	ครูมีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่การดูแลนักเรียน				
24	จำนวนครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพียงพอในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
2.2 งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์					
25	โรงเรียนมีเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครบถ้วน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
26					
27					
28					
29					
30					
3. ด้านกระบวนการ					
3.1 การบริหารจัดการ					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการทำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
38	มีการจัดทำและควบคุมเอกสาร ทรัพยากรต่างๆ ให้เพียงพอเพื่อให้การดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
39	มีการจัดระเบียบสภาวะแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต				
3.2 การดำเนินการจัดกิจกรรม					
3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
40	ครูที่ปรึกษามีการจัดทำทะเบียนสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล				
41	มีการประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) โดยครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน				
42	ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน				
43	ครูที่ปรึกษามีการสัมภาษณ์นักเรียน				
44	ครูที่ปรึกษามีการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียน				
45	ครูที่ปรึกษามีการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน				
3.2.2 การคัดกรองนักเรียน					
46	มีการประชุมครูเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน				
47	ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน				
48	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหา				
49	ครูที่ปรึกษามีการสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน				
3.2.3 การส่งเสริมนักเรียน					
50	มีแนวทางในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน				
51	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
52	โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือคู่มือในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่จุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน					
53	กิจกรรมโฮมรูมมีวิธีการผสมผสาน โดยยึดหลักตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียน					
54	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านโรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน					
55	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม					
56	มีการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจระหว่างนักเรียนกับนักเรียน					
57	มีการจัดกิจกรรมกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความเสียสละและเกิดสามัคคี					
58	มีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทีมระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ได้แสดงความสามารถเฉพาะตัว					
3.2.4 การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน						
59	ครูที่ปรึกษาให้ความสนใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน					
60	ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึที่ดีต่อนักเรียน					
61	ครูที่ปรึกษาให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนในการผ่อนคลายปัญหาให้น้อยลง					
62	มีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างน้อย 5 กิจกรรมหลักตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
63	ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะปัญหาและบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนเวลาหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
64	มีการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยให้นักเรียนใกล้ชิดกับครู กลุ่มเพื่อน เพื่อควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม				
65	มีการเชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันค้นหาวิเคราะห์และวางแผนแนวทางในการจัดการแก้ปัญหา				
3.2.5 การส่งต่อนักเรียน					
66	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่ช่วยเหลือแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน				
67	ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองในกรณีปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข				
68	ครูที่รับช่วงต่อมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ				
69	กรณีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก				
70	มีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง				
71	ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า				
3.3 การติดตามและประเมินผล					
72	มีการรายงานข้อมูลของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง				
73	มีการนำผลการประเมินมาทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพ				
74	มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
75	มีการประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
76	มีแผนการกำกับติดตาม ประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. ด้านผลผลิต						
4.1 บุคลากรตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน						
77	ครูมีความตระหนักและเห็นคุณค่าในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
78	ครูมีความรู้ความเข้าใจสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้					
79	ครูเห็นว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนได้					
4.2 บุคลากรรู้จักและเข้าใจในความรับผิดชอบเป็นรายชั้น เป็นรายบุคคล สามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติได้						
80	ครูที่ปรึกษารู้จักให้ความใกล้ชิด เอาใจใส่ดูแลนักเรียนที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึง					
81	ครูที่ปรึกษามีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
82	ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติได้					
83	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้นักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
4.3 บุคลากรสามารถวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา รวมทั้งพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ						
84	ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนได้อย่างเหมาะสม					
85	ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และพัฒนากลุ่มปกติ					
86	ครูที่ปรึกษามีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย					
87	ครูที่ปรึกษามีวิธีการในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มปกติที่หลากหลาย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการทำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4.4 บุคลากรมีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถส่งต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้					
88	ครูที่ปรึกษามีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่หลากหลาย				
89	ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาได้				
89	ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาได้				
90	ครูที่ปรึกษาสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้				
91	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่เกินความสามารถของครูที่ปรึกษาไปยังหน่วยงานอื่น ทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน				
92	ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหานักเรียนครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหานักเรียน				
93	ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน				
4.5 บุคลากรสามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
94	ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ				
95	ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน				
96	ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน				
4.6 เป็นแนวทางในการนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
97	มีการสร้างความเข้าใจในการนิเทศ ติดตามและประเมินเพื่อทบทวนการจัดโครงการ				
98	มีการดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามแผนที่วางไว้				
99	มีการบันทึกและรายงานผลการนิเทศ ติดตาม สม่ำเสมอ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการทำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย
โรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ 2 สอบถามผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่ายและกรรมการสถานศึกษา
คำชี้แจง

1.แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นต่อโครงการ สามารถ
นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาและดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์
ตามเป้าหมายและผลที่คาดว่าจะได้รับ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมีคำตอบให้เลือก โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้เลือกตอบโดยการทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นหลังข้อความที่ต้องการเพียงช่องเดียว

3. ท่านเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความ
เป็นจริง และขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อเพื่อผลการวิจัยที่สมบูรณ์ คำตอบและความคิดเห็นของท่าน
ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆทั้งสิ้นต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง

นางสุพิชฌาย์ หัวดอน

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. ปัจจุบันประกอบอาชีพ

- รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน
 รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

2. เพศ

- ชาย หญิง

3. อายุ ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในลำดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน	5
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน	4
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน	3
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน	2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.ด้านบริบท (Context)						
1.1.ความต้องการจำเป็นของโครงการ						
1	ท่านต้องการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหาการติดเกมตก และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอันเนื่องมาจากการการติดเกม					
2	ท่านต้องการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมาย(ประลองความเร็ว เป็นนักซิ่งวัยใสและเป็นสก็อย)					
3	ท่านต้องการป้องกันการใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาของนักเรียน (ทะเลาะวิวาท การยกพวกตีกัน)					
4	ท่านต้องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน					
1.2 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ						
5	โรงเรียนสามารถบริหารจัดการโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
6	การจัดโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน					
7	ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
8	ครูให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
9	ผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีการประสานสัมพันธ์เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชน					
10	โรงเรียนสามารถกำกับและติดตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้					
1.3 วัตถุประสงค์โครงการ						
11	วัตถุประสงค์ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความชัดเจน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
12	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ					
13	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน					
14	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน					
15	วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้					
16	สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชนและท้องถิ่น					
17	มีการปฏิบัติงานถูกต้องชัดเจน					
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น						
2.1 ความพร้อมและความพึงพอใจของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง						
18	ครูที่ปรึกษาจัดทำระบบสารสนเทศนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ					
19	ผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
20	นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ					
21	ผู้ปกครองร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
22	ครูมีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติที่ดีในบทบาทหน้าที่การดูแลนักเรียน					
23	จำนวนครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพียงพอในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2.2 งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์						
24	โรงเรียนมีเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครบถ้วน					
25	มีวัสดุ-ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมาะสม					
26	โรงเรียนได้สนับสนุนเครื่องอำนวยความสะดวกหรืองบประมาณในการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้ในห้องเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
27					
28					
29					
3. ด้านกระบวนการ					
3.1 การบริหารจัดการ					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3.2 การดำเนินการจัดกิจกรรม					
3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
38	ครูที่ปรึกษามีการจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล				
39	มีการประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) โดยครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน				
40	ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน				
41	ครูที่ปรึกษามีการสัมภาษณ์นักเรียน				
42	ครูที่ปรึกษามีการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียน				
43	ครูที่ปรึกษามีการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน				
3.2.2 การคัดกรองนักเรียน					
44	มีการประชุมครูเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน				
45	ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน				
46	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหา				
47	ครูที่ปรึกษามีการสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน				
3.2.3 การส่งเสริมนักเรียน					
48	มีแนวทางในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน				
49	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม				
50	โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือคู่มือในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่จุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน				
51	กิจกรรมโฮมรูมมีวิธีการผสมผสาน โดยยึดหลักตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
52	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครอง เครือข่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและ ร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน					
53	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วม					
54	มีการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจ ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน					
55	มีการจัดกิจกรรมกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ใน โรงเรียนเพื่อให้เกิดความเสียสละและเกิดความ สามัคคี					
56	มีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทีมระหว่างนักเรียน กับนักเรียน ได้แสดงความสามารถเฉพาะตัว					
3.2.4 การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน						
57	ครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคน เท่าเทียมกัน					
58	ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน					
59	ครูที่ปรึกษาให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนใน การผ่อนคลายปัญหาให้น้อยลง					
60	มีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาของ นักเรียนอย่างน้อย 5 กิจกรรมหลักตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน					
61	ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมมีความเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะปัญหาและบุคลิกลักษณะ ของนักเรียนแต่ละคน					
62	มีการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยให้ นักเรียนใกล้ชิดกับครู กลุ่มเพื่อน เพื่อควบคุม พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม					
63	มีการเชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันค้นหา วิเคราะห์และวางแผนแนวทางในการจัดการ แก้ปัญหา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3.2.5 การส่งต่อนักเรียน					
64	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่ช่วยเหลือแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นไปยังผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน				
65	ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือ ครูฝ่ายปกครองในกรณีปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข				
66	ครูที่รับช่วงต่อมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการ ช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ				
67	กรณีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือมีการส่งต่อไป ยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก				
68	มีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานความ ร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง				
69	ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับครูที่จะ ช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย
โรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ 3 สอบถามนักเรียน

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นต่อโครงการ สามารถ
นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาและดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์
ตามเป้าหมายและผลที่คาดว่าจะได้รับ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมีคำตอบให้เลือก โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้เลือกตอบโดยการทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นหลังข้อความที่ต้องการเพียงช่องเดียว

3. ท่านเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความ
เป็นจริง และขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อเพื่อผลการวิจัยที่สมบูรณ์ คำตอบและความคิดเห็นของท่าน
ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง

นางสุพิชฌาย์ หัวดอน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. กำลังศึกษาชั้นปี

ประถมศึกษาปีที่ 4-6

มัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 35 สังกัดสำนักการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในลำดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน	5
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน	4
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน	3
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน	2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3.2 การดำเนินการจัดกิจกรรม					
3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1	ครูที่ปรึกษามีการจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล				
2	ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน				
3	ครูที่ปรึกษามีการสัมภาษณ์นักเรียน				
4	ครูที่ปรึกษามีการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียน				
3.2.2 การคัดกรองนักเรียน					
5	มีการประชุมครูเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน				
6	ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียน				
7	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหา				
8	ครูที่ปรึกษามีการสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน				
3.2.3 การส่งเสริมนักเรียน					
9	มีแนวทางในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน				
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม				
11	โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือคู่มือในการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่จุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน				
12	กิจกรรมโฮมรูมมีวิธีการผสมผสาน โดยยึดหลักตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในห้องเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
13	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือ กันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน				
14	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดย ให้นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วม				
15	มีการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความเห็น อกเห็นใจระหว่างนักเรียนกับนักเรียน				
16	มีการจัดกิจกรรมกลุ่มบำเพ็ญ ประโยชน์ในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความ เสียสละและเกิดความสามัคคี				
17	มีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมทีมระหว่าง นักเรียนกับนักเรียน ได้แสดง ความสามารถเฉพาะตัว				
3.2.4 การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน					
18	ครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่กับ นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน				
19	ครูที่ปรึกษามีความพร้อมในการให้ คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วย ความรู้สึที่ดีต่อนักเรียน				
20	ครูที่ปรึกษาให้การปรึกษาเบื้องต้นกับ นักเรียนในการผ่อนคลายปัญหาให้ น้อยลง				
21	มีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียนอย่างน้อย 5 กิจกรรมหลักตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน				
22	ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมมีความ เหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะปัญหา และบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละ คน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
23	มีการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยให้นักเรียนใกล้ชิดกับครู กลุ่มเพื่อน เพื่อควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม				
24	มีการเชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันค้นหา วิเคราะห์และวางแผน แนวทางในการจัดการแก้ปัญหา				
3.2.5 การส่งต่อนักเรียน					
25	ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองในกรณีปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข				
26	ครูที่รับช่วงต่อมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ				
27	กรณีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก				
28	มีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง				
29	ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้า				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
แบบสอบถามเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่
35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index Of Consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	0	หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	-1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

แบบสอบถามฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหาร และครู

ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล	ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล
1	1	ใช้ได้	24	1	ใช้ได้
2	0.89	ใช้ได้	25	1	ใช้ได้
3	1	ใช้ได้	26	1	ใช้ได้
4	1	ใช้ได้	27	1	ใช้ได้
5	0.89	ใช้ได้	28	1	ใช้ได้
6	0.89	ใช้ได้	29	1	ใช้ได้
7	1	ใช้ได้	30	1	ใช้ได้
8	0.78	ใช้ได้	31	1	ใช้ได้
9	1	ใช้ได้	32	0.89	ใช้ได้
10	1	ใช้ได้	33	1	ใช้ได้
11	1	ใช้ได้	34	0.78	ใช้ได้
12	1	ใช้ได้	35	1	ใช้ได้
13	0.89	ใช้ได้	36	1	ใช้ได้
14	1	ใช้ได้	37	0.78	ใช้ได้
15	0.78	ใช้ได้	38	0.89	ใช้ได้
16	1	ใช้ได้	39	1	ใช้ได้
17	0.78	ใช้ได้	40	0.89	ใช้ได้
18	1	ใช้ได้	41	1	ใช้ได้
19	1	ใช้ได้	42	1	ใช้ได้
20	1	ใช้ได้	43	1	ใช้ได้
21	1	ใช้ได้	44	1	ใช้ได้
22	0.89	ใช้ได้	45	1	ใช้ได้
23	1	ใช้ได้	46	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล	ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล
47	0.89	ใช้ได้	83	1	ใช้ได้
48	1	ใช้ได้	84	1	ใช้ได้
49	1	ใช้ได้	85	0.78	ใช้ได้
50	0.67	ใช้ได้	86	0.78	ใช้ได้
51	1	ใช้ได้	87	1	ใช้ได้
52	1	ใช้ได้	88	1	ใช้ได้
53	1	ใช้ได้	89	0.89	ใช้ได้
54	1	ใช้ได้	90	1	ใช้ได้
55	1	ใช้ได้	91	0.78	ใช้ได้
56	1	ใช้ได้	92	1	ใช้ได้
57	1	ใช้ได้	93	1	ใช้ได้
58	0.78	ใช้ได้	94	0.89	ใช้ได้
59	1	ใช้ได้	95	0.78	ใช้ได้
60	1	ใช้ได้	96	1	ใช้ได้
61	1	ใช้ได้	97	0.89	ใช้ได้
62	1	ใช้ได้	98	0.89	ใช้ได้
63	1	ใช้ได้	99	0.78	ใช้ได้
64	1	ใช้ได้			
65	1	ใช้ได้			
66	0.67	ใช้ได้			
67	1	ใช้ได้			
68	1	ใช้ได้			
69	1	ใช้ได้			
70	1	ใช้ได้			
71	0.89	ใช้ได้			
72	1	ใช้ได้			
73	1	ใช้ได้			
74	1	ใช้ได้			
75	1	ใช้ได้			
76	1	ใช้ได้			
77	0.78	ใช้ได้			
78	1	ใช้ได้			
79	1	ใช้ได้			
80	1	ใช้ได้			
81	0.78	ใช้ได้			
82	1	ใช้ได้			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
แบบสอบถามเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่
35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index Of Consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	0	หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	-1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

แบบสอบถามสำหรับฉบับที่ 2 กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองเครือข่าย
และผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล	ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล
1	1	ใช้ได้	23	1	ใช้ได้
2	0.89	ใช้ได้	24	0.78	ใช้ได้
3	1	ใช้ได้	26	1	ใช้ได้
4	1	ใช้ได้	27	1	ใช้ได้
5	0.89	ใช้ได้	28	0.67	ใช้ได้
6	0.89	ใช้ได้	29	1	ใช้ได้
7	1	ใช้ได้	30	1	ใช้ได้
8	1	ใช้ได้	31	1	ใช้ได้
9	1	ใช้ได้	32	0.89	ใช้ได้
10	1	ใช้ได้	33	1	ใช้ได้
11	1	ใช้ได้	34	0.78	ใช้ได้
12	1	ใช้ได้	35	1	ใช้ได้
13	0.89	ใช้ได้	36	1	ใช้ได้
14	1	ใช้ได้	37	0.78	ใช้ได้
15	0.78	ใช้ได้	38	0.67	ใช้ได้
16	1	ใช้ได้	39	1	ใช้ได้
17	0.78	ใช้ได้	40	0.89	ใช้ได้
18	1	ใช้ได้	41	1	ใช้ได้
19	1	ใช้ได้	42	1	ใช้ได้
20	1	ใช้ได้	43	1	ใช้ได้
21	1	ใช้ได้	44	1	ใช้ได้
22	0.89	ใช้ได้	45	0.89	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล	ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล
46	1	ใช้ได้	58	0.78	ใช้ได้
47	0.78	ใช้ได้	59	1	ใช้ได้
48	1	ใช้ได้	60	1	ใช้ได้
49	1	ใช้ได้	61	1	ใช้ได้
50	0.67	ใช้ได้	62	1	ใช้ได้
51	1	ใช้ได้	63	1	ใช้ได้
52	1	ใช้ได้	64	0.78	ใช้ได้
53	1	ใช้ได้	65	1	ใช้ได้
54	1	ใช้ได้	66	1	ใช้ได้
55	0.89	ใช้ได้	67	0.67	ใช้ได้
56	1	ใช้ได้	78	1	ใช้ได้
57	1	ใช้ได้	79	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
แบบสอบถามเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่
35 สังกัดสำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index Of Consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

- ให้คะแนน +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

แบบสอบถามฉบับที่ 3 สำหรับนักเรียน

ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล	ข้อที่	ค่า IOC	แปลผล
1	0.78	ใช้ได้	16	0.89	ใช้ได้
2	0.89	ใช้ได้	17	1	ใช้ได้
3	1	ใช้ได้	18	1	ใช้ได้
4	0.89	ใช้ได้	19	0.89	ใช้ได้
5	1	ใช้ได้	20	0.89	ใช้ได้
6	0.89	ใช้ได้	21	0.78	ใช้ได้
7	0.78	ใช้ได้	22	0.89	ใช้ได้
8	0.78	ใช้ได้	23	1	ใช้ได้
9	0.89	ใช้ได้	24	1	ใช้ได้
10	0.89	ใช้ได้	25	1	ใช้ได้
11	0.89	ใช้ได้	26	0.89	ใช้ได้
12	1	ใช้ได้	27	0.67	ใช้ได้
13	0.78	ใช้ได้	28	0.89	ใช้ได้
14	1	ใช้ได้	29	1	ใช้ได้
15	1	ใช้ได้			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสุพิชฌาย์ หัวดอน
วัน เดือน ปี เกิด	1 มีนาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 99/226 หมู่ 10 ซอยสุวิทวงศ์ 64 ถนนสุวิทวงศ์ แขวงลำผักชี เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 10530
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย รามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ เอกสังคมศึกษา ปีการศึกษา 2558 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	ปีการศึกษา 2552 – ปัจจุบันรับราชการครูโรงเรียน วัดทิพพาวาส เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้